

கிராம நலம்

ஜூலை.1965

இன்றைய
சேம்பு
நாகிய
பாதுகாப்பு

இளம் குழந்தைகளின் இதயம் கவர்ந்த அமரர்
 நேருஜி அவர்களின் நினைவு நிதிக்கு, உள்ளன்போடு
 காணிக்கை தரும் குழந்தைகள் - நேருஜியின்
 அருமை மகள் இந்திரா காந்தி முகமலர்ச்சியோடு,
 அன்புக்காணிக்கையைப் பெற்று மகிழ்கிறார்.

(சென்னை அருகே உள்ள பள்ளிப்பட்டு என்னும் இடத்தில் 20-6-65-ல்-நடைபெற்ற சேவா

சமரல்களின் 'சுமந்தைகள் இல்லம்' கிறிப்புவியம்

கிராம நலம்

மாடி 10

ஜூலை 1965

படி 10

சீரிய நல்வாழ்வுக்கு சிறு சேமிப்பு

கிராமப் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு, சிறு சேமிப்பு இயக்கம், ஒரு சிறந்த சாதனமாகும். நமது நாட்டின் பல்வேறு அபிவிருத்தித் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு வேண்டும் நிதியைத் திரட்டுவதில், ஏழை எளிமவரும் முக்கிய பங்கு பெற, இந்த இயக்கம் தக்க வாய்ப்பளிக்குிறது. சமுதாயத்தில் பெரும்பாலோராக உள்ள ஏழை எளியவர் நல்வாழ்வு பெற வேண்டுமானால், நாட்டு அபிவிருத்திக்கு அவர்களால் முடிந்த அளவு காணிக்கை தரும் முயற்சி ஒங்க வேண்டும்.

இத்துறையில், மாதர்களிடையே நல்ல விழிப்புணர்ச்சி ஏற்பட்டு வருவது, மகிழ்ச்சிக்குரிய செய்தியாகும். ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்திலும், மாதர் சங்கங்கள் அமைக்கப் பட்டு, அவை நன்கு நடைபெற்று வருகின்றன. இச்சங்கங்கள் நல்ல முறையில் பணியாற்றி வருகின்றன. சிறு சேமிப்பு விஷயத்திலும், கிராம மாதர் சங்கங்கள் அக்கறை காட்டி வருகின்றன.

நெல்லை மாவட்டத்தில் சிறு சேமிப்புப்பணி

குறிப்பாக, திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் மாதர் சங்கங்கள், இத்துறையில் தங்கள் கவனத்தைச் செலுத்தி வருகின்றன. சிறு சேமிப்புக்காக, உண்டுகள் வழங்கும் விஷயத்தில், இம்மாவட்டத்தில், இச் சங்கங்கள் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டுள்ளன. சிறுகச் சிறுக, உண்டி சேமிப்பின் மூலம் கிடைக்கும் பணம், சில ஊர்களில், குடும்ப உபபோகத்திற்கான பித்தனைப் பாத்திரங்கள் வாங்க உதவுகிறது.

கயத்தாறு வட்டாரத்தில் பொம்மையாபுரம் மாதர் சங்கம், ஓட்டப்பிடாரம் வட்டாரத்தில் தரவாக்குளம் மாதர் சங்கம் முதலியன சிறு சேமிப்பு இயக்கத்தில் மிகுந்த தீவிரம் காட்டி பணி புரிகின்றன. பொம்மையாபுரம் மாதர் சங்கத்தில், பெருவாரியான உறுப்பினர்கள், ஹரிஜன சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பது குறிப்பிடத் தக்கது. மற்ற மாவட்டங்களிலும், மாதர் சங்கங்கள், இதே மாதிரி சிறு சேமிப்பு விஷயத்தில் தீவிரம் காட்ட வேண்டுமெனக் கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

திருமதி இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்கள் சம்பந்தில் தமிழ்நாட்டிற்கு ஹியம் செய்த பொழுது, நிறுப்பாக, தஞ்சாவூரில் சமூக நல போர்டின் ஆதரவின் கீழ் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்த மாபெரும் மாதர் மகாநாட்டிலும், அடையாறு, ஆவடி, திருச்சிமில் நடைபெற்ற குழந்தைகள் நலன் சம்பந்தமான விசேஷ நிகழ்ச்சிகளிலும், சிறு சேமிப்பு இயக்கத்தின் அவியத்தை வற்புறுத்தி, மாதர்நலத் துறையிலும், குழந்தைகள் நல்வாழ்வுக்கான திட்டங்களிலும் விசேஷக் கவனம் செலுத்துமாறு வேண்டுகோள் விடுத்ததை நினைவுபடுத்தும்.

வெளியீடுபவர் :

திரு என். அனந்தபதமநாயர்,
ஐ. ஏ. எஸ்.

ஆசிரியர் :

திரு எஸ். வேங்கடசாமி, எம்.ஏ.

அடுத்த இதழில் :

பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்
களின் புகைப் படங்கள்—வாழ்க்
கைக் குறிப்புகளுடன். . .

ஆண்டு சந்தா ரூ. 150

சந்தா மற்றும் நிர்வாக சம்பந்தமான
எல்லா விவரங்களுக்கும் “பொதுணை”
தொடர்பு அதிகாரி, கிராம நல-தலைநிர்வாகத்
துறை, சென்னை-9, சென்னை-9 என்ற
முகாமிற்கு எழுதவும்.

முதலீடு இல்லாமல் மாதம் ரூ. 100 வருமானம்!

ஒரு காசு கூடச் சொந்த மூல தனம் போடாமல், குடும்பம் ஒன்றுக்கு மாதம் ரூ. 50 முதல் ரூ. 100 வரை வருமானம் கிடைக்கச் செய்யும் திட்டம் ஒன்று, சென்னை யை அடுத்த “காட்டுப்பாக்கத்தை” மையமாகக் கொண்டு இயங்கி வருகிறது.

குடும்பத்திற்கு ஒரு துணை வருமானச் சாதனமாக, கோழி வளர்க்கும் தொழிலைப் பொது மக்கள் மேற்கொள்ளும்படி ஊக்குவிக்கும் தீவிரத் திட்டமே அது. திட்டத்தின் இன்னொரு நோக்கம், சென்னை நகர மக்களுக்கு முட்டைகளும், இறைச்சிக்கான கோழிகளும் கிராக்கியில்லாமல் கிடைக்கச் செய்வதாகும். எனவே, இத்திட்டத்தின்படி சென்னை யை அடுத்துள்ள கிராமங்களிலிருந்து, தினசரி 10 ஆயிரம் முட்டைகளையும், 300 கோழிகளையும் சேகரித்து, சென்னை நகருக்குக் கொண்டு வந்து மூன்று விற்பனை நிலையங்கள் மூலம் அவற்றை விநியோகிக்க உத்தேசிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த விநியோக முறை ஓரளவு ஆரம்பமாகிவிட்டது.

சென்னை—திருச்சி நெடுஞ்சாலையில் தாம்பரத்திற்கு அப்பால், “காட்டுப்பாக்கம்” என்ற இடத்தில், அரசாங்க

கோழிப் பண்ணை ஒன்று இருக்கிறது. இதை மையக்கேந்திரமாகக் கொண்டு, கோழி வளர்ப்புத் தீவிரத் திட்டம் இயங்குகிறது. அதாவது, இந்த இடத்திலிருந்து 25 மைல் சுற்றளவில் உள்ள பகுதிகளில் (சென்னை நகரம் உள்பட) திட்டம் அமுலாகிறது. இதன்படி, இப்பிரதேசத்தில் 300 கோழி வளர்ப்பவர்கள் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டு, ஒவ்வொருவருக்கும் ரூ. 1,000 கடன் வழங்கப்படுகிறது.

ஆயிரம் ரூபாய் கடனில், ரூ. 300 மதிப்புள்ள 100 கோழிக் குஞ்சுகளும், ரூ. 200 மதிப்புள்ள கோழித் தீவனமும், மிச்சமுள்ள ரூ. 500 ரொக்கப் பணமாகவும் தரப்படுகின்றன. இப்படிக்கடன் வாங்கிய ஒவ்வொருவரும், ரொக்கப் பணமாகப் பெற்று ரூ. 500-ஐக் கொண்டு, கோழி வளர்ப்புக்கான கொட்டகை கட்டவேண்டும்.

பெண்கள் கவனித்தால் போதும் இத்திட்டத்தின்படி, கோழி வளர்ப்பவர்கள் கட்ட வேண்டிய கொட்டகைக்கு “டீப் லிட்டர் ஹவுஸ்” என்று பெயர். இந்த வகையான கோழிக் கொட்டகைகள் அமெரிக்காவில் பிரபலமாக உள்ளன. இத்தகைய கொட்டகைகளில் உள்ள ஒரு சிறப்பு அம்சம், 100 கோழிகள் என்றாலும்

அவற்றை வளர்த்துப் பராமரிக்க அதிக சிரமம் எதுவும் எடுத்துக்கொள்ளத் தேவையில்லை. ஆகையால் தான், இந்த முறையைப் பின்பற்றும்படி கூறப்படுகிறது. இந்த வகையான கொட்டகைகள் கட்டுவதில் முக்கிய அம்சம், கோழிகள் வசிப்பதற்கு ஏற்றபடி, தரைய அமைப்பதாகும். அதாவது சமன் செய்யப்பட்ட தரையின்மீது சமார் அரையடி கனத்திற்கு நெல் உமி (தவிடு அல்ல) நிலக்கடலைத் தோல், கரும்புச்சக்கை, மரத்தூள் இவற்றில் ஏதாவது ஒன்றைக் கொட்டி, நிரவ வேண்டும். இவ்வாறு செய்வதால், தரையின் ஈரம் கோழிகளைப் பாதிக்காமல் இருக்கும். அதோடு கோழிகள் கழிவுப் பொருட்கள் தரையில் உள்ள மரத்தூள் போன்றவற்றோடு மக்கி இந்தக் கவலை, பிறகு நிலங்களுக்கு நல்ல எருவாகவும் பயன்படுகிறது. மக்கிய கவலையை ஒன்றரை அல்லது இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை அகற்றி புதிய படுகை தயார் செய்யலாம். இவ்வாறு ஒரு தடவையில் அகற்றப்படும் உரம் ரூ. 300 மதிப்புள்ளதெனக் கூறப்படுகிறது. அதோடு இந்த உரம், சாதாரண குப்பை எருவைவிட, நான்கு மடங்கு சத்துள்ளது. ஆகையால் இதைத் தனியாக உபயோகிக்காமல், மற்ற உரங்களுடன் நான்குக்கு ஒரு பங்காகக் கலந்து கழனிக்குப் போடலாம் என்று கோழிப்பண்ணை வைத்துள்ள கிராமவாசிகள் கூறுகின்றனர்.

கோழிகளுக்குத் தேவையான தண்ணீர், தினி, முட்டையிடுவதற்கான பெட்டி ஆகியவை கூட்டுக்குள்ளேயே வைக்கப்படுகின்றன. ஆகையால் கோழிகளை வெளியே விட வேண்டிய அவசியமே இல்லை. கொட்டகையை தினசரி ஒரே ஒரு முறை திறந்து, தினி, தண்ணீர் வைத்துவிட்டு, இருக்கிற முட்டைகளை எடுத்துக் கொண்டு வந்துவிட்டால்,

அதோடு மறுநாள் வரை, கோழிகளைப் பற்றி கவலையே இல்லாமல், குடும்பத்தினர் அனைவரும் அவரவர்க்குண்டான வேலையைக் கவனிக்கலாம். எனவே கோழிப் பண்ணை வேலையை, விட்டுப் பெண்களே சுலபமாக கவனித்துக் கொள்ளலாம்.

நோய்களிலிருந்து பாதுகாக்க வழி

கோழிகளை இப்படி சதாசர்வ காலமும் கொட்டகையில் அடைத்து வைத்திருப்பதால் கோழிகளுக்கு ஒரு கெடுதலும் இல்லை என்று கோழி வளர்ப்பு சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் உறுதியாகச் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால், கோழிகளை வெளியே விடுவதை வேண்டாம் என்று அவர்கள் சொல்லவில்லை. கோழிகளைக் கவனித்துக் கொள்ள, ஓய்வு இருப்பவர்கள், அவ்வாறு வெளியே விட்டு, வீட்டுச் சுற்றுப்புறத்தில் இரைந்து கிடக்கும் தானியங்களைக் கொரிக்கச் செய்வதில் தவறில்லை. ஆனால், வெளியில் கண்ட இடத்தில் மேயவிட்டால், நாக்குப் பூச்சி, போன்ற புழுப்பூச்சிகளைத் தீன்று, ரத்த சீதபேதி உண்டாக ஏதுவாகும்; எனவே, கூடுமானவரை, கொட்டகைக்கு வெளியே விடாமல் இருப்பதுதான் நல்லது என்று கூறப்படுகிறது. கடனுதவித் திட்டத்தின்கீழ் நடைபெறும் ஒவ்வொரு கோழிப் பண்ணைக்கும், காட்டுப்பாக்கம் நிலையத்திலிருந்து கால்நடை உதவியாளர்கள் வாரத்திற்கு ஒரு முறை வருகிறார்கள். அவர்கள் நோயுற்ற கோழிகளைக் கண்டறிந்து, அவற்றை வெளியே எடுத்துவிட்டு சிகிச்சையளித்து விட்டுச் செல்கிறார்கள்.

கோழிப்பண்ணை நடத்தும் கிராமவாசிகள் பலர் "அவற்றை எங்கே தனியாகக் கவனிப்பது?" என்ற எண்ணத்தில் நோயுற்றவைகளையும் மீண்டும் கொட்டகைக்குள் மறநல்ல கோழிகளை விட்டு விடுகிறார்கள். இந்த முறை தவறானது.

இத்தகைய போக்கை யுணர்ந்த நிலைய அதிகாரிகள், ஒரு முன்னேற்பாட்டைச் செய்கிறார்கள். அதாவது, கூடுமானவரை இரண்டு மாதத்திற்கு மேல் வளர்ந்த குஞ்சுகளையே, திட்டத்தின்கீழ், கடன் பெறுகிறவர்களுக்கு வழங்குகிறார்கள். "ராணிக்கெட்" எனச் சொல்லப்படும் வெள்ளைக் கசிச்சல், அம்மை ஆகிய தொத்து நோய்கள் இரண்டு மாதத்திற்குட்பட்ட குஞ்சுகளுக்குத்தான், பெரும்பாலும் வரும். ஆகையால், அந்த வயது வரை குஞ்சுகளை நிலையத்தின்கீழே வளர்த்து, தடுப்பு ஊசிகள் போட்டு, பிறகு விநியோகிக்கிறார்கள். அத்தகைய குஞ்சுகளை வாங்கிச் செல்பவர்கள் தொத்துநோய் பற்றி கவலைப்பட வேண்டியதில்லை; ரத்த சீதபேதி, கோழிப்பேன் முதலியவை வரக்கூடும். அந்த நேரங்களில், வாரம் ஒருமுறை வரும் கால்நடை உதவியாளர்கள் மூலம், சிகிச்சை உதவி பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

மாதம் ரூ. 150 வரை வருமானம்

திட்டத்தின்படி, ரூ. 1,000 கடன் பெறுபவர்கள், அந்தத் தொகையை 18 மாதங்களுக்குள், 50 தவணைகளாகத் திருப்பிச் செலுத்த வேண்டும் என்பது ஏற்பாடு. தவணைத்தொகை, பணமாக அல்லாமல், முட்டைகளாக வாங்கிக் கொள்ளப்படுகின்றது. இதற்கென, "முட்டை சேகரிப்பவர்கள்" இருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் மூன்று நாட்களுக்கு ஒருமுறை சென்று, முட்டைகளைச் சேகரித்து வருகிறார்கள். முட்டைகள், சென்னை தேளும்பேட்டையில் உள்ள கோழிப்பண்ணை நிலையத்திற்கு அனுப்பப்பட்டு, அங்கு தரம் பிரிக்கப்பட்டு, விலை நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. ஒவ்வொரு வரும் அனுப்பிய முட்டைகளின் மொத்த விலை அவரவர்க்கென உள்ள நோட்டுப் புத்தகத்தில் வரவு வைத்துக்கொள்ளப்படுகிறது.

காட்டுப்பாக்கம் நிலையத்திலிருந்து விநியோகிக்கப்படும்

குஞ்சுகள் எல்லாம், 'வெள்ளை லெகான்' ரகத்தைச் சேர்ந்தவை: இக்கோழிகள் மாதத்திற்கு 20 முதல் 25 முட்டைகள் இடுகின்றன. (நம் நாட்டுக் கோழிகள் 10, 15 முட்டைகள்தான் இடும்.)

கோழிகள் எண்ணிக்கை சமமாக இருந்தாலும், முட்டைகள் கிடைக்கும் அளவும் மாறுபடுகிறது. தீனியைப் பெறுவதுதான், முட்டையிடும் அளவும் இருக்கும்: நூறு குஞ்சுகளில் 60 கோழிகளே பிழைத்தன என்றாலும், தினசரி 40 முட்டைகள் கிடைக்கும். இதில் பாதி முட்டைகளை கடனைத் திருப்பிச் செலுத்தும் வகையில் தந்துவிட்டால், மறுபாதி முட்டைகளைத் தனிப்பட்ட முறையில் விற்று, அந்தப் பணத்தைத் தீனிச் செலவுக்குப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம். இந்த முறையில், கையேவிரந்து ஏதும் செலவு செய்யாமலே, ஒரு வருடத்திற்குள் கடனை அடைத்து விடலாம். பிறகு கோழிப்பண்ணை அவரவருக்குச் சொந்தம்: இந்த இடைக்காலத்தில் கோழிகளின் எண்ணிக்கையைப் பெருக்கி, 100-க்குக் குறையாமல் வைத்துக் கொண்டால், கசிசுதமான ஒரு பண்ணை, ஒரு காகம் முதலான இல்லாமல் உருவாகி வருகிறது; பிறகு நடைமுறை செலவுதான், அதுகூட இல்லாமல், எந்தத் தொழிலில்தான் வருமானம் கிடைக்கும்? ஆகையால், கோழித்தீவனத்திற்குக் கொஞ்சமும் தயக்கம் காட்டாமல் செலவு செய்து வந்தால், மாதம் ரூ. 50 ரூ. 100, மட்டுமல்ல, ரூ. 150 வரை கூட, நிகர லாபம் கிடைக்கிறது. இது 100 கோழிகள் உள்ள ஒரு பண்ணைக்கு உரிய கணக்கு: இன்னும் பெரிய பண்ணையாக இருந்தால், அதற்கேற்றபடி வருமானம் அதிகமாக இருக்கும்.

கோழி வளர்ப்பு எந்த அளவுக்குப் பெருகினாலும், அவற்றிற்கெல்லாம் நிச்சயமான மார்க்கெட் கிடைக்கும்படியான ஏற்பாடு, இப்போதே காட்டுப்பாக்கத்தில் செய்யப்பட்டு வருகிறது.

செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தில் தீவிர விவசாயத் திட்டம்

—(0)—

காஞ்சிபுலம் துவக்க விழா

—*—

தஞ்சையில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட தீவிர விவசாயத் திட்டம், நல்ல பலன் அளித்துள்ளதால், இத் திட்டம், செங்கல்பட்டு, மதுரை, கோயமுத்தூர், திருநெல்வேலி ஆகிய நான்கு மாவட்டக் களிலும் இப்போது அமுல் செய்யப்படுகிறது.

இதற்கான துவக்கவிழா, ஜூலை 1-ந் தேதியன்று, காஞ்சிபுலம் கோலாகலமாக நடைபெற்றது. துவக்க விழாவையொட்டி, அதற்கு முன்னிதம் (ஜூன் 30) விவசாயக் கண்காட்சி ஒன்றை, செய்தித்துறை அமைச்சர் திரு ஜி. பூவராகன் ஆரம்பித்து வைத்தார். விழாவன்று காலை மில் பிரம்மாண்ட ஊர்வலம் ஒன்று நடைபெற்றது. இதில் முன் வரிசையில் ஐம்பதுக்கு மேற்பட்ட டிராக்டர்கள் பங்கு கொண்டதும், அடுத்து கிராமத் தொண்டர் படையினர் தங்கள் சீருடையுடன் அணிவகுத்துச் சென்றதும், கண் நிறைந்த காட்சியாக இருந்தன.

தீவிர சாகுபடிப் பகுதி திட்ட (Intensive Agriculture Area Programme) ஆரம்ப விழாவிற்கு, விவசாயத்துறை அமைச்சர் திரு. பி. கக்கன் தலைமை வகித்தார். முதலமைச்சர் திரு. எம். பக்தவத்சலம், திட்டத்தைத் துவக்கி வைத்து உரையாற்றினார். கூட்டு அபிவிருத்திக் கமிஷனர் திரு. கா. திரவியம், விவசாய டைரக்டர் திரு. கே. வி. ராமநாதன், கூட்டுறவு இலாகா ரிஜிஸ்திரார் திரு. வி. கே. அப்பாண்டராஜன், திரு. வி. கே. ராமசாமி முதலியார், எம். எல். சி., முதலியவர்கள் விழாவில் பங்கு கொண்டு, உரை நிகழ்த்தினர். ஆரம்பத்தில், செங்கல்பட்டு மாவட்டக் கலெக்டர் திரு. ஈ. சி. பி. பிரபாகர் அனைவரையும் வரவேற்றுப் பேசினார்.

விவசாயக் கருவிகள் உற்பத்தியில் ஈடுபட்டுள்ள சிம்சன் கம்பெனியைச் சேர்ந்த நிர்வாகி திரு. க. சிவசைலம், சென்னையிலிருக்கும் அமெரிக்கத் தூதர் டாக்டர் பிராங்கனின் ஆகியோரும் இந்த நிகழ்ச்சிகளில் கலந்து கொண்டனர்.

திட்ட துவக்க விழாவிற்குப் பிறகு, விவசாய டைரக்டர் திரு. ராமநாதன் தலைமையில் விவசாயிகள் கருத்தரங்கு நடைபெற்றது. இதில் பல விவசாயப் பெருமக்கள் கலந்துகொண்டு நடைமுறைப் பிரச்சினைகளைப் பற்றி கருத்துக்கள் தெரிவித்தனர். விவசாய உற்பத்திப் பெருக்கத்திற்கு யோசனைகள் கூறும் தீர்மானங்கள், கருத்தரங்கில் நிறைவேற்றப்பட்டன.

[படங்கள் : 22, 23-ம் பக்கங்களில்.]

"கிராம நிலம்" காப்போம்!

(திரு அ. இராமநாதன், சின்னொளப்பட்டி, P.O.)

✂

கிராமங்கள் நலனைக் காப்போம்
கிராமம்முன் நேரு விட்டால்
கிராமங்கள் பலவும் தாங்கிப்
பெற்றரசு தந்தி ரத்தால்
ஒருபயன் இல்லை என்று
உறுதியாய் சொன்னார் அண்ணல்.
சிறியதோர் ஊரென் ருமும்
சீர்பெறச் செய்தல் வேண்டும்;
அறிவினைப் பெறுவ தற்குப்
பள்ளிகள், நூல்நிலை யங்கள்,
உற்றநோய் தீர்வ தற்கு
ஆரம்ப வைத்ய சாலை,
பெரியவர் ஓய்வெ டுக்கப்
பசுவையாய்ப் 'பூக்கா' ஒன்று,
சிறியவர் குதித்து ஆட
சின்னமை தானம் ஒன்று,
ஊரிலே இருக்க வேண்டும்,
ஊராரும் மகிழ வேண்டும்.
தெருவிலில் மேடுபன் ளங்கள்
தெரியாமல் மறைவ தற்குக்
கற்களும் தாரும் போட்டுக்
கெட்டியப் டுத்தல் வேண்டும் ;
கழிவுநீர் போவ தற்கும்
வழிவகை செய்தல் வேண்டும் ;
ஒளிபெறச் செய்தற் பொருட்டு
விளக்குகள் போட வேண்டும் ;
செழிப்பாகப் பயிர்கள் வளரச்
சத்தான உரங்கள் இட்டு,
விழிப்புடன் காக்க வேண்டும்,
விளைச்சலைப் பெருக்க வேண்டும் ;
உள்ளத்தில் உண்மை வைத்து
உடலிலில் உரம்வ ளர்த்து
உழைத்திட முன்வா ருங்கள் ;
ஊரெலாம் சிறக்கச் செய்வீர் ;
ஏழையென் ரெருவர் கூட
இருப்பது அருமை அம்மா !

அறுபதாண்டு விவசாய ஆராய்ச்சி

(திரு. சி. சுப்பிரமணியம், பாரத அரசாங்க உணவு அமைச்சர்.)

‘இந்திய விவசாய ஆராய்ச்சிக் கழகம்’ (Indian Agricultural Research Institute) புதுடெல்லியில் உள்ளது. இந்தக் கழகம் பிறந்த கதையே சுவையானதாகும். இந்தக் கழகம் ‘பூசா இன்ஸ்டிடியூட்’ (Pusa Institute) என்ற பெயரிலேயே பெரும்பான்மையோருக்கு தெரிந்துள்ளது. பீகாரில் உள்ள பூசா என்ற இடத்தில் இயங்கிவந்த இந்த விவசாய ஆராய்ச்சிக் கழகமானது அலுவலகம் இருந்த கட்டிடம் பூகம்பத்தினால் சேதமுறவே, புதுடெல்லிக்கு மாற்றப்பட்டு விட்டது. இந்தியாவில், இப்படி ஒரு விவசாய ஆராய்ச்சிக் கழகத்தை துவக்குவதற்கு முலகாரணமாக இருந்தவர் ஒரு அமெரிக்கராகும். அவருடைய பெயர் ஹென்றி பிஸ்பீஸ் என்பதாகும். அவர் இப்படி ஒரு கழகத்தைத் தோற்றுவிப்பதற்காக, பெரிய தொகையை நன்கொடையாக வழங்கினார். இந்தச் செயல்தான் இந்த ஆராய்ச்சிக் கழகம் தோன்றுவதற்கு அடிப்படையாக அமைந்தது. இந்த முயற்சி செய்யப்படாமலிருந்தால், இந்தியாவில் இப்படி ஒரு விவசாய ஆராய்ச்சிக் கழகமே அடுத்த சில தலைமுறைகள் காலத்திற்கு இல்லாமலே போயிருக்கக்கூடும். இந்த ஆராய்ச்சிக் கழகம் தோன்றி 1965 ஏப்ரல் முதல் தேதியோடு, அறுபதாண்டு ஆகிறது.

போதிய ஆராய்ச்சி இல்லை

இந்தியா முழுக்க முழுக்க விவசாய நாடாகும்; இருந்தும், விவசாயத் துறையில் போதிய ஆராய்ச்சிக்கான முயற்சிகள் செய்யப்படவில்லை. இப்படி நாம் கவனக்குறைவாக இருந்ததில்தான், இப்படிப்பட்ட நிறுவனங்களைக் கவனிக்காமல் போனதினால்தான், விவசாயத் துறையில் போதிய அளவுக்கு, சிறந்த தொழில்நுட்பக் கலைஞர்கள், வேண்டிய நவீனகால உபகரணங்கள் தோன்றவும், கிடைக்கவும் வழியில்லாமல் போய்விட்டது. இந்தக் குறையை நிவர்த்திக்க கடந்த 60 ஆண்டுகளாகப் பாடுபடும் இந்திய விவசாயக் கழகம், தன்னுடைய அறுபதாண்டு நிறை

வினைக் கொண்டாடுகின்ற இத தருணத்தில்—அதனுடைய சாதனைகளையும் தொண்டுகளையும் பரிசீலனை செய்வது சார்புப் பொருத்தமுடையதாகும்.

குறைவான உணவு உற்பத்தியின் காரணங்களைப்பற்றி பற்பல கமிஷன்களும், குழுக்களும் ஆராய்ந்து, அதற்கு நிவாரணமாக, அவை பல

சிபாரிசுகளைச் செய்துள்ளன: ஆனால், விஞ்ஞான முறைகளைப் பெருமளவில் விவசாயத்தில் புகுத்தி அதன்மூலம் பெரும் பயனை அடைய நம்மிடையே போதிய ஊக்கமும் வழிவகைகளும் குறைவுபட்டு இருப்பதே இதற்கு காரணங்களாகும்:

புதிய ரக தானிய செடிகள்

இந்திய விவசாய ஆராய்ச்சிக் கழகம் அதன் தொடக்கத்திலிருந்தே பல புதிய ரக தானிய செடிகளை வளர்ப்பதில் அதிக கவனம் செலுத்தி வந்திருக்கிறது. இக்கழகம், 1914-ம் ஆண்டிலேயே, தேர்ச்சியடைந்த கோதுமைப் பயிர்களை வெளியிட்டிருந்தாலும், அக்கோதுமைகளைக்கொண்டு இதுவரை பயிரிடப்பட்ட நிலங்கள் மிகக் குறைவே: இவற்றைக்கொண்டு மேலும் பொறுக்கு விதைகளை அதிகரிக்கவும் அவற்றை நல்ல முறையில் நாட்டில் விநியோகம் செய்ய போதுமான வசதிகள் இல்லாமலே, இந்தக் குறைபாட்டுக்குக் காரணமாகும். இவ்வளவு குறைபாடுகளுக்கும் இடையேயும், இக் கழகமானது விவசாய உற்பத்தித் துறையில் பெருத்த சாதனைகளைச் செய்துள்ளது: சான்றாக, கோயம்புத்தூர் கரும்புகளை எடுத்துக் கொள்ளும்: இந்த ரகங்கள், ‘இந்திய விவசாய ஆராய்ச்சிக் கழகத்தின்’ துணை நிதியுமைய கோயம்புத்தூர் கரும்பு வளர்ப்பு நிலையத்தில்தான் அபிவிருத்தி செய்யப்பட்டன: இந்த ரகம் இல்லாவிடில், இந்தியாவில் கரும்பு உற்பத்தித் தொழில் என்று சொல்லுமளவுக்கு நினைம இல்லாமல் இருந்திருக்கக்கூடும்:

மேலும், கோடிய தொத்து நோய்கள் பரவியிருந்ததாகக் கூறப்படும் ஆண்டுகளில் ‘பூசா கோதுமைகள்’ மட்டும் இல்லாதிருந்தால், இன்று வடநாட்டின் பல பகுதிகளில் கோதுமைப் பயிர் என்று சொல்லும் அளவுக்கு, கோதுமைச் சாகுபடியே இல்லாத போயிருக்கும்: இந்த ரக கோதுமைகள் இமாலய அடிவாரத்திலிருந்து, தென் இந்தியாவில் பயிரிடப்பட்டுவரும் கிறிஸ்டு இடங்கள் வரை, எல்லா இடங்களிலும் கிடைக்கின்றன: இந்த ரகங்களைப் பயன்படுத்தி பயனடைய முடியாவிட்டால், அதற்காக கோதுமை மசகுவில் அபிவிருத்தியில்லை எனக் கூறிக்கொண்டு அவற்றைக் கண்டு பிடித்தவர்களைக் குறை கூற முடியாது:

ஒரு நாளைக்கு ஒரு பைசா சேமித்தால்!

பாரத நாட்டின் ஒன்பது கோடி குடும்பங்களில் உள்ள ஒவ்வொருவரும் ஒரு நாளைக்கு ஒரு பைசா சேமிப்பில் போட்டு வைத்தால் போதும். ஐந்தாண்டுக் கால அளவிற்குள், இந்த சேமிப்புத் தொகை 165 கோடி ரூபாய் ஆகிவிடும்; இந்தத் தொகையைக் கொண்டு, இன்னொரு பாக்ரா நங்கல் திட்டத்தையே நாம் உருவாக்கிவிடலாம்.

இந்திய விவசாய ஆராய்ச்சி மன்றத்தின் (Indian Council of Agricultural Research) கீழ் அகில இந்திய ஒருங்கிணைப்புத் திட்டம் (All India Co-ordinated Project) ஒன்று ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது. இந்தத் திட்டத்தின் பிரதான நிலையமாக இந்திய விவசாய ஆராய்ச்சிக் கழகம் ஆக்கப்பட்டு, அதன் மூலம் நாட்டில் செடிகளின் வளர்ப்பு ஆராய்ச்சி துரிதமாக்கப்பட்டுள்ளது. மிகக் குறைவான ஐந்தாண்டுக் காலத்தில், எட்டு உயர்சக சோளங்களும், ஜோவர், பஜ்ரா என்ற இரண்டு வகைகளில் ஒவ்வொன்றும் மக்களுக்குக் கிடைத்துள்ளது.

தேசிய, சர்வதேசிய அளவில் அகில இந்திய ஒருங்கிணைப்புத் திட்டம், கூடிய விரைவில் அரிசியிலும், மற்ற முக்கிய தானியங்களிலும் புகுத்தப்பட்டுவரும் என்பது நம்முடைய இலட்சியமாகும். அப்போதுதான் நமக்குக் கிடைக்கக்கூடிய ஆதாரங்களையும், விஷயங்களையும் கொண்டு அதிக அளவாக நாம் நன்மைகளைப் பெற முடியும்;

உரங்களும், எரிப்பொருட்களும்

இந்திய விவசாயத்தைப்பற்றி, அன்னிய நாட்டவர் அல்லது விஞ்ஞானிகளும் இது விஷயமாக கூறுகின்ற கருத்தினை நாம் கவனிக்க வேண்டும். இந்தியாவில் கடும் கோடை காரணமாக நிலத்திலுள்ள சத்துக்கள் நாளுக்கு நாள் குறைந்துகொண்டு வரும்போது, இந்திய மக்கள் மாட்டுச் சாணத்தையும் மற்ற எரி பொருட்களையும் எரிபொருளாக பயன்படுத்துதல் என்பது முடியாத காரியமாகும் என்பதே அவர்களிடையே கருத்தாகும். இந்த விஷயமானது பல காலமாக விவாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது; இருந்தாலும், சாணத்தை எரிபொருளாக பயன்படுத்திக்கொண்டிருக்கும் பழக்கத்தை நிறுத்தி அவை மண் வளத்திற்காக எடுப்பொருட்களாக உபயோகப்படுத்தத் தந்த ஒரு தீவிர முடிவும் எடுக்கப்படவில்லை; இதை நன்றணர்ந்தே, இந்திய விவசாய ஆராய்ச்சிக்கழக விஞ்ஞானிகள் முன் யோசனையுடன் 1930-ம் ஆண்டிலேயே ஒரு சாணம் ஆனி ஆலையை (Cowdung gas plant) தோற்றுவித்தனர்; இதன் மூலம் விவசாயிகளுக்குத் தேவையான எரிபொருள் கிடைக்கவும் வயல்களி

லுள்ள உரத்தன்மையைப் பாதுகாத்துக்கொள்ளக் கூடிய எரிபொருட்களை சேமித்துக் கொள்ளவும் வழி ஏற்பட்டது. இந்த ஆலைகள் பிரபல்யமாக்கப்பட்டு, அவை அதிக அளவில் குறைந்த செலவில் சாதாரண விவசாயியும் வாங்கக்கூடிய நிலையில் உற்பத்தி செய்யப்பட்டால், சர்ணங்கள் எரிபொருட்களாக ஆண்டுக்கு 200 மில்லியன் டன்கள் வீணாக்கப்படுவது தவிர்க்கப்படும். இந்தத் திட்டம் புகழடையும்போது, நிலத்திற்கு வேண்டிய நல்ல உரத்தை நாம் பெற்றுக் கொண்டதுமட்டுமல்லாமல், சுகாதாரமான விஞ்ஞான ரீதியான சூழ்நிலைகளையும் நம் கிராமங்களில் உருவாக்க முடியும். விவசாயத் துறையில், இப்படிப்பட்ட தொழில்ரீதியான முயற்சி இல்லாமல் போனதே, விஞ்ஞானிகளின் இந்த முயற்சி செயல்படாமல் போய் விட்டதற்குக் காரணமாகும்;

விஞ்ஞான அடிப்படையில் விவசாயம் செய்வதற்கு வேண்டிய பொருட்களை உற்பத்தி செய்யும் தொழிற்சாலைகள் துவக்கப்படுவதின் அவசியத்தை, நாம்அதில் வலியுறுத்தத் தேவையேயில்லை. அமெரிக்காவில் 7 சதவீத மக்களே விவசாயத்தில் ஈடுபட்டுள்ளபோது, நமது நாட்டிலே 70 சதவீத மக்கள் விவசாயம் செய்து வருகிறார்களென்பது பலரும் அறிந்த உண்மை. ஆனால், அமெரிக்காவிலே, 60 சதவீத மக்கள் விவசாயத்தைச் சார்ந்த தொழிலிலும் விவாபாரத்திலும் ஈடுபட்டுள்ளார்கள் என்பதை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது; ஆனால் இத்துறையில் ஈடுபட்டுள்ளவர்கள் இந்தியாவில் 5 அல்லது 6 சதவீதம் தான். இந்த நிலை மாற்றியமைப்பதில் நாம் கர்வ தாமதம் செய்யக் கூடாது;

நம் நாட்டில் போற்றத்தக்க அளவில் விஞ்ஞான ரீதியில்செயல்கள் நடந்துள்ளன என்பதற்கு, கடந்த கால அனுபவமே சான்று கூறும். பல்வேறு மத்திய மாநில அரசாங்கங்களின் நிறுவனங்களும் மற்றும் விவசாய பங்கலைக்கழகங்களும் மேற்கொள்ளும் ஆராய்ச்சி, கல்வி, அபிவிருத்தி வேலைகளை ஒன்று திரட்டுவதுதான் நாம் செய்யவேண்டிய பணியாகும். இந்த ஒன்று திரட்டும் பணி நிறுவன அளவில், இந்திய விவசாய ஆராய்ச்சிக்கழகத்தின் நிறைவேற்றப்பட்டிருப்பது கண்டு நாம் மகிழ்ச்சி அடையலாம்.

(நன்றி: "Indian Farming" ஏப்ரல் 65.)

கரும்பான செய்தி

நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்துக்காகத் தயாரிக்கப்பட்டுள்ள கரும்பு அபிவிருத்தி-ஆராய்ச்சி திட்டங்களில், கரும்பு ஆராய்ச்சிக்காக ரூ. 2-14 கோடியும், கரும்பு அபிவிருத்திக்காக ரூ. 90 கோடியும் செலவிட வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

வாழ் வழிவகுத்த சிறுவனாழிஸ்

ஆனால், அவருக்கு வாய்த்த வாழ்வு என்ன? ரசாப்பூர் என்ற கிராமத்தில் அவர் தந்தை ஆரம்பித்து நடத்திவந்த சிறு கடையில் நாடளல் லாமம் உட்கார்ந்து, வியாபாரம் செய்தால் ஏதோ ஓரளவு ஆதாயம் கிடைக்கும். இதற்கு இரண்டு மைல் தூரத்தில் உள்ள தம் சொந்த கிராமமான பார்ப்பூரிலிருந்து அவர் வந்து கொண்டிருந்தார். அல்லர், பஞ்சாப் மாநிலம் கர்னால் மாவட்டம் கரௌண்டா வட்டாரத்தைச் சேர்ந்தது. கடைக்குச் சாமான்கள் வாங்கிவர, ஐந்துமைல் தூரத்திலுள்ள பாணிப்பெட்டுக்குத் தினசரி சென்றுவர வேண்டும். ஆமாம், ஓரிரு வாரங்களுக்குத் தேவையான சரக்குகளை, மொத்தமாகக் கொள்முதல் செய்துவர, போதுமான பணம் இல்லை. ஆகையால் அன்றாடம் விற்று முதுகைக்கொண்டுதான் மறுபடி சாமான்கள் வாங்கிவர வேண்டிய நிர்ப்பந்த நிலை இருந்தது. இதற்கிடையில் குடும்பத்தில் எந்நேரமும் 'இது இல்லை அது இல்லை' என்ற வறுமைத் தர்ண்டலம்!

அல்லல் நிறைந்த அன்றாட வாழ்வு

இவ்வாறு அன்றாட தொடர்நிலை நிறைந்த வாழ்க்கை, திவான் சந்துக்கு அறவே பிடிக்கவில்லை. வேறு துறைகளில் துணிந்து இறங்க வேண்டும் என்று அவர் ஆசைப்பட்டார்; எனவே தையல் தொழில், வணியல்-தொப்பிகள் விற்பது போன்றவற்றைச் செய்து பார்த்தார். ஆனால் கிராமத்தில் அமைதியான, திருப்திகரமான வாழ்வு நடத்த வேண்டும் என்ற அவரது குறிக்கோள் ஈடேற முடியவில்லை; வேறு ஏதேதோ செய்துபார்த்தார். ஒன்றிலும் போதிய பலன் கிடைக்கவில்லை. அடுத்தடுத்து, தோல்வி ஏற்பட்டதால் திவான் சந்துக்குப் பெரும் சலிப்பே உண்டாயிற்று. இனி என்ன செய்துவது என்று யூரியாத நிலையில் இருந்தார்.

ஆனால் அவருடைய அதிருஷ்டந்தான் என்று சொல்ல வேண்டும். ஏனெனில் அந்த நேரத்தில் தான் (1963 செப்டம்பர்), தேசிய நல விவ் தரிப்புத் திட்டத்தின்படி திவான் சந்தின் சொந்த ஊரான பார்ப்பூரில் சோப்பு செய்யும் தொழில் பயிற்சி நிலையம் ஒன்று ஆரம்பிக்கப்பட்டது. புதிய நம்பிக்கையோடு, அந்த நிலையத்திற்குச்

அன்றாட வாழ்வுக்கே அல்லல் யட்டுக் கொண்டிருந்தார் திவான் சந்த். அடிக்கடி வறுமையின் கொடுமைக்கு உள்ளாகாத அமைதியான வாழ்வு நடத்த, அவர் எவ்வளவோ பேராட வேண்டியிருந்தது. இருவேளை வயிறுர உணவு, மறு நாளைப் பற்றி கவலைப்படத் தேவையில்லாத நிலைமை-அதுதான் அவர் வேண்டியது! அதுதான் அவர் வாழ்வின் இலட்சியம்!

சென்ற திவான் சந்த் சோப்புத் தொழில் பற்றியும், அதற்குரிய வர்த்தக வாய்ப்புகள் பற்றியும் விசாரித்தார். தாம் இப்போது மிகச் சொற்பமான வருவாயுடன் காலம் கழித்து வருவது பற்றியும், தமக்கு ஒரு நிம்மதியான வாழ்வு கிடைக்கவேண்டும் என அவாவுறுவது பற்றியும் நிலைய அதிகாரிகளிடம் மனம்விட்டுக் கூறினார். இதைக்கேட்ட டிமாண்ட் ரேட்டர், திவான் சந்தின் துல்லிய மனனையும், முன்னேற்ற ஆர்வத்தையும் கண்டுகொண்டு திவான் சந்தை பயிற்சி நிலையத்தில் சேரும்படி யோசனை கூறினார். யோசனையை ஏற்ற அவர் பலனும் பெற்றார், அதிகாரிகளின் முழு உதவி

திவான் சந்த் பயிற்சி நிலையத்தில் சேர்ந்தது, பயிற்சியாளர்களுக்குத் தரப்படும் உதவிப் பணத்தை (Stipend) விரும்பியல்ல. மாதம் ரூ. 12.50-க்காக ஆசைப்பட்டு, அவர் வரவில்லை. அவர் நாட்டமெல்லாம் சோப்பு செய்யும் தொழிலை முறையாகக் கற்று, சொந்தமாக தொழில் நடத்தி வாழ்க்கையில் முன்னேறவேண்டும் என்பதுதான். ஆகையால் பயிற்சி காலத்தின்போது கடுமையாக உழைத்து, தொழில் சம்பந்தப்பட்ட பல நுட்பங்களையும் ஆர்வத்தோடு கற்றுறிந்தார். அவரது ஆர்வத்தையும், உழைப்பையும் கண்டு நிலைய அதிகாரி பாராட்டினார்.

ஆகையால் பயிற்சி முடிந்ததும், திவான் சந்த் சொந்தமாகத் தொழில் நடத்துவதற்கான உதவியைப் பெற்றுத் தருவதில் நிலைய அதிகாரி பெரிதும் துணைபுரிந்தார். வட்டார அலுவலகத்தைச் சேர்ந்த விலத்தரிப்பு அதிகாரி (தொழில்) மூலம் ரூ. 2000 கடனை, திவான் சந்துக்கு வாங்கித்தர முயன்றார், அரசாங்கத் தொழில் இலாகாவும் கடன் வழங்க சம்மதித்தது. ஆனால் கடனுக்கு ஜாமீன் கோரியது, திவான் சந்துக்குத் தெரியும், தனக்காக யாரும் ஜாமீன் தரமாட்டார்கள் என்பது. இந்த வகையிலும் பயிற்சி நிலைய அதிகாரிதான் ஏற்பாடு செய்தார்; அவர் பஞ்சாயத்துத் தலைவரை அணுகி, திவான் சந்துக்கான

மட்டமான நிலத்தில் கூடுதல் வருமானம்

ஜாமீன் பத்திரத்தில் கையெழுத்திடச் செய்தார்; இவ்வாறு கடன் கிடைத்ததும், சோப்பு செய்வதற்கான இயந்திர சாதனங்களை வாங்கித் தருவதிலும் பயிற்சி நிலைய அதிகாரிதான் திவான் சந்துக்கு உதவினர்;

உற்சாகத்தோடு, தொழிலை ஆரம்பித்தார், திவான்சந்த். சொந்தக் கிராமத்தில் சொந்தமாகத் தொழில் நடத்தும் பேறு பெற்றதைப்பற்றி அவர் எண்ணி மகிழ்ந்தார்: தாம் கற்றுணர்ந்த முறைகளின்படி, சோப்புகளைச் செய்ததால், அவற்றிற்கு நல்ல கிராக்கி ஏற்பட்டது. அவருடைய உற்பத்தி ஒரு குறிப்பிட்ட அளவிலேயே இருந்ததால், தம் கிராமத்தையடுத்த நகரமான பாளிபெட்டிலேயே பெரும்பாலும் சரக்கு செலவழிந்தது: ஆனால் இப்படி சரக்கை மார்க்கெட்டில் தள்ள—மற்ற உற்பத்தியாளர்களுடன் போட்டிபோட—சோப்பை குறைந்த வாய்ப்பிற்குத்தான் விற்க நேரிட்டது; மற்ற உற்பத்தியாளர்கள் கண்ட்ரோல் விடையில் 'காஸ்டிக் சோடா' வாங்கிவந்தனர், அவர்கள் ஏற்கனவே இத்தொழிலில் ஈடுபட்டவர்களாகையால் அவர்களுக்குக் கோட்டா இருந்தது: ஆனால் புதிதாகத் தொழில் ஆரம்பித்த திவான் சந்தோ, சோப்பு செய்வதற்கு முக்கியமாகத் தேவைப்படும் பொருளான 'காஸ்டிக் சோடா'வை 'திறந்த மார்க்கெட்'இல் அதிக விலை கொடுத்து வாங்க நேரிட்டது. ஆகையால், நான் ஒன்றுக்கு 40 முதல் 60 கிலோ வரை சோப்பு உற்பத்தி செய்யும் திவான் சந்த், தினசரி சமார் ரூ. 6 தான் நிகர வருமானம் பெறுகிறார். எனினும் தொழிலில் முன்னேறும் நடவடிக்கை திவான் சந்துக்கு இருக்கிறது. தமது சோப்புகளை விற்பதற்கென்றே பாளிபெட்டில் சொந்தமாகக் கடை யொன்றை ஆரம்பிக்கத் திட்டமிட்டுள்ளார்:

இந்த எதிர்காலத் திட்டங்கள் ஒருபுறமிருக்க, இன்றைய அளவிலேயே திவான் சந்த் வாழ்க்கையில் ஒரு நிம்மதி ஏற்பட்டிருக்கிறது. சொந்த வீடு, சொந்தத் தொழில், கையில் ஓரளவு பண நடமாட்டம், இவற்றுடன் கூடுதல் வருமானம் தரும் கால்நடைகளையும் வைத்துப் பராமரிக்கிறார். கிராமத்தில் பெட்டிக்கடை நடத்திக் கொண்டு, அன்றாட சாப்பாட்டுக்கே அவதிகுற்றுக் கொண்டிருந்த திவான் சந்த், ஒரு சிறு தொழில் பயிற்சியால் வாழ்வில் ஒரு திருப்தியான நிலையைப் பெற்றாவிட்டார்:

முன்பு திவான் சந்த் அல்லல்பட்டுக்கொண்டிருந்த அதே நிலையில் பல கிராம மக்கள் இன்னும் இருந்துகொண்டதான் இருக்கிறார்கள். அவர்கள், திவான்சந்திதம் கற்றுக்கொள்ள வேண்டிய பாடம்: 'மன உறுதியும், வாழ்வில் முன்னேற வேண்டும் என்ற நீங்கா ஆர்வமும், அதற்கேற்ற உழைப்பும் இருந்தால், எப்பிரச்சினையையும் சமாளித்து சீர்பெற முடியும்.'

பாரம்பரியமாகச் சில குறிப்பிட்ட பயிர்களையே சாகுபடி செய்யும் விவசாயிகள், அந்தப் பயிர்களில் நல்ல மகசூல் கிடைக்காத நிலத்தை மட்டமான நிலம் எனக் கருதிவிடுகிறார்கள். ஆனால், அத்தகைய 'மட்டமான' நிலத்தில்கூட வேறு வேறு புதுப் பயிர்களைச் சாகுபடி செய்து பார்த்தால், வழக்கத்தையிட அதிக வருமானம் அதே நிலத்தில் பெறமுடியும். இந்த உண்மையைத் தம் பக்கத்து விவசாய மக்களுக்கு உணர்த்தியவர் திரு. தானூரம் பாகேல் என்ற முற்போக்கு விவசாயி.

ஏற்ற பயிர் வேர்க்கடலை

மத்திய பிரதேச மாநிலம், சிம்கா அபிவிருத்தி வட்டாரத்தைச் சேர்ந்த பிட்ரூலி என்ற கிராமத்தில் தானூரம் வசிக்கிறார். அப்பகுதியில் மட்டமான நிலம் எனக் கருதப்படுவதும், 'பாடா' என வழங்கப்படுவதுமான நிலம் அவரிடமும் இருக்கிறது. அத்தகைய நிலத்தில் அவர், ஒரு பரிசோதனை ரீதியாக, வேர்க்கடலை போட்டுப் பார்த்ததில், அதிக விவசாயச் செலவில்லாமல் சுமாரான வருமானம் கிடைத்தது; அதாவது, ஏக்கர் ஒன்றுக்கு நிகர லாபமாக ரூ. 200 கிடைத்தது. அதே நிலங்களில் வேறு புஞ்சைத் தானியங்களின்பயிர் செய்தால், இந்த அளவுக்குக் குறிப்பிடும் படியான லாபம் எதுவும் கிடைப்பதில்லை.

வெற்றி தந்த தம்பிக்கை

பரிசோதனையில் வெற்றி கண்ட தானூரம், இந்த ஆண்டு ஐந்து ஏக்கர் 'பாடா' நிலத்தில் வேர்க்கடலை விதைக்கத் திட்டமிட்டுள்ளார். நவிர விவசாயத் திட்டத்தின்கீழ், இந்த முயற்சியில் ஈடுபட்டுள்ள அவர், வேர்க்கடலை போடும் நிலங்களுக்கு ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 255 கிலோ அமோனியம் சல்பேட், 50 கிலோ குரப் பாஸ்பேட் ரசாயன உரம் உபயோகிக்கவிருக்கிறார்.

முற்போக்கு விவசாயியான தானூரம் செய்த பரிசோதனை வெற்றி பெற்றதால், 'மட்டம்' எனக் கருதப்பட்ட 'பாடா' நிலம், வானியப் பயிர்களுக்கு ஏற்றது எனத் தெரியவந்திருக்கிறது. மற்ற விவசாயிகளும் தானூராமம் பின்பற்ற உத்தேசித்துள்ளனர்.

[குழந்தைப் பருவம் மனித வாழ்க்கையில் மிக முக்கியமான திருப்புமையம். “இந்த நாட்டின் குழந்தைகள் எதிர்காலத்தில் சமுதாயத்தின் பயனுள்ள பிரஜைகளாகத் திகழவேண்டும்” என்பதே அமரர் நேருஜியின் கனவாகும். அந்தக் கனவு நனவாகப் பாடுபட வேண்டியது, ஒவ்வொருவரின் கடமையுமாகும். அத் துறையில் பாடுபடுகின்ற, சிறு குழந்தைகளைப் பயிற்றுவிக்கின்ற பாலர் நிலையங்களைப் பற்றி, இக்கட்டுரை விளக்குகிறது.]

திருமதி ஆ. கௌசல்யா சங்கர்

வட்டார மகளிர் நல அலுவலர், கீழ்வெரைர் பஞ்சாயத்து யூனியன்.

ஒரு குழந்தை தன் சிறு வயதில் எப்படி எந்தச் சூழ்நிலையில் பெற்றோரால் வளர்க்கப்படுகிறதோ, அம்முறையில்தான் பெரியவனாகிய பிறகும் சமுதாயத்தில் உலவுகிறான். நம் குடியரசின் எதிர்கால குடிமக்கள் சுதந்திர உணர்ச்சி, நாட்டுப்பற்று, கல்வி அறிவு, ஒத்துழைக்கும் பண்பு ஆகியவற்றில் சிறந்து விளங்க வேண்டுமானால், நாம் இப்பொழுதே நம் நாட்டு இளஞ்சேய்களை அவ்வழியில் திருப்பி வளர்க்க வேண்டும். இந்தப் பண்புகள் எல்லாம் ஒரு குழந்தையிடம் ஒருங்கே வளர வேண்டுமானால், அதை, தாய் தந்தையரால் மட்டும் செய்துவிட முடியாது. கவியரசர் ரவீந்திரர் கூறிய ‘சிறுவர் கல்வி தத்துவ விளக்கம்’ மாண்டிசோரி அம்மையாரின் ‘சுய அறிவை வளர்க்கும் கல்வி’ முறை, காந்தியண்ணல் காட்டிய ‘ஆதாரக் கல்வி’ முறை ஆகிய கல்வி முறைகளால்தான், இப்படிச் செயல்பட முடியும். இவை ஒருங்கிணைந்த ஒரு நிறுவனத்தினால்தான், குழந்தைகளை, நல்ல முன்னனிக்குக் கொண்டுவர முடியும். அந்த நிறுவனத்தான் தற்காலம் உருவாகியுள்ள “பாலர் நிலையம்” என்பதாகும். இதை “பால்வாடி” என்றும், ‘பாலர் பள்ளி’ என்றும், ‘பாலமந்திரி’ என்றும் பல்வேறு பெயர்களில் அழைப்பார்கள்.

“பால்வாடி”—பெயர் எப்படி வந்தது?

‘பால்வாடி’ என்பது, நூடான் பால சிகைச் சக்கத்தினரால் ‘பார்கி’ என்னும் கிராமத்தில் ஏற்படுத்திய சிறுவர் பள்ளியின் பெயர். இவ்வூர் பம்பாய்க்கு வடக்கில் 80 மைல் தூரத்தில் உள்ளது. இங்கு பழத்தோட்டங்கள் மிகுதி. பழத்தோட்டத்தை மராத்தி மொழியில் ‘வாடி’ என்பர். திரு. ஜூரத் ராம்தவே அப்பள்ளியைப் பார்வையிட வந்தபோது, அச் சிறுவர் பள்ளியை பழத்தோட்டத்திற்கு ஒப்பிட்டார். எனவே, அது நாளடைவில் ‘பால்வாடி’ என்று பெயர் பெற்று, ‘பால்வாடி’ ஆயிற்று.

பாலர் நிலையத்தில் இருக்கும் சிறுவர்கள் சிறுமிகளுக்கு, பள்ளி வயதுக்கு முன்பருவப் பிள்ளைகளையாவர். அதாவது 2 வயது முதல் 6 வயது நிற்குட்பட்ட குழந்தைகளே இங்கிருக்கும். இந்தப் பூர்வாங்கப்பள்ளி கல்வி தான் மிக மிக முக்கியமானது. ஏனெனில் அந்த வயதில் தான் மனித இயல்புகள் உருவாகின்றன. இதை உணர்ந்த அரசாங்கம் குழந்தைப் பருவ வளர்ச்சியில் அக்கறை காட்டி, அநேக இடங்களில், பாலர் நிலையங்களைப் பூர்வாங்கமாகத் தொடங்கி அதன் விளைவை ஆராய்ந்து வருகின்றது.

இந்தப் பர்வர் நிலையத்தில் ஒரே இடத்தில் உட்கார்ந்து பாடத் திட்டத்தின்படி பாடம் கேட்கும் நிலை இல்லை. கல்வி சம்பந்தமான விதிகள் இங்கு இல்லை. இங்கு குழந்தைகள் தம் விருப்பப்படி விளையாடலாம். தமக்கு வேண்டிய பொருட்களைத் தம் விருப்பப்படி உபயோகிக்கலாம். இவர்கள் தங்கள் அறியாமலே பொருட்களை உடைத்து விட்டாலும், தவறுகள் செய்தாலும் அடித்தலோ மிரட்டுகளோ இல்லை. தங்கள் விருப்பம் போல் அப்பள்ளிக்குள் எங்கும் செல்லலாம். பாவர் நிலைய ஆசிரியர் குழந்தைகள் விரும்பிய வேலைகளைக் கொடுத்து அருமையான கதைகளையும் பாட்டுகளையும் சொல்லிக்கொடுத்து அக் குழந்தையோடு குழந்தையாகத் தானும் அவர்களுடன் இருந்து அவர்களை மகிழ்விப்பர். இம்முறையில் பாவர் நிலையம் இயங்குவதால், சிறுவர் சிறுமியர்களின் ஓய்வுக்கும், விளையாட்டுக்கும் தம் உள்மன விருப்பு வெறுப்புகளுக்கும் திருப்தியளிக்கும் இடமாக விளங்கிக் குழந்தைகளை இந்த நிலையம் கவர்ந்து ஈர்க்கிறது.

தற்போது நம் நாட்டில் கன்னடப்பாய் தேசிய நினைவுக் குழு, சர்வோதய கோத்திரங்கள், சமுதாய நல போட்டுகள் மற்றும் வெவ்வேறு சேவா மன்றங்கள் போன்ற பல நிறுவனங்கள் இப் பாவர் நிலையங்களை நடத்துகின்றன.

கல்வித்திட்டம் இருவகை

ஒரு பாவர் நிலையக் கட்டிடத்திற்கு இன்றியமையாதவை மூன்றுள். அவை இருப்பிடம், கட்டிடம், தோட்டம் என்பனவு பாவர் நிலைய இருப்பிடம் பெரும்பாலும் ஊருக்குத் தூர மில்லாமலும், மையமாகவும், கடைத்தெருக்கள்

இல்லாத குழந்தையிலும் அமைய வேண்டும்: அப்பொழுதுதான், சிறுவர்கள் எளிதில் நிலையத்திற்கு வந்து செல்லவும், நிலையத்திற்கும்கூட்போது கடைத்தெரு குழப்பங்களில் சிக்காமலும் இருக்க முடியும். பாவர் நிலையக் கட்டிடம் போதிய இட வசதியுடன் சிறுவர்கள் நன்கு தாராளமாக ஓடியாடி விளையாடும் அளவிற்கு உள்ள தாழ்வாரங்களும் அறைகளும் இருக்க வேண்டும். அறைகளிலும் தாழ்வாரங்களிலும் நல்ல வெளிச்சமும் காற்றோட்டமும் இருக்க வேண்டியது மிகமிக முக்கியமானதாகும். தோட்டம், விளையாட வசதியுடனும், சிறுநீர்க் கழிக்குமிடம், கக்கசுகள், குப்பைக் குழிகள் அமைக்கவும் போதுமான வசதியுடன் கூடியதாகவும் இருக்க வேண்டும். சுகாதாரப் பழக்கவழக்கங்கள் இப்பாவர் நிலையத்தில் கற்பிக்

கப்படுவதினால் அக்குழந்தைகள் பெரியவர்களான பிறரும் சுகாதாரப் பழக்கங்களைக் கைக்கொண்டு நல்லாழ்வு வாழ்வர். குழந்தைகளின் கல்வித் திட்டத்தை (1) வெளிப்புறச் செயல்கள், (2) பள்ளிக்குள் செய்யும் வேலைகள் என இருவகைகளைப் பிரித்துக் கொள்ளலாம்.

வெளிப்புறச் செயல்களில் நடை, ஓட்டப் பயிற்சி, பல்வண்ணப் பூக்கள், கற்கள், கிளிஞ்சல் முதலிய பொருட்களைச் சேகரித்தல், தோட்ட வேலை, மண்ணில் உருவங்கள் (டொம்மைகள்) செய்தல் முதலியவை முக்கியம். அதே போல் பள்ளிக்குள் செய்யும் வேலைகள் சில உள்ளன. சிறு சிறு மரத்தண்டுகளை அடுக்கி வைத்து, வீடு கட்டச் செய்யலாம். வர்ணம் பூசப்பட்ட மரத்துண்டுகள், செங்கல், ஓடு போன்று பலவித உருவங்களில் கடைகளில் கிடைக்கின்றன. இவைகளைக் கொடுத்தால், குழந்தைகள் கொன்றகளை அடுக்கி சுவரெழுப்பியும் கூரை வேய்ந்தும், மதிற்சுவர்கள் அமைத்தும் தம் கற்பனை சென்றவாறு வீடுகளையும் பாலங்களையும் கட்டுவார்கள். இந்த விளையாட்டு புதிதாக நிலையத்திற்கு வரும் குழந்தைகளைக் கூச்சமின்றி பழைய குழந்தைகளுடன் கலந்து பழக உதவுகிறது.

இதே முறையில் புளியங்கொட்டை, மொச்சை, கிளிஞ்சல்கள் பலவித வண்ணக் கற்களைக்கொண்டு பலவித உருவங்களை அமைக்கச் செய்யலாம். விளையாட்டுச் சாமான்களை அவரவர்களுக்கு விருப்பமானதைக் கொடுத்து விளையாடச் செய்யலாம்.

தூய்மைக்கு முதலிடம்

குழந்தைகளுக்குத் தம் கை, கால், நகம், தலை முதலியவைகளை எப்படி வைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பதைக் கூறலாம். கூறுவதோடு மட்டுமின்றி, செயல் முறையில் காட்டுதலும் எளிதில் தெரிந்துகொள்வார்கள். குப்பை பெருக்குதல், சேமித்த குப்பையை எருக்குமியில் கொட்டுதல் பல பெரியவர்களுக்கு அருவருக்கத் தக்கதாகத் தோன்றலாம். ஆனால், குழந்தைகள் இதை விரும்பிச் செய்வார்கள். தம் உடமைகளைத் தூய்மையாக வைத்துக்கொள்வதையே பெரும்பாலும் குழந்தைகள் விரும்புவார்கள்.

பாவர் நிலையப் பள்ளிகளில் 2 வயதிற்கு மேல் 6 வயதிற்கு உட்பட்ட பிள்ளைகளை இருக்கும் குழந்தைகளின் இவ்வயதில் தன் உடல் பாகம்

கால்களைவிட பளுவானதாக இருக்கும். குழந்தைகள் இயற்கையிலேயே தம் கால்களுக்குத் தம் உடலின் பளுவைத் தாங்கும் பயிற்சியைப் பெறுகின்றன. இதை மேலும் நன்முறையில் வளர்ப்பது பாலர் நிலையத்தின் கடமையாகும், கால்களை வலுப்படுத்த குதித்து விளையாடுதல், கதைப் பாட்டிற்குத் தகுந்தபடி நாட்டியமாடல் முதலியவை நன்று. குழந்தைகளுக்கு இயற்கையாகவே நடிப்புத்திறன் அதிகம். சோகம், வீரம், சிரிப்பு போன்ற கதைகளை நாம் சொல்லும்போது குழந்தைகள் நம் முகத்தையே கவனிக்கும். அப்போது நம் முகத்தில் எந்தவிதமான உணர்ச்சி அலைகள் ஏற்படுகின்றனவோ, அவ்வுணர்ச்சி அலைகளை குழந்தைகள் முகத்திலும் தோன்றும். இது குழந்தைகளுக்கு இயற்கை அளித்த வாய்ப்பு; இன்னிசை என்றாலும் குழந்தைகளுக்கு விருப்பமே. குழந்தைகளின் விருப்பப்படிதான் நாம் பாடவேண்டுமெயொழிய, பாட்டின் ராகம், தாளம் முதலியவைகளுக்கு நாம் முதலில் கட்டுப்பட்டு பாடுவது கூடாது. குழந்தைகளைக் கட்டாயப்படுத்தவும் கூடாது.

குழந்தைகள் பாலர் நிலையத்திற்கு வரும்பொழுது திருந்த தாற் மொழியாக மழலை மொழி தான் பேசுவார்கள். இந்த வயதில்தான் நாம் 'மொழிப் பயிற்சியை' நன்முறையில் கற்றுத்தரவேண்டும். இவ்வயதிலேயே மொழி திருந்த குழந்தைகள் உயர்கல்வி பெற்று உயர் பதவியில் வாழ்கின்றபோதுங்கூட திருந்தா உச்சரிப்பையே உச்சரிக்கின்றனர் என்பதை நாம் நம் வாழ்க்கையில் இன்றும் காண்கின்றோம். 'ர', 'ல', 'ள' என்னும் மூன்று உயர் மெய்யெழுத்துக்களே பெரும்பாலான குழந்தைகளுக்கு உச்சரிக்கத் தெரியாது. நாம் பாலர் நிலையத்தில் இக் குழந்தைகளின் தவறான உச்சரிப்பை எளிதில் போக்குவதைப்போன்று துவக்கப்பள்ளிகளில் போக்குவது அவ்வளவு எளிதில்.

குழந்தைகள் 2 வயது வரை தன்னேப்பற்றியே நினைப்பார்கள். இப்பருவத்தில் அவர்களுக்குப் பிறரைப் பற்றிய எண்ணமே இருப்பதில்லை. ஆனால், பாலர் நிலையத்தில் சேரும் 3 வயதுக் குழந்தை தன்னேப் பற்றியும் பிறரைப் பற்றியும் எண்ணத் துவங்குகின்றது. குழந்தைகளுக்கு 2 வயதுக்கு மேல்தான் பிறரைப்பற்றி நினைக்கும் குணம் வளர்கிறது. அன்பு, இரக்கம் போன்ற நற்குணங்கள் இப்பருவத்தில்தான் தோன்று

கின்றன. ஆகவே, இக்குணங்களை நடைமுறையில் வளர்ப்பது பாலர் நிலையங்களின் கடமையாகிறது.

மேலும், குழந்தைகள் விளையாட்டுப் பொருட்களையெல்லாம் தாமே வைத்து விளையாட வேண்டுமென்று எண்ணும். பிற குழந்தைகள் வந்து எடுத்தால் அடிக்கும் அல்லது அடும். இந்நேரத்தில் அதற்கு ஆறுதல் சொல்லி மிற்றக் குழந்தைகளுக்கும் விளையாட்டுப் பொருட்களைப் பகிர்ந்தளித்துத் தானும் விளையாடும் மனப்பக்குவத்தைப் பாலர் நிலையம் வளர்க்கிறது. இப்பக்குவம்தான் பெரியவர்களான பிறரும் சமூகத்தோடு ஒன்றி ஒத்துழைக்கும் நற்பண்புகளாகிறது.

சமூகப் பண்புகளைக் கற்பித்தல்

பாலர் நிலையத்தில் விளையாட்டு வாரியாகவே சமூகப் பண்புகளைக் கற்றுக்கொடுக்க முடியும். பாலர் நிலையத்தைப் பார்வையிட வரும் ஒரு வகுக்கு வணக்கம் கூறவது, குடிக்கத் தண்ணீர் தருவது, மற்றும் பல வகையில் அவரை வரவேற்கும் பழக்கம் பிற்காலத்திலும் அவர்களுக்குச் சிறப்பாக அமைந்து வாழ்க்கைத் தரத்தை உயரச் செய்கிறது. பாலர் நிலையக் குழந்தைகளின் அவரவர்களின் பிறந்த நாளன்று எல்லோருக்கும் தின்பண்டம் வழங்கி, அக் குழந்தைக்கு வாழ்த்து கூறும் நற்பழக்கத்தையும் கற்பிக்கலாம். பாலர் நிலையத்திற்கு வரும் குழந்தைகளில் ஒன்று ஏதாவதொரு தின்பண்டம் கொண்டு வந்தால் அதை மற்றக் குழந்தைகளுக்கு மனமுவந்து பகிர்ந்தளித்து எல்லோரும் சேர்ந்துண்ணும் வழக்கத்தைக் கொண்டு வரலாம். ஆனால், மற்றவர்களுக்குக் கொடுக்கும்படி கட்டாயப்படுத்தவோ, பயமுறுத்தவோ கூடாது. இதை அவர்-ளே ஏற்கும் வகையில் நன்முறையில் செயலாக்க வேண்டும்.

இறுதியாக, இந்தப் பாலர் நிலையத்தை நடத்தச் சிறந்த நேரம் என்ன என்பதைக் கவனிக்க வேண்டும். காலையும் மிகவும் தான் உந்தது என்றாலும், காடையே மிகச் சிறந்தது. ஏனென்றால் அப்போதுதான் குழந்தைகளும் ஆசிரியரும் தென்புடன் இருப்பதுடன், குழந்தை குளிர்ச்சியாகவும் தூய்மையாகவும் இருக்கும். பகல் நேரத்தில் குழந்தைகள் அயர்ந்துவிடும் நேரம். ஆயினும், பாலர் நிலையங்களில் இடம், ஊருக்குத் தக்கவாறும், பருவ காலங்களுக்குத் தக்கவாறும் அமைதல் மிகச் சிறப்புடையதாகும். ஆகவே, பாலர் நிலையங்களின் மூலம் குழந்தைகளை எதிர்கால நன் மக்களாக வளர்க்கப் பாடுபடுவோமாக!

['மகாத்மா' என்றால், அது அண்ணல் காந்தியடிகளோத்தான் குறிக்கும். 'ஆரிய ஜோதி' என்றால், மறைந்த அமரர் நெருணியைத் தவிர வேறு யாருக்கும் அப்பெயர் பொருந்தாது. அதே மாதிரி, 'தேச பந்து' என்றால், வங்கம் தந்த சிங்கம் சித்தரஞ்சன தாசரைத் தான் குறிக்கும். பாரத நாட்டுத் தலைவர்களின் பட்டியலிலே முன் வரிசையிலே வைத்து எண்ணப்பட வேண்டியவர் சி. ஆர். தாஸ். தன்னல் மற்ற தியாகி; அஞ்சா நெஞ்சன்; மிக உயர்ந்த பண்பாளன். தந்தை பட்ட கடன் 30 லட்சம் ரூபாய், தன் வாழ்நாளிலேயே உழைத்துப் பாடுபட்டு அடைத்த நேர்மையாளர் சி. ஆர். தாஸ். பாரத நாடு செய்த பெரும் புண்ணியத்தால் இந்த நாட்டில் அவதரித்த உத்தமப் பெரியார் அவர்.]

தேசபந்து சித்த ரஞ்சன தாஸ்
[திரு முத்துசாமி, சென்னை-14]

அடிமை விலங்கொடித்து, அந்நிய ஆட்சியை அகற்றி, நம் தாய்த்திருநாட்டின் விடுதலையைப் பெறுவதற்கு உழைத்த உத்தமரன் பலர். தேச சுதந்திரம் என்ற பொது லட்சியத்தை முன் வைத்து, பாடுபட்ட இப் பெரியார்கள், சுதந்திரத்தைப் பெறுவதற்கான வழிமுறைகளில் ஒரே கருத்துடையவர்களாய் இருந்ததில்லை.

சுதந்திர இயக்க வரலாற்றில், தம்முடைய வாழ்க்கையை அர்ப்ப வித்துக்கொண்ட தலைவர்களிடையே எழுந்த கருத்து வேற்றுமையெல்லாம் நாட்டின் சுதந்திரத்தை வான் கொண்டு ஆங்கிலேயரை எதிர்த்துப் பெறுவதா; அன்பு மார்க்கத்தில், அறவழி நின்று பெறுவதா என்பதே யாகும். எனவே, சுதந்திர இயக்கத் தலைவர்களிடையே எழுந்த எண்ணங்கள் ஒரே வகையினதாகவும், செயல் முறைகள் மாறுபட்டனவாகவும் இருந்தன. அந்த முறையில், காந்தியடிகளின் கருத்துக்கும் செயல் முறைக்கும் பல சந்தர்ப்பங்களில் மாறுபட்டுத் தீவிர நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டதுபுத்தும், செயல்பட்டும் வந்த தீரர்களில் சித்தரஞ்சன தாஸ் அவர்களும் ஒருவராவார்.

வங்கம் தந்த சிங்கம்

கல்சக்தா நகரத்தில், 1870-ம் ஆண்டு நவம்பர் 5-ம் தேதி, பூபன் மோகன் தாஸ் என்பார்க்கு புதல்வராய் தோன்றினார், சித்தரஞ்சன் தாஸ். அவர் தமது ஆறாவது வயதில் பள்ளியில் சேர்க்கப்பட்டார். அதன் பின்னர், அரசாங்கக் கல்லூரியில் சேர்ந்து பயின்றார். அங்கு படித்து முடித்தவுடன், ஐ. சி. எஸ். படிப்புக்காக 1890-ல் இங்கிலாந்துக்கு, அனுப்பப்பட்டார்.

சித்தரஞ்சன தாஸ் இங்கிலாந்தில் படித்துக் கொண்டிருந்தபோழுது, காமன்ஸ் சபை தான் இந்தியாவின் தலைவியை நிர்ணயிக்கின்ற இட

மாக இருந்து வந்தது; அந்தச் சபையில் தான், இந்தியர்கள் தங்கள் கோரிக்கைகளை, எடுத்துரைத்துப் பரிசாரம் தேடிக்கொள்ள வேண்டும். அவ்வளவு முக்கியத்துவம் வாய்ந்த அந்தச் சபையில், இந்தியத் தரப்பில் வாதாடும் இந்தியர்கள் இல்லை! ஏதோ போலிப் போகிறதென்று 'பெரிய மனசு' உள்ள ஒரு சில ஆங்கிலேயர்களே இந்தியர்களுக்காக அங்கம் வகித்துக் கொண்டிருந்தனர். எனவே அந்தச் சபையில் இந்தியர்கள் யாரேனும் இடம் பெறல் வேண்டும் என்று இந்தியர்கள் கருதினார்கள்; அதனால், காமன்ஸ் சபைக்குக் தாதாபாய் நெளரோஜியைத் தேர்ந்தெடுத்துப் போட்டியிடச் செய்தனர்; காமன்ஸ் சபைக்கு தாதாபாய் நெளரோஜி போட்டியிடுவதைக் கண்ட அன்றைய இங்கிலாந்தின் முதன் மந்திரி வார்டு சால்ஸ்பரி என்பார், நெளரோஜியை இழந்து பேசியதோடல்லாமல் "வெள்ளியின் நடுவே ஒரு கறுப்பர்" என்றும் பேசிவிட்டார்; அது கேட்ட சித்தரஞ்சன தாஸ் துடித்துப்போனார்; நெளரோஜிக்காக வீரா வேசத்தோடு பிரச்சாரத்தில் ஈடுபட்டார்;

வீர முழக்கம்

"நிறத்தினால் ஒரு தேசத்தார்க்கு உயர்வோ, தாழ்வோ ஏற்பட்டுவிடப்போவதில்லை; எல்லாவித உயர்வுக்கும் தாழ்விிற்கும் அவரவரின் குணமே காரணமாக அமையும். அதைப் புரிந்துகொள்ளாது வேடிக்கையாகும்."

"இந்தியாவை வான் கொண்டு வென்றதாகப் பலரும் பேசுகின்றனர்; வென்ற வான் கொண்டு அதனைக் கட்டியான வேண்டும் என்றும் கருதுகின்றனர்; வானவலி கொண்டு என்றும் ஒரு தேசத்தைக் கட்டியான முடியாது; அன்பின் வலிமை கொண்டு என்றும் அனவரையும் ஆதரித்தலே தேசத்தை வளர்க்கும்; பணமையுணர்ச்சியை அறுக்கும்."

“அரசாளும் இனத்தார், ஆள்படும் இனத்தார் என்றும் வெற்றியைச் சீர்க்கொடுத்தே தீரகாய் முடியும். இங்கிலாந்தில் அரசியல் அபைப்பு, அதன் அடிப்படை மிஷும் உணவையானது. அந்த உணவத்திற்கு ஊழம் நேரும் வண்ணம் பேசுவோர் எவராயினும் அவர் இங்கிலாந்தின் நன்மையையோ, பெருமையையோ போற்றி வளர்க்கத் தெரியாதவரே.”

சித்தரஞ்சனதாசின் வீரக்கனல் தெறிக்கும் இந்தச் செ.ந.பெரிஷுவ. வெணையர்களிடையே வியப்பையும், நிகைப்பையும் தந்தது. ஐ.சி. என். பட்டப் படிப்புகளும் ஊறு தேடியது! ஆம்! சித்தரஞ்சனதாஸ் நிகழ்த்திய தேர்தல் சொற்பொழிவு, கல்லூரித் தலைவர்கள் கவனத்திற்கு வந்தது. மிகக் கவனமாக, சித்தரஞ்சன் தேர்தலில் வெற்றி பெற முடியாமல் செய்துவிட்டார் அவர்.

ஐ.சி.எஸ். தேர்தலில் தோல்வியுற்ற சித்தரஞ்சனதாஸ் சிறிதும் சளைக்கவில்லை. பார்-அட்டலா பட்டப் பரிட்சைக்குத் தயாரானார். பாரிஸ்டர் என்ற பட்டத்துடன் 1893-ல் ஆண்டு கல்கத்தா வந்து போர்ந்தார். கல்கத்தா உயர்நீதிமன்றத்தில் வழக்கறிஞராய்ப் பதிவு செய்துகொண்டு பணியாற்றினார்.

புகழ்பெற்ற இரண்டொரு வழக்கறிஞர்களை நோக்கித்தான் அக்காலத்தில் வழக்குகள் வந்து கொண்டிருந்தன. ஆரம்ப நிலையில் சித்தரஞ்சனதாஸ் வழக்குகள் ஏதும் கிடைக்காமல் வருந்தினார். எனினும், மனோதிடமும், எதிர்காலத்தில் நல்ல

நம்பிக்கையுடனும் பணியாற்றி வந்தார். அவர், தமது ஒய்வு நேரங்களில் வங்ககிழப்பயற்சியில் கழித்தார். அதன்

விளைவாக 1895-ல் ‘கவிதைத் திரட்டு’ என்னும் அரிய நூல் ஒன்றை வங்கமொழியில் எழுதி வெளியிட்டார்.

தலைநெறந்த வழக்கறிஞர்

இலக்கியப் பணியிலும், வழக்கறிஞர் பணியிலும் அவர் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்த காலத்தில், 1905-ல், கர்சன் என்பார், வங்கப் பிரிவினையைச் செய்தார். அதனால் வங்கம் முழுவதும் புரட்சிக்கொண்ட வீரமது. எங்கும் கிளர்ச்சிகள் வலுத்துக் கொண்டிருந்தன. அதையொட்டி, நாடெங்கும் எழுந்த புரட்சியை மூலகாரணமாக வைத்து, வரலாற்றை புகழ்பெற்ற ஆஸிபர் சதி வழக்கு ஏற்பட்டது. அதில், அரவிந்தரும் அவரது சகாக்கள் 34 பேரும் கைது செய்யப்பட்டனர். பாய்கர் வாதிகளாக குற்றஞ்சூட்டல் நிறுத்தப்பட்டனர். ஒன்பது வகையான குற்றங்கள் அவர்களின் கமத்தப்பட்டன. அவற்றுக்கு ஆதாரமாக 4,000-க்கும் மேற்பட்ட தஸ்தாவேஜுகள், 500-க்கும் மேற்பட்ட வெடிக்குண்டுகள், மருந்துகள், போர்க்கருவிகள், சுமார் 200-க்கும் மேற்பட்ட சாட்சியங்கள்கள் அரசாங்கம் முன் வைத்தது. அரசாங்கத்தின் தரப்பில் வழக்கை நேர்த்த, எர்ட்லி நார்ட்டன் என்னும் பிரசித்தி பெற்ற வழக்கறிஞர் இங்கிலாந்தில் இருந்து வரவழைக்கப்பட்டார்.

அரவிந்தர் தமது சார்பில் வாட்டா பி. சக்கரவர்த்தி, கே. என். சௌதாரி என்னும் இரு வழக்கறிஞர்களை நியமித்தார். ஆனால் பணமே குறிக்கோளாகக் கொண்ட அந்த வழக்கறிஞர்கள், தொடர்ந்து வாட்டா மறுத்துட்டனர். அதுகண்டு அரவிந்தர் கல்கத்தாநகரிலிருந்தார். அந்த அறிந்த சித்தரஞ்சனதாஸ் தாமே வியமல்வந்து அரவிந்தருக்காக வாதாடினார். வழக்கு 126 நாட்கள் நடந்து முடிந்தது. சித்தரஞ்சன் தாஸ் வாதத்தின் கடைசியில், ‘சகந்திரத்தின் பெருமையைப் பாற மக்களுக்கும் உணர்ந்துவது சட்டப்படி குற்றமானது, அரவிந்தரும் குற்றவாளிதான். ஆனால் அது தவறான செய்கையா என்பதைத் தயக்கம் இல்லாமல் கூறுங்கள்.’ என்று கோரட்டாவைப் பார்த்துக் கேட்டார். ‘இல்லை, இல்லை’ என்ற குரல்கள் கோரட்டில் எதிரொலித்தன. முடிவில் அரவிந்தரும், அவரது சகாக்களில் 16 பேரும் நிரபராதிகள் என்று தீர்ப்பளிக்கப்பட்டது. ஏனையோர் பல்வேறு விதமான தண்டனைகளைப் பெற்றனர்.

தேசபந்து என்ற பெயர் வந்த கதை

இதைப்பற்றி அரவிந்தர், “இருண்ட இருளிலே தோன்றும் ஒளிக்கீற்றுப்போல், அவர் வந்தார்... அந்த உறுதலைப் பார்த்துக் கேட்டார். ‘தேசபந்து சித்தரஞ்சனதாஸ் தான்! முதன்முதல் அவரைக் கண்டவுடனேயே என் உன் மனம் கூறிடது. ‘அரவிந்தர்! வெற்றி உனதே!’ என்று” குறிப்பிட்டார். அது முதல் சித்தரஞ்சன் தாஸ் என்ற பெயர் மாறி தேசபந்து எனும் பெயரே அவருக்கு நிலைக்கவாயிற்று.

புகழ்பெற்ற ஆஸிபர் சதி வழக்கிற்குப் பின் வழக்கறிஞர் தொழிலில் பெயரும் புகழும் சித்தரஞ்சனதாசை நோக்கி வர

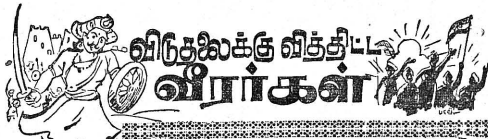
லாயின. மாதமொன்றுக்கு சுமார் ஐம்பதாயிரம் ரூபாய்க்குமே வருமானம் கிடைக்க ஆரம்பித்தது.

தந்தை பட்டகூளை மகன் தீர்த்தார்!

சித்தரஞ்சனதாசினுடைய தந்தை பூபன் மோகன் தாஸ் அவர்கள் 30 வட்சத்திற்கு மேல்கடையிட்டிருந்தார். தாம் பட்டகூடன் தொகையைத் திருப்பிக் கொடுக்க இயலாமல், கோரட்டில் மனுச் செய்து “கடன் ஏடுதலை” பெற்றிருந்தார். எனவே, சித்தரஞ்சன் கமது வருவாயில் ஒரு பகுதியை சேமித்து, தந்தை பட்டகூடன் முழுவதையும் தீர்த்து, தந்தை பெயருக்கு ஏற்பட்ட களங்கத்தைப் போக்கினார்.

இதன்பின் இந்திய விடுதலை இயக்கத்தில் சித்தரஞ்சனதாசுக்கென்று தனி இடம் ஒன்று ஏற்படவாயிற்று. முன்னிலும் தீவிரமாக சக்திர இயக்கத்தில் ஈடுபடலானார். தேசிய இயக்கத்தில் பங்கு கொண்டதாலும், காந்தியடிகளின் அறைகூவை ஏற்றதாலும் ‘மாணவர் தம் கூவிக்கு ஊறு நேர்ந்தது. எனவே, அம்மாணவர்களின் கூவி வளர்ச்சிக்காக, ‘தேசியக் கல்லூரி’ ஒன்றை ஏற்படுத்தினார்.

இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில், காந்தியடிகளின் ஒதுமையாய்மை இயக்கம் தோற்றுவிக்கப்பட்டது. ‘வகில்கள் தம் தொழிலை விட்டுவிட்டு வேண்டும்; மாணவர்கள் பள்ளினைப் பிடிக்க வேண்டும்’ எனப்பட்ட அதன் முக்கிய குறிக்கோள்.

விடுதலைக்கு வித்திட்ட வீரர்கள்

சித்தரஞ்சன தால் ஒத்துழையாமை இயக்கத்தைக் கல்கத்தா விசேஷ காங்கிரசிலும், நாகபுரி காங்கிரசிலும் எதிர்த்து வாதிட்டார். எனினும், காந்தியடிகளின் உருக்கமான விளக்கத்திற்குப்பின் திட்டத்தை ஏற்றுக்கொண்டார். அதன் காரணமாக, தாம் வசித்துவந்த வழக்கறிஞர் தொழிலை விட்டு நீங்கினார். அதுமுதல் சுதந்திர இயக்கத்தில் அறிதீவிரமாக ஈடுபடலானார்.

ஆறுமாத சிறைவாசம்

மாணவர் அணிவகுப்பு ஒன்றைத் திரட்டி, தொண்டர் படைபடையன்றை நிறுடூர். அதையறிந்த ஆட்சியாளர், தொண்டர் படையைச் சட்டவிரோதமானது என்று கூறித் தடை விதித்தனர். தடையை மீறி தொண்டர் படையை நடத்தினார். எனவே, அரசாங்கம் அவர் மீது குற்றம் சுமத்தி, 1921-ம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 10-ம் தேதி அவரைக் கைது செய்தது. எனினும் அவர் வகுத்துக்காட்டியபடி வேலஸ் இளவரசர் பிஷ்காரம் வெற்றிகரமாக நடந்தேறினார். அதனால் சித்தரஞ்சன தால் 6 மாதம் தண்டனை பெற்றார்.

காங்கிரசின் முக்கியத் தலைவர்கள் சட்டசபைக்குச் செல்லாமல் ஸ்வமி இருப்பது, விடுதலை இயக்கத்திற்கு ஊறு விளைவித்துக்கொண்டிருக்கும்; சுயநலமிகள் கொடுத்து வரும் தொல்லை அதிகரிப்பதற்கும் ஏதுவாக அமைந்துவிடும் என்பதை உணர்ந்து, சிறையில் இருந்து விடுதலை பெற்றதும், "காங்கிரஸ் தலைவர்கள் சட்டசபைத் தேர்தல்களில் போட்டியிடவேண்டும்" என்று தமது கோரிக்கையை வலியுறுத்தி, கூட்டங்களில் அவர் பிசிரினார். அக் கோரிக்கையை முதலில் மற்றவர்கள் ஏற்கவில்லை; தாக்கி விமர்சித்து வந்தனர். எனினும், மனம் தளராமல் தமது பணிவினைத் தொடர்ந்தார்.

கயா காங்கிரஸ், 1922, டிசம்பரில் கூடியது. அதற்கு சித்தரஞ்சன தால் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். தமது தலைமையுறையில், "ஒத்துழையாமை: இயக்கம் மட்டும் போதாது; நாம் சட்டசபைக்குள்ளும் போராட்டம் நிகழ்த்தவேண்டும்" என்று ஆணித்தரமாக விவாதித்தார். அந்தக் கருத்துக்கு விட்டப்பாய் பட்டேல், மோதிலால் நேரு, எஸ். சீனிவாச அய்யங்கார் போன்றவர்கள் ஆதரவு தெரிவித்தனர்; பலர் எதிர்த்தனர்.

நகரத் தந்தை

அதைத் தொடர்ந்து, அடுத்த ஆண்டு டில்லியில், அபுல்கலாம் ஆசாத் தலைமையில் காங்கிரஸ் சிறப்பு மகாநாடு கூடியது. அது சித்தரஞ்சன தாசின் கருத்துக்கு ஆதரவு தெரிவிக்கப்பட்டது. காங்கிரஸ் இயக்கம் நேரடியாகத் தேர்தலில் ஈடுபாது. ஆனால் தேர்தலில் நிற்க விரும்புவோர் நிற்கலாம் என்ற மறைமுக ஆதரவு முறை அங்கு தீர்மானிக்கப்பட்டது.

எனவே, இவ்விதம் திருப்பெயரையாத சித்தரஞ்சன தால் "சுயராஜ்யக்கட்சி"யைத் தோற்றுவித்தார். அவருக்குப் பக்கபலமாக மோதிலால் நேரு தின்றார்.

வங்க சட்டசபைக்கு நடைபெற்ற தேர்தலில் சுயராஜ்யக் கட்சியினர் 40 பேர் வெற்றிபெற்றனர் சுயராஜ்யக் கட்சியுடன் "தேசியக் கட்சி"யும் இணைந்துகொண்டது. எனவே, சுயராஜ்யக்கட்சி பெரும்பான்மையினரைக் கொண்டு விளங்கியது. பெரும்பான்மையினர் உள்ள கட்சியை ஆட்சியை அமைக்கவேண்டும். அதனால், கவர்னர் சுயராஜ்யக் கட்சியை மந்திரி சபை அமைக்குமாறு அழைத்தார். "மந்திரிசபை அமைப்பதில் எங்கள் நோக்கம். ஆட்சியை ஸ்தம்பிக்கச் செய்தலே எங்கள் நோக்கம்" என்று கூறி அதை நிராகரித்துவிட்டார். மந்திரிகளுக்குச் சம்பளம் சூல்லையென்னும் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்து நிறைவேற்றினார். இரட்டை ஆட்சிமுறையைக்கு முடிவு கட்டினார். இதனால் சுயராஜ்யக்கட்சியின் பெயரும், சித்தரஞ்சன தாசின் புகழும் உயர்ந்தன.

அதைத் தொடர்ந்து மாநகராட்சித் தேர்தல்களிலும் சுயராஜ்யக் கட்சி போட்டியிட்டது; கல்கத்தா நகரசபையில் 55 இடங்களைச் சுயராஜ்யக் கட்சி கைப்பற்றியது. கல்கத்தா மாநகராட்சி மேயர் பதவியை 1924-ல் சித்தரஞ்சன தால் ஏற்றார்.

இரட்டை ஆட்சி முறைக்கு எதிர்ப்பு

ஓய்வீன்றி அவர் கொண்டாற்றி வந்ததினால், உடல்நிலை கெட்டது. படுத்த படுக்கையில் கிடந்தார். அதைப் பயன்படுத்தி, கவர்னர், மந்திரிகளுக்குச் சம்பளம் கொடுக்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கையையும், இரட்டை ஆட்சி முறையையும் வலியுறுத்தி மீண்டும் சட்டசபையில் தீர்மானம் கொண்டு வந்தார். அதை அறிந்த சித்தரஞ்சன தால் "ஒருமுறை சட்டசபையில் தோல்வியுற்ற தீர்மானத்தை மீண்டும் கொண்டு வரக்கூடாது: எனவே, அத்தீர்மானத்திற்குத் தடை விதிக்கவேண்டும்" என்று உயர்நீதி மன்றத்திற்கு மனுச் செய்து, தடையுத்தரவைப் பெற்றார். அதைத் தொடர்ந்து, நண்பர்கள் இருவர் அணைத்துப் பாதுகாப்பதன் அழைத்து வர, சட்டசபைக்கு வந்தார். இரட்டை ஆட்சிமுறையின் கேடுபாடுகளையும், மந்திரியர்களின் கைப்பாவைத் தன்மையையும் ஆணித்தரமாக விவாதித்தார். அதனால், கவர்னர் கொண்டு வந்த தீர்மானங்கள் தவிடு பொடியாகித் தோல்வியுற்றன.

இதன்பின், உடல்நிலை காரணமாக ஓய்வு பெற 1925-ம் ஆண்டு மே மாதம் டார்ஜிலிங் சென்றார். அங்கு நோய் முற்றி ஜூன் மாதம் 16-ந் தேதி செவ்வாய்க்கிழமை மாலை மீனாத்துயிலில் ஆழ்ந்தார்.

ஆரம்பமுதல் ஆங்கில ஏகாதிபத்தியத்தைத் தீவிரமாக எதிர்த்தவர்; ஆட்சியாளரைக் கதி கலங்கச் செய்த ஆற்றல் மறவர்—சித்தரஞ்சன தாசர்; அவர் நம்மை விட்டு மறைந்துபோனார்!

ஆனால், தமது உழைப்பால், உள்தொல், உறுதியால், தியாகத்தழும்பால் உயர்ந்தோங்கி, நம் உள்ளத்தில் உறைந்திருக்கும் அவர் வாழ்வு, அவர் புகழ் வாழ்க என வாழ்த்துவோம்!

நாயுடு சுயற்றுக்கும்!

பீகார் மாநிலத்தைச் சேர்ந்த அந்தர் வட்டாரம், சிரமதானப்பணிகளில் தனக்கென ஒரு சிறப்பான இடத்தைப் பெற்றிருக்கிறது. இப்பகுதிக்குச் செல்லும் எவரும், மக்களது ஆர்வம் உற்சாகத்தோடு கூடிய உழைப்பால் உருவான பஸ்களை தெளிவாகக் காணலாம்.

அந்தர் வட்டாரத்திற்குள்ளும், சங்கர்பூர் மணியா கிராமப் பஞ்சாயத்தின் சாதனை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். 2500 மக்கள் தொகையைக் கொண்ட இந்தப் பஞ்சாயத்து, 1960-ல் அமைக்கப்பட்டபோது, அப்பகுதியில் சுய முயற்சியின் மூலம் பொதுநலக் காரியங்களைச் செய்து முடிக்கும் ஒரு சகாப்தமே ஆரம்பமாயிற்று எனலாம். ஆண்டுக்கு ரூ. 100 'டோல்' வரி விதித்த பஞ்சாயத்து, அதை ஆண்டுதோறும் வசூலித்து வருகிறது. நில வரி வருமானத்தில் ஒரு பகுதியும், 'டோல்' வரி வசூலும் கிராம அபிவிருத்தி வேலைக்குக் கொஞ்சமும் போதுமானதாக இல்லை. இந்த சொற்ப வருமானத்தில் ஒன்பது 'வாராவதி'களைக் கட்டவும், ஐந்து குழாய் பம்புகள் அமைக்கவுந்தான், மேற்கண்டு காலத்தில் முடிந்தது. வேறு தெரிய வேலைகள் எதையும் மேற்கொள்ள முடியவில்லை.

பணம் இல்லாமல் பணிகள் செய்ய..

இறுதியில் ஒரு வழி கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. பஞ்சாயத்துத் தலைவர் 1964-ம் ஆண்டு ஜனவரி 19-ம் தேதியன்று கட்டடம் ஒன்றைக் கட்டினார். பொதுநலக் காரியங்கள் சிலவற்றை, கிராம மக்கள் மனமுவந்து அளிக்கும் உழைப்பின் மூலம் (சிரமதானம்) செய்து முடிக்கலாம் என்ற யோசனையை வெளியிட்ட பஞ்சாயத்துத் தலைவர் மற்றவர்களது ஆலோசனையைக் கோரினார். அவ்வரும் ஒரு குரவில் சம்மதம் தெரிவித்தனர். ஒவ்வொரு ஞாயிற்றுக் கிழமையும் கிராம மக்கள் சிரமதானம் வழங்குவதென அக்கட்டத்தில் ஏகமனதாக முடிவு செய்யப்பட்டது. சிரமதான முறையில் வேலைத்திட்டங்களை நிறைவேற்ற ஐவர் குழு ஒன்றும் அமைக்கப்பட்டது. திட்டம் நிறைவேறு சீரான ஏற்பாடு

சங்கர்பூர் மணியா பஞ்சாயத்தைச் சேர்ந்த கிராமங்களில் 260 குடும்பங்கள் வசிக்கின்றன. இந்தக் குடும்பங்கள் இருபது, இருபதாக பிரிக்கப்பட்டு, ஒவ்வொரு பிரிவுக்கு ஒரு தலைவர் வீதம் 13 தலைவர்கள் நியமிக்கப்பட்டார்கள். இத்தலைவர்கள், தங்கள் மேற்பார்வைக்கு உட்பட்ட 20 குடும்பங்களுக்கும் வேலைகளைப் பிரித்துக் கொடுப்பது, சிரமதான வேலை எப்போது, எங்கு ஆரம்பிப்பது என்ற

தகவலைத் தெரிவிப்பது, சிரமதானம் செய்ய வராதவர்களிடம் அவர்கள் தந்திருக்கவேண்டிய உழைப்புக்குப் பதிலாக பணம் வசூலிப்பது ஆகிய காரியங்களைக் கவனிப்பார்கள். சிரமதான வேலைகளை முன்னின்று நடத்துவும் ஐவர் குழு ஒவ்வொரு ஞாயிறு அன்றும், அடுத்த ஞாயிற்றுக் கிழமையில் செய்யவேண்டிய சிரமதான வேலைகள் என்னென்ன என்பதை முடிவு செய்து, அதற்கான ஆட்சளைத் திரட்டி வரும்படி 13 குடும்பப் பிரிவு தலைவர்களுக்குக் கூறுகிறார்கள்.

வரத் தவறிலால் அபராதம்! தலைவருக்கு அதிகம்!

சிரமதானப்பணி சீராக நடைபெறுவதற்காக சில சுய கட்டுப்பாடுகளை விதித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதன்படி சிரமதானம் செய்ய வேண்டிய நாளிலும் காலத்திலும் வரத் தவறிய குடும்பம் ஒவ்வொன்றுக்கும், ரூ. 1 அபராதத்தை (அல்லது நஷ்ட ஈடு கட்டணத்தை) விதித்து, பஞ்சாயத்து வசூலிக்கிறது. குடும்பப் பிரிவு தலைவர் வரவில்லை என்றால் அவர் ரூ. 2 செலுத்தவேண்டும். இந்த விதிக்குப் பஞ்சாயத்துத் தலைவரும் பிஸ்க் காணவர் அல்ல. அவருக்கு அதிக பொறுப்புண்டு. ஆகையால் அவர் வரத் தவறிலால் ரூ. 5 நஷ்ட ஈடு தொகை செலுத்தியாக வேண்டும். குடும்பப் பெண்களும் சிரமதானப் பணியில் பங்கு கொள்கிறார்கள். அவர்கள், சிரமதான வேலை நடைபெறும் நாட்களில் இரண்டு மணி நேரம் வேலை செய்கிறார்கள்.

இந்த முறையில், இதுவரை நான்கு மைல் நீள சாலை போடப்பட்டுள்ளது. இரண்டு மைல் நீள சாலை போடும் வேலை நடைபெற்று வருகிறது. இதுவரை, சிரமதானம் மூலம் நடத்த வேலைகள் மதிப்பு ரூ. 6500 இருக்கும். இதன்றி, கட்டிட அமைப்போடு சுடிய 10 கிணறுகள். ஒரு குடிநீர்க்கிணறு, ஓர் உயர்தர ஆரம்பப் பாடசாலைக் கட்டிடம் ஆகிய வேலைகளும், சிரமதான முறையில் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன.

பஞ்சாயத்துத் தலைவரும், மற்றும் இரண்டொரு கிராமத்தலைவர்களும் உற்சாகத்தோடு கடமையாற்றத் தொடங்கியதும், அவர்கள் தலைமையின் கீழ் கிராம மக்கள் நல்ல ஒத்துழைப்புடன் செயல்பட்டதுதான், இந்த வெற்றிக்குக் காரணம். இத்தலைவர்களின் சீரிய பணியை, அவர்களது முன்னாள் எதிரிகளும் இன்று வாயார, மனமாரப் பாராட்டுகின்றனர்.

இவ்வாறு சங்கர்பூர் மணியா பஞ்சாயத்து தனது நிதிப் பற்றாக்குறை பிரச்சனையைச் சமாளிக்க ஒரு வழி கண்டுபிடித்து விட்டது. பக்கள் மட்டுமே மன உறுதியுடன் இருந்தால், முன்னேற்றத்திற்குப் பண்புப் பற்றாக்குறை ஒரு தடங்கலாக இருந்து, என்பதை சங்கர்பூர் மணியா செயல்முறையில் காட்டிவிட்டது.

ஈ திராஜு கல்லூரியில் படித்துப் பட்டம் பெற்றவர். ஆனால் அவர் நாட்டம் விவசாயத்திலேயே சென்றது. விஞ்ஞான முறைகளைக் கையாண்டு வெற்றிமேல் வெற்றி பெற்று வருகிறார். அவர், குறிப்பாக பருத்தி சாகுபடியில் விசேஷ அக்கறை செலுத்துகிறார். பருத்திவிளைச்சல் போட்டிகளில் அவர் சில பரிசுகளைப் பெற்றுள்ளார்:

அவருடைய சமீப சாதனைகளில் ஒன்று, ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 2,233 கிலோ பஞ்சு (கபஸ்) உற்பத்தி செய்ததாகும். இது தக்காணத்திலேயே மிகப் பெரிய மாகூல் விசைகள் எனக் கருதப்படுகிறது. இந்த வெற்றிக்குக் காரணம் பொறுக்கு விதை உபயோகித்தது. செடிசூக்குகிடையேயும் வரிசைசூக்குகிடையேயும் போதுமான இடம் விட்டது. சக்க நேரத்தில் பூச்சி மருந்துகள் தெளித்தல் போன்ற காப்பு வேலைகளைத் தவறாமல் செய்தது, இவற்றையெல்லாம்விட முக்கியமாக மைட்டிரஜன், பாஸ்பேட், பொடாஷ் சத்துக்களான ராயன உரங்களை அளவறிந்து உபயோகித்தது ஆகியவை ஆகும்.

கதிராஜு, தம் நிலங்களில் குறிப்பாக 'பஞ்சாப்-அமெரிக்கன் 216 எப்' என்ற பருத்தி ரக விதைகளைத்தான் உபயோகிக்கிறார். இந்த விதைகளை, ஏற்கனவே 'மஞ்சள்' பயிர் ஏறியுள்ள நிலங்களில் ஊடு பயிராக நடுகிறார். அதாவது மஞ்சள் செடிகள் வரிசை இரண்டு என்றால், மூன்றுவது வரிசையாக பருத்தியை நடுகிறார்.

ராயன உரங்களை அளவறிந்தும் நேரம் அறிந்தும் உபயோகித்தால் நிச்சயமான பலன் உண்டு என்று திரு கதிராஜு கூறுகிறார். மைட்டிரஜன், பாஸ்பேட் அமிலம், பொடாஷ் ஆகியவை பருத்திச் செடிசூக்கு முக்கியமான மூன்று உணவு வகைகள் என்று அவர் கருதுகிறார். அதோடு உரிய நேரங்களில் பூச்சி மருந்து தெளிப்பது

ஆந்திரப் பிரதேசம் குண்டூர் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த அனந்தாவரத்தில், நாட்டின் மிகச் சிறந்த விவசாயிகளில் ஒருவர் இருக்கிறார். திரு ராதாகிருஷ்ண கதிராஜு என்ற அவர், விவசாய உற்பத்தியில் செய்துள்ள சாதனைகள் பாராட்டத்தக்கவை.

பதும், ஒன்பது முறை பாசனம் செய்வதும், இந்முறை ஏழி மாற்றுவதும், நான்கு முறை களையெடுப்பதும், பருத்தி சாகுபடிக்கு அவசியம் என்று திரு கதிராஜு கூறுகிறார்.

இந்த யோசனையெல்லாம் கையாண்டதால்தான், கதிராஜு நிலத்தில் ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 2,233 கிலோ கபஸ் பஞ்சு மாகூல் கிடைக்கவும், அதன்மூலம் ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 2,312 நிகர வருமானம் பெறவும் முடிந்தது.

திரு கதிராஜு ஒரு பட்டதாரியாகவும், அதே நேரத்தில் விவசாயத்தில் விசேஷ அக்கறை கொண்டவராகவும் இருப்பதால் பருத்தி சாகுபடியில் உள்ள பல அம்சங்களையும் நன்கு ஆய்ந்து உணருகிறார். அதோடு அவரீடம் விடாமுயற்சியும், பயிர் பாதுகாப்பு போன்றவற்றில் முன்னியக் கவனம் செலுத்தும் தன்மையும் இருக்கிறது. எனவே நெல் சாகுபடியே பெரிதும் நடைபெறும் இந்தப் பிரதேசத்தில், பருத்திச் சாகுபடியைப் பகுத்தியது மட்டுமல்ல அதில் வெற்றியும் கண்டார். ஆகையால், இப்போது வேறுபல விவசாயிகளும் பருத்தி சாகுபடி மேற்கொள்ள திரு கதிராஜு ஒரு வழிகாட்டியாக இருக்கிறார்.

ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் ஒரு தொழிற்சாலை

உத்திரப்பிரதேச மாநிலத்தைச் சேர்ந்த பந்தல்கண்ட பிரிவில், பராட்டத்தக்க சிறப்பான திட்டம் ஒன்று மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. பத்துப் பன்னிரண்டு ஆண்டுகளுக்குள், இப்பிரிவின் கிராமாதிரிப் பகுதி முழுவதையும் தொழில் மயமாக்குவதே திட்டத்தின் நோக்கம். பல கட்டங்களாக நிறைவேற்றப்பட விருக்கும் இத்திட்டம் முழுமையாக நிறைவேறும்போது ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் குறைந்த பட்சம் ஒரு தொழிலகமாவது நிறுவப்பட்டு விடும்.

சென்ற நிதியாண்டில், ஜான்சி, ஹமீர் பூர், பண்டா ஜலவான் ஆகிய நான்கு ஜில்லாக்களைச் சேர்ந்த 47 அபிவிருத்தி வட்டாரங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் நான்கு நிறு தொழிற்சாலைகள் அமைக்கத் திட்டமிடப்பட்டது. அதன்படி 188 தொழிற்சாலைகள் அமைப்பதைக் குறிக்கோள் அளவாக்க கோரப்பட்டது. ஆனால், அந்த அளவையும் மீறி 25 தொழிற்சாலைகள் அந்த ஆண்டில் ஏற்படுத்தப்பட்டன,

புயன்ச் செல்வம்

[மாங்குடி திரு என். சி. எஸ். செளந்தரராஜ்]

[சர்க்கரை, சர்க்கரை என்று மக்கள் இன்று குக்கிராமங்களில் கூட உயிரை விடுகின்றனர். அந்தக் கரும்புச் சர்க்கரையை விட, சுலபமாகக் கிடைக்கக்கூடிய பனை வெல்லம், எத்தனையோ மடங்கு மேலானது, ஆரோக்கியமானது; புஷ்டிச் சத்து நிறைந்தது என்பதற்கு, கட்டுரை ஆசிரியர். தக்க ஆதாரங்களுடன், தர்க்க ரீதியாக, தன்னுடைய கருத்துக்கு வலுவூட்டியுள்ளார்.]

பனைமரத்தைத் தாவர அரசி (Princess of the vegetable kingdom) என அழைப்பதுண்டு. தமிழக மக்கள் தொன்று தொட்டு பனைமரத்தைக் கற்பகத்தரு என பெயரிட்டுப் பாராட்டி வருகின்றனர். பனையின மரங்கள் 1,100 வகைப்படும். இவைகளில் பனை, தென்னை, சந்து, கூந்தல் பனை ஆகிய நான்கு இன மரங்கள் அதிகமாகவும். மேட்டின், நீபா மரங்கள் குறைவாகவும் நமது நாட்டில் காணப்படுகின்றன. பதநீர் இறக்கும் முறை ஏறத்தாழ 5,000 ஆண்டுகட்கு முன்னர் ஜாவாவில் தோன்றி, பின்பல இடங்களில் பரவியதாகக் கூறப்படுகிறது.

பனைத்தொழில் இந்தியா, இலங்கை, பர்மா முதலிய நாடுகளில் மட்டுமே வணிக ரீதியில் நடைபெற்று வருகிறது. எனினும் ஜாவா, சுமத்ரா, பிலிப்பைன்சு முதலிய நாடுகளில் பனைச்சாதி மரங்கள் பற்றிய காரணபரம்பரைக் கதைகள் பல உள்ளன.

நில இயல்

பனையின மரங்கள் வெப்ப மண்டலங்களில் ஏராளமாக வளர்கின்றன. 45° தென் அட்சரேகைக்கும் 55° வட அட்சரேகைக்கும் இடைப்பட்ட நிலப்பரப்பில் இவை வளர்கின்றன. இவைகள் வளர்ச் செழிப்பான நிலமோ, அதிக நீரோ தேவையில்லை. இப்பகுதியைப் 'பனை வட்டம்' (Palm Belt) என அழைக்கின்றனர்.

தாவர இயல்

பனையின் மரங்கள் ஒற்றைப் பருப்பு விதை இனத்தை (monocots) சேர்ந்தவை. இவற்றிற்கு நீண்ட ஆணிவேர் கிடையாது. பனை மரங்கள் கிளைகள் இல்லாதவை. இம்மரங்கள் ஆண் பெண் என இருவகைப்படும்: ஆண் மரத்தை 'அலகு பனை' என்றும், பெண்மரத்தைப் 'பருவப் பனை' என்றும் அழைக்கின்றனர். பெண் பனைப் பதநீர் மிகவும் சுவையாக இருக்கும். ஏனென்றால் இதில் இனிப்புச் சத்து அதிகம். ஆண் பனையில் விரல்கள் போன்ற பாளைத் தோன்றும். பெண் மரம் நறுகு காய்க்கும். ஆண் பனை என்பது மலாத்தண்டுதான். பனையின் நடுவினான தண்டைச் சுற்றி செதில் செதிலாக இருக்கும். ஒவ்வொரு செதிலுக்கும் இடையே மஞ்சள் நிற மலர் மொக்கு இருக்கும். இந்தப் பானைகளின் மேல் உள்ள கருப் பூக்களிலிருந்து காற்றின் உதவியால்

அடித்துச் செல்லப்படும் மகரந்தம் பெண் வடலியின் குருத்தடியை அடைந்து கருவுறச் செய்யும்.

'வடலி' என்பது ஆண், பெண் ஆகிய இரு பனைக்கும் பொதுப் பெயராகும். பாளை விடுவதற்கு முன்னர் தோற்றத்தைக் கொண்டு பனைகளைப் பிரித்தறிய முடியாது. எனவே, இப்பருவத்திலுள்ள இனம் பனைகளுக்கு 'வடலி' எனப் பெயரிட்டுள்ளனர். பருவமடையப்போகும் பெண் பனை பசுமையாகவும், அதன் மட்டைகள் திரட்சியாகவும் இருக்கும். தை, மாசி மாதங்களில் இவை சாக மழைத்தூற்றில் விழும்போதுதான் மகரந்தச் சேர்க்கை நடைபெறுகிறது என்பது பெரியோர்களின் அனுபவ முடிவு. இச் சந்தர்ப்பத்தில் பெண் பனை மட்டைகள் மகரந்தத்தை ஏற்றுக் குருத்தடியில் சேர்க்கும் பொருட்டுச் சற்று நெகிழ்ந்து கொடுக்கும். இவ்வாறு சருவுற்றப் பெண் பனை ஏறத்தாழ ஓராண்டு கால அளவுக்குப் பின்னர் தான் நறுகு காய்க்கும். எனவே பூரண வளர்ச்சிக்காலம் ஓராண்டு எனத் துணிந்து கொள்ளலாம்.

தாவர அரசி

பனைமரம் பிற மரங்களைப் போலல்லாது அதன் ஒவ்வொரு உறுப்பையும் சமுதாயத்திற்கு அளித்து உதவுகின்றது. எனவேதான், பனைச் சாதி மரத்துக்குத் தாவர அரசி என்ற சிறப்புப் பெயரிட்டனர் போலும்.

நீழ்க்கண்டவாறு பனை வெல்லத்தைப் பனையின மரத்தின் பதநீரிலிருந்து பெறலாமெனக் கண்டறியப்பட்டுள்ளது.

பனையின் வகை:	பதநீரின் எடையில் கிடைக்கும் பனை வெல்லம்.
1 தென்மேல் பதநீர்	12 சதவிகிதம் முதல் 18 சதவிகிதம் வரை
2 ஈச்சம் பதநீர்	10 சதவிகிதம் முதல் 15 சதவிகிதம் வரை
3 பனம் பதநீர்	10 சதவிகிதம் முதல் 16 சதவிகிதம் வரை
4 கூந்தல் பனைப் பதநீர்	8 சதவிகிதம் முதல் 11 சதவிகிதம் வரை
5 கரும்பு	18 சதவிகிதம் முதல் 20 சதவிகிதம் வரை

பணியின மரங்களிலிருந்து பனஞ்சீனியோ, பனை வெல்லமோ உற்பத்தி செய்வதற்காகச் செலவிடப்படும் தொகையையும், உற்பத்திப் பொருளையும் கணக்கிட்டு கரும்புச்சீனி உற்பத்திக்காகச் செலவிடப்படும் தொகை, முடக்கப் படும் மூலதனம், வினாக்கப்படும் வினாநிலங்கள் ஆகியவற்றையும், மதிப்பீட்டு ஒப்பீட்டுப்பார்க்காலம் என சிறந்ததென்பது என்னில் புரியும், எனவே பணியின மரத்தை 'தாவர அரசி' என அழைப்பதில் தவறேதும் இல்வையன்றே.

குன்னூரிலுள்ள சத்துணவு ஆராய்ச்சி நிலையத்தார் (Nutritional Research Laboratories) பனைவெல்வத்தைப் பகுத்தாராய்ந்து, கிழக்கண்ட உயிர் சத்துக்களும், ஊட்டச் சத்துக்களும், உலோக சத்துக்களும் அடங்கியிருப்பதாகத் தெரிவித்துள்ளனர்.

1 ஈரத்தரம் (Moisture)	8.14	சதவிகிதம்
2 புரதம் (Protein)	0.35	,,
3 கொழுப்புச்சத்து (Fat)	0.17	,,
4 தாது உப்புக்கள் (Minerals)	0.74	,,
5 கரிநீருயிர்கள் (Carbohydrates)	90.6	,,
6 கண்ணச்சத்து (Calcium)	0.06	,,
7 பாஸ்பரஸ் (Phosphorus)	0.06	,,
8 இரும்புச்சத்து	2.5	,,
9 வெப்பச்சத்தி	36.25	,,
10 நிக்கலோடினிக் அமிலம் (Nicotinic Acid)	5.24	,,

இதைத் தவிர பனை வெல்லம் சிறந்த மருந்துப் பொருளாகவும், பயன் படுத்தப்பட்டு வருகிறது. திருமதி டாக்டர் கமலா சோஹனி அம்மையாரும், திரு எம். ஆர் ஜோஷி அவர்களும் [Department of Bio-chemistry, Institute of Science, Bombay] பகுத்தாராய்ந்தனர்.

பனைவெல்லத்தின் ஊட்டச்சத்து

பனைவெல்லத்தில் மனநிறைவு தரத்தக்க அளவு உலோக சாம்பளும், குளுகோசு வகை சர்க்கரையும், வினாந்த சர்க்கரையும் இருப்பது கண்டு பிடிக்கப்பட்டன. இவை ஒவ்வொன்றையும் தனித்தனியே ஆராய்ந்து, அவைகளில் அடங்கியுள்ள மூலகங்களின் அளவும் கண்டுபிடிக்கப் பட்டுள்ளது.

பனைவெல்லச் சாம்பளில் (Palm-gur ash) பத்து வகை உலோகங்கள் உள்ளன. மனித உடலியக்கத்திற்கும், சீரான வளர்ச்சிக்கும், சிறந்த பாதுகாப்பிற்கும் தேவையான பல உலோகங்கள் மனநிறைவு தரத்தக்க அளவில் இருப்பது புலனாயிற்று.

நீரில் கரையக்கூடிய உயிர்ச்சத்துக்கள் இருப்பதும் இவ்வாராய்ச்சியின் மூலம் நன்கு வெளியிடப்பட்டது. உயிர்ச்சத்து பி-ஸைச் சார்ந்த தயாமைன் (பி1) ரிப்போ பிளாஸின் (பி2) நிக்கோடினிக் அமிலம் (சி) முதலியன போதிய அளவு உள்ளன.

பனை வெல்லத்தில் காணப்படும் மொத்த பி2 உயிர்ச்சத்தின் உண்மையான பி2 உயிர்ச்சத்து 50 சதவிகிதம் என்றும், கூந்தல் பனைவெல்லத்தில் 75 சதவிகிதம் என்றும் மெய்ப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. சோகையைத் தடுக்கவும், காய்கறி புரத்ததில்

காணும் ஜீவாதார தரத்தை உயர்த்தவும் இது இன்றியமையாததாகும். குழந்தை பெற்றவுடன் தாய்மார்களுக்குப் பழங்காலத்தோட்டு பனைவெல்லம் கொடுப்பதன் நோக்கம் இதுவே. தாய்மார்கள் இப்போது பனைவெல்லத்தை அநாகரீக பொருளென்று கருதியன்றே புறக்கணிக்கின்றனர்! உண்மையைப் புரிந்துகொண்டால், பனைவெல்லத்தின் அற்புதமான பயன்களை அனுபவ ரீதியாகத் தெரிந்து கொண்டால், உடல் வடிவும், வளப்பும் தரும் பனைவெல்லத்தைப் புறக்கணித்து விட்டு: மணிக்கணக்கில் சுடும் வெய்யிலில் கரும்புச் சீனிக் குகாத்திருக்கிற அயலறிவையே இராய், பனைவெல்லத்தில் 80 சதவிகிதம் குளுகோசும், 20 சதவிகிதம் ப்ரக்டோசும். (Fructose) உள்ளன. பனை வெல்லத்தில் கார்போஹைட்ரேட்டும் உள்ளது. இதைத் தவிர அமினோ அமிலம் (Amino Acid) போதிய அளவு உள்ளது.

திருமதி டாக்டர் கமலா சோஹனி அம்மையாரின் பனைவெல்ல ஆராய்ச்சியில் சயரோக மருந்தான ஐசோனிடேசிட் (Isoniazid) இருப்பது கண்டுபிடிக்கப் பட்டுள்ளது.

பனைவெல்லம் ஒரு சிறந்த மருந்துப் பொருள் என்பதும், ஊட்டச்சத்துக்களும் உயிர்ச்சத்துக்களும் சிறந்த நல்லுணவு என்பதும் பலப்பல ஆராய்ச்சிகள் வாயிலாகத் தெளிவுறுத்தப்பட்டு விட்டன.

தாய்மார்கள் தெரிந்துகொண்டால்.....

ரத்தசோகை, உடல் வீக்கம் ஈயரோகம், டைபாய்டு, வயிற்றடைச்சல் (dysentery) முதலியவற்றிற்குப் பனைவெல்லம் சிறந்த மருந்தாகும். ரத்தசோகை சம்பந்தப்பட்ட நோய்களை பி2 உயிர்ச்சத்து போக்குகிறது. எளிதில் செரிக்கத்தக்க சர்க்கரைச் சத்து (assimilable sugar) இதில் இருப்பதால், எந்த நோயாளியும் பயமின்றி பனைவெல்லம் சாப்பிடலாம். இரத்தமும் வலுவடையவும், மூத்திரக்காய்ச்சல் ப்ரெய்வும், ரத்த நாளங்கள் உறுதிப்படவும் பனைவெல்லம் சாப்பிடுவது மிகவும் நல்லது. தாய்மார்கள் இனிப்புப் பண்டங்கள் தயாரிக்கும்போது பனைவெல்லத்தை உபயோகிக்க முன் வரவேண்டும். கல்லூரிகளில் குடும்பக்கலை பற்றி படிக்கும் மாணவிகளுக்கு பதநீர் பொருள் பற்றிய ஆராய்ச்சிக்கோப் பாடமாவக் வேண்டும். கிராம நலனில் அக்கறை கொண்டுள்ள அத்தனை பேரும் பனைப் பொருட்களின் மேம்பாடுபற்றி பிரசாரம் செய்யவேண்டும். அடிக்கடி காபி, தேநீர் பருகும் பழக்கமுடையவர்கள் ஒரு துள்ளி பனைவெல்லத்தை வாயில் போட்டு தண்ணீர் பருகினால், உங்களுடைய இருதயம் மிகமிகப் பலவீனமாய் இருந்தால் பனஞ்சீனி செய்யும்போது கிடைக்கும் ஈயிப்பு நிற்கழிவுப் பாகில் (Palm molasses) காபி போட்டுவோ, பானில் சேர்த்தோ பருகினால், பயன் பிரமிக்கத்தக்கதாக இருக்கும்;

உணவுப் பழக்க வழக்கங்களில் நாம் பின் பற்று கின்ற இன்றைய நாகரீக முறை நாட்டின் பொருளாதார வளத்துக்கு ஊறு பயப்படுத்தோ மனித சக்திவையும் குறைக்கும் என்பதில் ஈயமில்லை. இந்த முறை மாற வேண்டும். உடலுக்கு வலு ஊட்டி, ஆரோக்கியத்தை அளிப்பவை எவை என்பதைப்பற்றி மக்கள் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். அந்த நிலை உருவாகும். சமுதாயம் மிகவும் வளர்ச்சி பெற்றுத் திகழும் என்பதில் சத்தேகமில்லை.

[மனிதன் பிறக்கும் போதே, கெட்டவனாகப் பிறப்பதில்லை, கெட்டவன், கெட்டவனாகவே வாழ்க்கை மூலதம் கட்டடத்திற்கு வெளியே இல்லை. காலம் என்றும் சிறிப் செதுக்கி எடுக்கும் கை வண்ணப்பாவையாகத்தான் அவன் இருக்கிறான். தவறு செய்கிறவன் தவறை உணர்ந்து திருந்தும் போடுதல், புது வாழ்வு பெறுகிறான். அவனும் திருந்திறான். சமுதாயமும் திருந்தறிறது.]

[திரு எஸ். கிருட்டிணசாமி, சித்தாம்பூர், தஞ்சாவூர் மாவட்டம்]

பஞ்சாயத்துக் கட்டடம் விழாக்கோலம் பூண்டு திகழ்ந்தது. நறுமல வாயிலில் மாலைகளைத் தோரணங்கள் அழகு செய்தன. கட்டடத்திற்கு வெளியே தண்ணீர் தெளித்து மாக்கோலம் வரைந்திருந்தனர் கிராமத்துப் பெண்கள். வாயிலில் அழகானதொரு மேஜையும், அதையடுத்து மூன்று நாற்காலிகளும் போடப்பட்டிருந்தன. கதர் விரிப்பொன்று மேஜையை அலங்கரித்தது. ஊது வத்தியின் நறுமணமும் மலர் மாலைகளின் வாசனையும் எங்கும் பரவிக்கொண்டிருந்தது.

பஞ்சாயத்துக் கடிக்காரம் ஒன்பது முறை அடித்து ஒய்ந்தது.

அன்று காந்தி ஜெயந்தி, அக்டோபர் மாதம் இரண்டாம் நாள்! பாரதத்தின் அருந்தவப் புதல்வரை அகில உலகமே போற்றும் நள்ளினர். அந்தப் பொன்னுணைப்போற்றக் கொண்டாட அந்தக் கிராம மக்கள் முடிவு செய்தனர். பஞ்சாயத்துத் தலைவர் பூச்சித் தேவர் விழாவிடக்கான ஏற்பாடுகளை முன் கூட்டியே திட்டமிட்டிருந்தார். அண்ணல் காந்தியடிகளின் திருவுருவப் படத்தைத் திறப்பதென ஏற்பாடு. யூனியன் தலைவர் விழாவுக்குத் தலைமை தாங்கி படத்தைத் திறந்து வைக்க இசைந்திருந்தார்.

நேரம் நெருங்கிக் கொண்டிருந்தது: கிராம மக்கள் ஒருவர் பின் ஒருவராய் வந்து சேர்ந்தனர்.

ஆயிற்று, இதோ பஞ்சாயத்து தலைவரும் யூனியன் தலைவரும் வந்து விட்டனர்.

மக்கள் எழுந்து நின்று ஆரவாரம் செய்தார்கள். உரிம இடத்தில் வந்து அவர்கள் அமர்ந்ததும், கூட்டத்தில் அமைதி ஏற்பட்டது.

கடவுள் வணக்கத்துடன் விழா துவங்கியது. வரவேற்புரைக்குப் பின் யூனியன் தலைவர் முன்னுரை வழங்கினார். பிறகு அண்ணல் காந்தியடிகளின் திருவுருவப்படத்தை திறந்து வைத்தார். புன்னகை சிந்தும் அண்ணலின் படம் மின்னிப் பொலிந்தது; மக்கள் யாவரும் ஒருமுகமாக எழுந்து நின்று கைதட்டியவாழ்த் தொலி எழுப்பினர். தலைவர் காந்தியடிகளின் வாழ்க்கை வரலாற்றைச் சுருக்கமாய் எடுத்துச் சொன்னார். அந்த அண்ணலின் அனுபவங்களைத் தர்மே அனுபவிப்பது போலவும் மெய் மறந்து கேட்டுக் கொண்டிருந்தனர் கிராம மக்கள். கடந்த கால நினைப்போடு ஒன்றி விட்டது அவர்கள் மனம். அடுத்து பஞ்சாயத்துத் தலைவர் பூச்சித் தேவரும் கிராம சேவக் மணி வாசகமும் பேசினார். காந்தியத்தின்

தத்துவத்தைபும், அம்மகான் வகுத்த வழிபடி நடக்க வேண்டியதின் அவசியத்தையும் வலியுறுத்தி பேசினார், பஞ்சாயத்துத் தலைவர் பூச்சித் தேவர்.

நிகழ்ச்சிகள் இனிது நடந்தேறின. இறுதியில் எல்லோருக்கும் இனிப்பு வழங்கப்பட்டது. தேசிய கீதத்துடன் விழா முடிவடைந்தது.

அன்று இரவு :

பழைய கணக்குகளைப் புரட்டிக் கொண்டிருந்தார் பஞ்சாயத்துத் தலைவர் பூச்சித் தேவர். அவருக்குச் சற்றுத் தள்ளி அமர்ந்திருந்தார் கணக்கர் கன்னையா. அன்றைய தபாலில் வந்த கடிதங்களுக்குப் பதில் எழுதுவது பற்றி யோசித்துக்கொண்டிருந்தார்.

அவருடைய சிந்தனையைக் கலைத்தார் பூச்சித் தேவர்.

“என்னக்க இன்னக்கி செலவு கணக்கு எழுதி விட்டன்கனா?” என்று கேட்டார்.

“எந்தக் கணக்கைச் சொல்றீன்க?”

“பஞ்சாயத்து கணக்குதான்.. காந்தி ஜெயந்தி செலவு எழுத வேணு முங்களா?”

“ஆமாம்.. இன்னும் பில் வவுச்சர் எதுவும் வரவில்லையே” என்றார் கன்னையா.

“பில்லாவது, மண்ணுவது! கணக்கப் பின்னை! எல்லாம் நாம் வைக்கிறதுதானே சட்டம்?” பூச்சித் தேவரின் இதழ்க் கையில் ஓர் ஏளனப் புன்னகை நெளித்தோடியது.

கன்னையா பதில் பேசவில்லை.

பூச்சித் தேவர் தொடர்ந்தார், “ராஜன் ஸ்டோலேதான் எல்லாம் வாங்கினோம்.. படத்தின் விடே பதினான்கு ரூபாய்..”

கன்னையர் கவனமாகக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தார்.

பூச்சித் தேவர், “அது கிடக்கட்டும், கணக்கப் பின்னை! நாம்தான் விழாச் செலவு முப்பது ரூபாய் செய்யலாமே? மொத்தமாய் காந்தி ஜெயந்தி செலவு முப்பது ரூபாய்னு எழுதி விடுங்க.. அப்புறம் தனியாய் பில்லு தயார் பண்ணிடுவோம்..” என்றார் அலட்சியம் தொனிக் கும் குரலில்.

கன்னையாவுக்கு ‘சுரீர்’ என்றது. அவருடைய நெஞ்சம் துணுக்கூற்றது. பேணுவைத் திறந்த

கரவிகள் சற்றே நடுங்கின: முதுமையின் எல்லையில் நிற்பயர் அவர். இதுவரை பொய்க் கணக்கு எழுதி அறியாதவர், பல ஆண்டுகளாக பக்கத்துக் கிராமங்களில் பஞ்சாயத்துக் கணக்கு எழுதி வருபவர் உழைப்புதான் அவருடைய மூலதனம், நாணயம்தான் அவருடைய உயிர்நாடி. அதே கிராமத்தில் முன்பு தலைவராக இருந்தார் தங்கப்பன்: கண்ணையாவின் மீது உயிரையே வைத்திருந்தார்.

அந்தத் தங்கப்பனுக்கும் இந்தப் பூச்சித் தேவருக்கும் தான் எத்தனையோ வருடம்?

தங்கப்பன் ஒரு தங்கக் கம்பி. சொல்லுக்கும் செயலுக்கும் முரண்பட்டு நடத்திராதவர். அவருடைய வீடா முயற்சியால்தான் அந்தக் கிராமமே முன்னேறியது என்று சொல்ல வேண்டும். சனாக்காத உழைப்பு அவருடையது. பொதுப் பணத்தில் ஒரு பைசாக்கூட சொந்த உபயோகத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. அந்தச் செயலைக் கவனிலும் நினைத்துப் பார்த்திருக்க மாட்டார். அவர்! ஆனால் பூச்சித் தேவரோ?

முற்றிலும் மாறுபட்டவராக ஆல்வராக இருக்கிறார்?

“காந்தியின் பட்டத்தை விடக்கொடுத்து வாங்கவில்லை அவர்.. பக்கத்து நகரத்து பட்டக்கடை முதலையா மனம் விரும்பி இலவசமாகத் தந்தபடம். விட கொடுத்து வாங்கியதாக கணக்கு காட்டுகிறேன் பூச்சித் தேவர்? இனிப்புப் பண்டங்களை யும் மஞ்சிரை ஐந்து ரூபாய்க்கு மேல் வாங்கியிருக்கமாட்டார். ஆனால் முழுது ரூபாய் செலவு என்று எழுதச் சொல்லுகிறேன்! பொய் பில்லும் தயாரிப்பதற்கு அஞ்சவில்லை..”

இப்படி ஒடியது கண்ணையாவின் சிந்தனை! காலை நடந்த விழாவையும் அதில் பூச்சித் தேவர் பேசிய அண்ணலின் தத்துவ விளக்கப் பேச்சையும் இரவு நடக்கச் சம்பவத்தையும் இணைத்துப் பார்க்கும் போது அவருடைய நெஞ்சம் தேவனையில் தடித்தது. இதனைக்கம் பெருந்தனக்காரர் என்று பெயர் பெற்றவர் பூச்சித் தேவர் பொது மக்களின் நம்பிக்கையை இப்படியா தீய வழியில் பயன்படுத்த வேண்டும்? கன்னம் கபடம் அறியாத மக்கள் கிராம வாசிகள். அவர்களுடைய நல்லெண்ணத்தைச் சூறையாடுவதா?

சிந்தை குழம்பி அமர்ந்திருந்தார் கண்ணையர். பூச்சித் தேவர் அவரை ஊக்கினார். “என்னங்க ஓரே யோசனை? எழுதுங்க... நேரமாயிட்டுது”.

கண்ணையர் இயந்திரகதியில் எழுதினார்..

மறு நாள். ..

அந்தக் கிராமத்தின் பெண் மெம்பர் சென்பகம் பூச்சித் தேவரைத் தேடி வந்தார். பூனியன் கூட்டத்திற்குச் செல்வது பற்றி கண்ணையர்வுடன் யோசித்துக்கொண்டிருந்த பூச்சித் தேவர், சென்பகத்தைக் கண்டதும் நகைமுகம் காட்டி வரவேற்றார்.

“என்னங்க.. திடீர்னு தேடிக்கிட்டு வந்திருக்கேங்க..?”

“ஒரு முக்கியமான விஷயமூங்க... ரொம்ப நாளாய் எல்லோரும் பேசிக்கொளற சேதிதான்..”

“அப்படி என்ன சேதி? சொல்லுங்க.. செய்யறதுக்கு நாம்தான் எப்பவும் தயாராக யிருக்கோமே?” என்று கட்டைக்குரலில் சொல்லியவாறு, கண்ணையரைப் பார்த்தார் பூச்சித்தேவர்.

“குடிநீர் விஷயம் தானாங்க.. ரொம்ப அவசரமான விஷயம்.. மார்சுமி பிறந்தாலே குளத்து நீரெல்லாம் அசுத்தமாயிருதுங்க... போதிய சுகாதாரமில்லாமல்...” சென்பகம் முடிக்கவில்லை..

பூச்சித் தேவர் பூர்ந்தி செய்தார்; “இவ்வளவுதானே? குழாய்க் கிணற்றுக்குத்தான் அனுமதி கிடைச்சுட்டுதுங்களை... எஸ்.டி.மேட் எல்லாம் தயாராய்டுச்சு.. ஹெல்த் இன்ஸ்பெக்டரும் வந்து இடத்தைப் பார்வையிட்டுப் போனாரே! ‘பம்புச் செட்’ தான் இன்னும் வாங்கவில்லை.. பட்டணம் போகணும்..” சாசனவென்று பேசியமுடித்தார் பூச்சித்தேவர். உயல்நிறம் குறைந்தாலும் சொல்வன்மை மிக்கவராய்ந்தே அவர்!

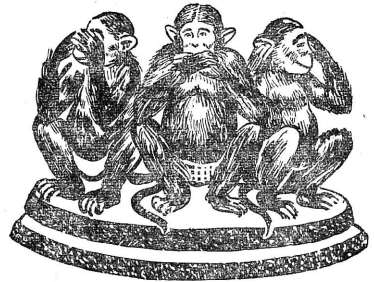
“கூடிய சீக்கிரத்தில் ஏற்பாடு செய்தால் நல்லதுங்க..”

“கொஞ்சம்கூட கவலைப்பாதீங்க.. அடுத்த வாரமே மதராஸ் போய்வறேன்...”

வெகுநூரத்தில் சென்பகத்தின் உருவம் கரும்புள்ளியாய்த் தேய்க்கும் மறைந்ததும், பூச்சித் தேவர்களைத்துக் கொண்டே “என்னங்க... கணக்கப் பிள்ளை! நீங்களும் வற்றிங்களா? எனக்கும் உதவியாயிருக்கும்..” என்று கேட்டார்.

“உங்கள் விருப்பம்.. ஆனால் ஏன் அலுவலியச் செலவுன்னு தோனுது...” என்று கண்ணையர்.

“செலவுக்கு என்னங்க கணக்கப்பிள்ளை? இந்த ‘பம்புச் செட்’ வேறு நல்ல கமிஷன் கிடைக்குமே?” கொஞ்சம் குரலைத் தாழ்த்திப் பேசினார் பூச்சித்தேவர்.

“திக்க” கேற்றது கண்ணையாவுக்கு. குற்றங்களைத் தொடர்ந்து செய்துவரும் பூச்சித் தேவரை என்னி வந்துகினார். அந்தச் செயலில் பக்கு கொள்ள விரும்பவில்லை அவர். சென்பகக்கு அவருடன் வர இயலாது என்று கைசாக மறுத்த விட்டார். மிகவும் தணிந்த குரலில் தன் இயலாமையை எடுத்துச் சொல்லி, பழிச் செயலிலிருந்து விடுபட்டார் பூச்சித்தேவர் தனித்தே சென்னை செல்வதென்ற முடிவு செய்தார். தேவர்...

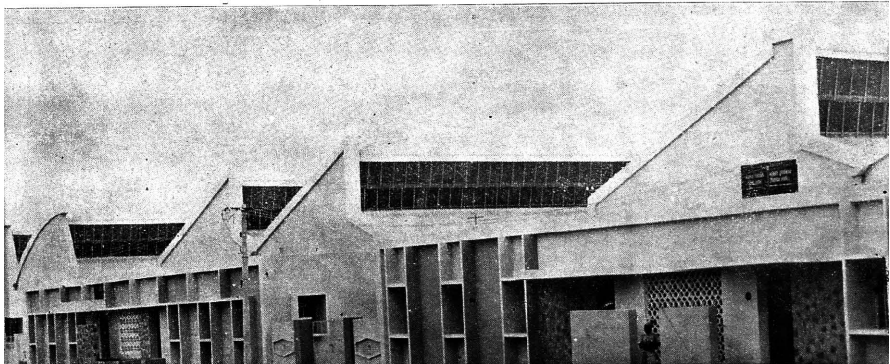
பூச்சித் தேவர் சென்னை சென்று மூன்று நாட்கள் ஆகிவிட்டன.

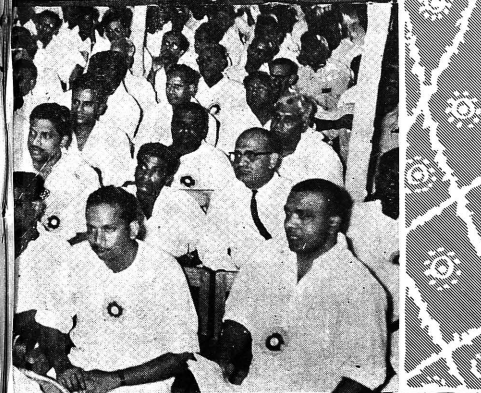
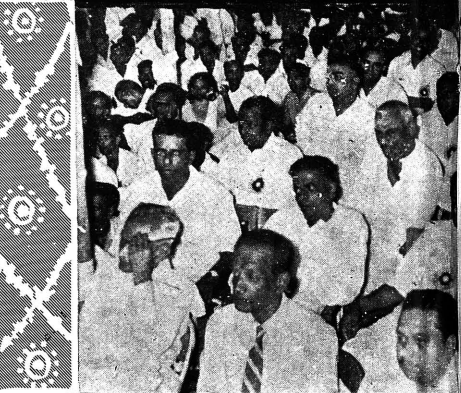
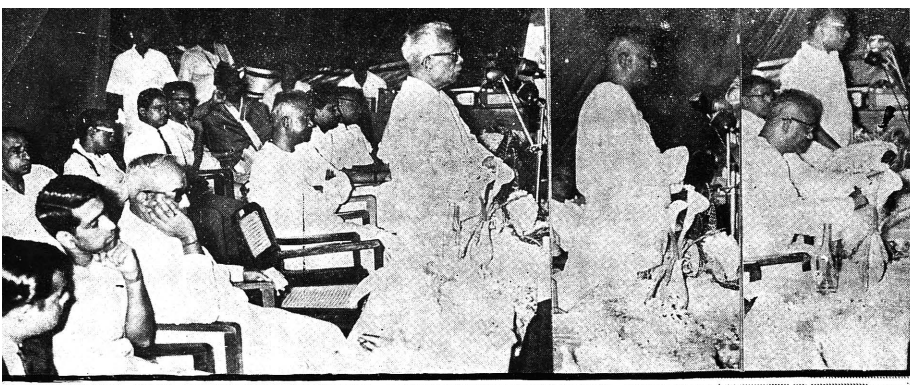

தொழில் வளம் பெருக . . .

தாலாகாதோறும் ஒரு தொழில் பேட்டையை (Industrial Estate) ஏற்படுத்துவது, தமிழ்நாடு அரசாங்கத்தின் குறிக்கோள். அவ்வகையில், அம்பத்தூரில் நிர்மாணிக்கப்பட்டுள்ள தொழில் பேட்டையை, அகில இந்திய காங்கிரஸ் தலைவர் திரு காமராஜ், ஜூலை 3-ந் தேதியன்று திறந்து வைத்தார்.

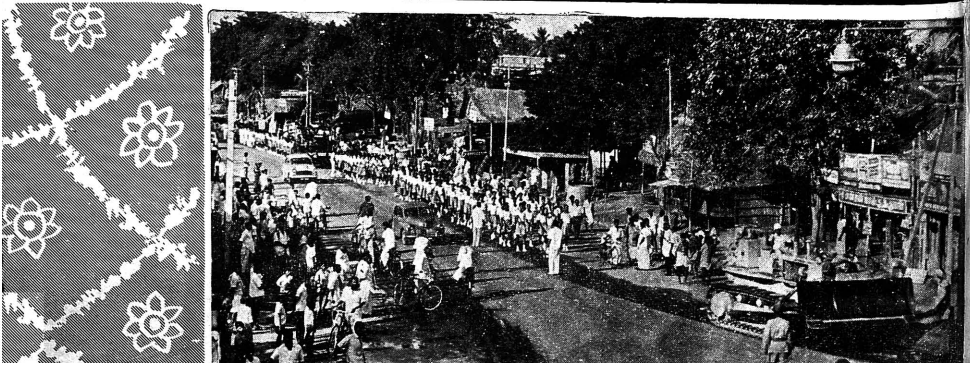
தொழில்பேட்டையின் எழில் தோற்றம்

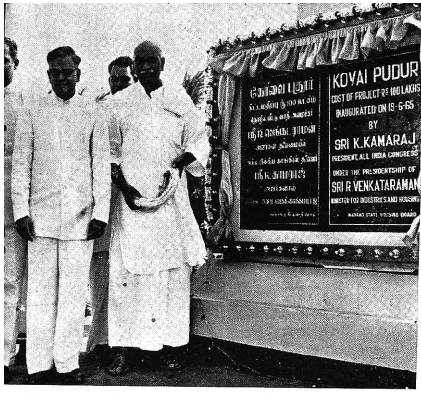

— வினாச்சலைப் பெருக்க —
 பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களின் கூட்டுயற்சி

— 'காஞ்சி'யில் கருத்தரங்கு

கோயம்புத்தூரில் புதிதாக நிர்மாணிக்கப்படும் 'கோவை புஜார்.' குடியிருப்பு திட்டத்திற்கு, அகில இந்திய காங்கிரஸ் தலைவர் திரு காமராஜ், அண்மையில் அடிக்கல் நாட்டினார்.

ஆங்கில—தமிழ் அகராதியின் முன்னுதவி தொகுப்பு, சென்னை பல்கலைக்கழகத் துணைவேந்தர் டாக்டர் ஏ. வட்சுமண்சாமி முதலியாரால், ஜூலை 3-ந் தேதியன்று வெளியிடப்பட்டது.

அண்மையில் தமிழ்நாட்டுக்கு வருகைதந்த பாரத ராஷ்டிரபதி டாக்டர் எஸ். ராதாகிருஷ்ணன் "அறிவுக்களவே அருட்புவளவே" என்ற புத்தகத்தை வெளியீடு செய்தார். படத்தில் நூலாசிரியர் திரு ஆர். கணபதியை ராஷ்டிரபதி பாராட்டுகிறார்.

எல்லையில் நாம்

▷ திரு சோம. மகாதேவன் ◁

நிலைமை.—[காவல்குளம் கிராமத்தில் பெரிய பண்ணை வீராசாமியின் வீடு; வீட்டின் முன் பட்டக சாலையில் அலங்கரிக்கப்பட்ட ஊஞ்சல் பலகை தொங்கிக்கொண்டிருக்கிறது; ஊஞ்சலுக்கு முன்பாக, வேலைக்காரன் முனியாண்டி காக்கி டிராயரும் பணியனும் அணிந்து கொண்டு தொண்டர் படையைச் சேர்ந்தவனாக—அவனாகவே நம்பர் கூறிக்கொண்டு பி. டி. செய்துகொண்டிருக்கிறான். அப்போது வீராசாமி கையில் குடையோடு வீட்டிற்குள் நுழைகிறார்.]

வீராசாமி.—(வேலைக்காரனை கோபத்தோடும் வியப்போடும் பார்த்து) ஓ... கழுதை! அங்கே இங்கே சுத்தி கடைசியிலே வீட்டுக்குள்ளேயே கவாத்து செய்ய வந்துட்டையா? ஏண்டா மடையா... நீ இப்படி கையைக் காலை ஆட்டிக்கிட்டு நிக்கிறதுக்கர் உனக்குச் சோறும் போட்டு சம்பளமும் கொடுத்து வைச்சிருக்கேன்!

முனி.—(தலையைச் சொறிந்து கொண்டே குழைவோடு) படிச்சுக்கிட்டது மறந்து போகுமென்று சொஞ்சு பார்த்துக்கிட்டேன்! நீங்க பொழுது சாயந்தான் வருவீங்கள்னு நினைச்சேன். நீங்க இப்பவே வந்திட்டீங்களே!

வீராசாமி.—[கையிலிருந்த தடியை ஒங்கிக்கொண்டு] வேலை வெட்டியை அப்படியே போட்டுட்டு நீ இங்கே நாட்டியமா ஆடிக்கிட்டிருக்கே; பேரட்டேன்னு தெரியுமா—வீடு விட்டுப்போகும்; ஒருசான் வயிற்றுக்கு ஒழுங்கா சம்பாதிச்ச சாப்பிட வழியைக்காணோம். கர்ல்சட்டையும் கை சட்டையும் போட்டுக்கிட்டு வந்து நின்னுட்டான்; இந்த கால்சட்டையெல்லாம் யாருடா தச்சுக்கொடுத்தது.

முனி.—(தலையைச் சொறிந்துகொண்டே) நானாத்தானுங்க தச்சுக்கிட்டேன், வற்ற மாசத்திலே சொல்லி சம்பளத்திலே தாரேன்னு கடன் சொல்லி இருக்கேன்;

வீரா.—அப்படி கடன் சொல்லி இந்த காரியம் செய்யலுமன்னு, என்னடா அவசரம் வந்திருக்கு;

முனி.—நம்ம நாட்டுக்கே ஆபத்து வந்திருக்கின்றனா சொல்லுங்களே. நாளைக்கி எதிரி வந்திட்டா உங்களாலே ஓடியாடி திரிய முடியாதிடல். அதுக்குத்தான், எதுக்கும் உழைக்கப்பிறந்த மக்க நாங்க முன்னாலே நிக்கிறோம்.

வீரா.—அடிச்சுக்கை; அவ்வளவு தூரத்துக்கு படிச்சிக்கிட்டையா? (திரும்பிப்போய் நாற்காலியில் உட்கார்ந்துகொண்டே) ஏலே முனியாண்டி, இனிமே இங்கே நீ ஒழுங்கா வேலை செய்யமாட்டே! நீ இருக்கவேண்டிய இடம் வேறே!

முனி.—என்னங்க இப்படிச் சொல்றீங்க. உங்களைப் போல இருக்கிறவங்க சொத்துசுக்கத்தை காப்பாத்திக் கொடுக்கிறதுக்குத் தாங்க எங்க தொண்டர் படை இருக்குதாம்;

வீரா.—(கிண்டலாக) அப்படியீங்களா?

முனி.—ஆமாங்க—நாளைக்கி சைனாக்காரன் வந்திட்டா என்னைப் போல உழைக்கப் பிறந்தவங்க துண்டை உதறித் தோளிலே போட்டுக்கிட்டுப் போயிடுவோம். நீங்க இத்தனை காணி நிலத்தையும் இம்மாம் பெரிய வீட்டையும் விட்டுப்போட்டு எங்கே போவிங்க. எப்படிப் போவிங்க. அதையும் நாங்கதான் முன்னாலே நின்று காத்துக்கொடுக்கணும்.

வீரா.—(இடை மறித்து) டே... முனியாண்டி... .

முனி.—(பணிவோடு) என்னங்க... ?

வீரா.—உனக்கு அறிவு அளவுக்குமேலே விரிஞ்சு போச்சு ! இனிமே நீ வேலைக்காரனாக இருக்கிறதுக்கு லாயக்கில்லை.

முனி.—(உற்சாகத்தோடு) அப்ப கணக்கப்பிள்ளையா ஆக்கிப்போடுங்க.

வீரா.—(கோபம் கொந்தளிர்க்க) கையெழுத்துச் சரியா போடத் தெரியல்லவே. கணக்கு வேலை பார்க்கப்போறானும், இரு... நேரமும் காலமும் நெருங்கி வந்திச்சு... சீக்கிரத்திலே சீட்டை கிழிச்சுப் போடுறேன். போடா உள்ளே போயி... முதல்வே இந்த காலச்சட்டையை கழட்டி எறிஞ்சிக்கிட்டுடிக்கிறதுக்கு எனக்குத் தண்ணி கொண்டா... !

(முனியாண்டி உள்ளே ஓடுகிறான்)

வீரா.—(தனிமொழியாக) எல்லாத்தையும் திடீர்ன்னு திட்டிச்சு போடனும்னுதான் நினைக்கிறுங்க. ஒழுங்கா வணங்கி வேலை செய்துவிட்டிருக்கிறதுவங்கனையெல்லாம்—ஒன்னு சேர்த்து இந்த நாட்டான்மைக்காரன் நாட்டம் போடுறான். எல்லாம் நாறு காசு கத்தரத்துக்குத்தான் ! வேறே எதுக்கு? அவனுக்கூட சேர்ந்துகிட்டு இந்த வரலிப்பயலுமில்ல கெட்டுப்போயிட்டான்.

(முனியாண்டி தன் வீர் டம்ளருடன் வருகிறான்)

வீரா.—இந்தாடா பயலே—இனிமே வீட்டுக்குள்ளே இந்த மாதிரி கையையும் காலையும் ஆட்டிக்கிட்டு நின்னே முதுகுதோலை உரிச்சுபோடுவேன் படவா? முஞ்சியும் மெர்வரக்கட்டையும் பாறேன் !

(முனியாண்டி பணிவோடு ஒதுங்கி நிற்கிறான். அப்போது—செல்வத்தின் செழிப்பு உடலெங்கும் தளதளக்க—விரிந்த மாப்பிலே பயட்டுத்துண்டு துவங்க சும்பீர நாடையோடு உள்ளே நுழைகிறார் வீராச்சாமியின் நண்பர் ஏகாம்பரம்)

வீரா.—(திரும்பிப்பார்த்தவர்—வியப்புடன்) வாப்பா ஏகாம்பரம்... காலையிலே நாம் செல்க்கிட்டு இருந்தோமல்ல அந்தக் கதை இப்பய வீட்டுக்குள்ளேயே வந்திருக்கு ! இந்தப்பய முனியாண்டி இருக்கப்பிணை—இவன் இங்கையே டிரில் பழக ஆரம்பிச்சுட்டான் !

ஏகாம்பரம்—ஏன் செய்யமாட்டான் ? இந்த அளவுக்குத்தான்வளர்த்து விடுறாங்களே ? போகப்போகப்பாரு என்னென்ன நடக்கப்போகுதுன்னு?

முனி.—அப்ப நடக்கப்போறதெல்லாம் உங்களுக்கு இப்பமே தெரியுமா?

ஏகா.—கேட்டியா வீராச்சாமி... அங்கே இங்கே சுத்தி நமக்கே வேட்டு வைக்கிறான். காறுக்குப்பத்தாத செருப்பை கழட்டி எறியானும்... கவனமாதானே இரு. உடம்பை வளைச்சுக்கிட்டு கை காட்டி மரமாரட்டா நிக்கிறான். பாருமே. போடா உள்ளே..

(முனியாண்டி உள்ளேபோகிறான்)

ஏகா—பய எப்படி மாறிட்டான் பர்த்தியா ? தொண்டர் படையின்னு இவன் கையிலே

துப்பாக்கியைக் கொடுத்தா முதல்வே நிச்சயமர் நமக்குத்தான் குறி வைப்பான்!

முனி.—(திரும்பி வந்து கொண்டே)களை எடுத்த தல்தாங்க பயிரு நல்லா இருக்கும். இப்பய போருங்க... எப்படி 'ஜில்'ன்னு இருக்குதுன்னு?

வீரா.—என்னடா சொல்றே ! (கோபத்தோடு)

முனி.—பருத்திக்கி களை எடுத்த பொம்பளைக் கல்லாம் கூலி கேட்டு வாசல்லே நிக்கிறுங்க அதைச் சொல்ல வந்தேன்.. நீங்க வேறே என்னமோ நினைச்சிட்டிங்க.

வீரா.—அட அறிவு கெட்ட பயலே.. போடுறதை நீயே போட்டுத் தொலைவேன். போடா.

(முனியாண்டி பேர்கிறான்)

ஏகா.—முதக்காரியமர் இந்த பயலுக்கி சீட்டுக் கொடுத்துப்போடு ! இல்லையின்னு நிச்சயமா என்னிக்கி இருந்தாலும் உன் தலைமீலே மின்காய் அறைக்கத்தான் போறான்.

வீரா.—அதைத்தான் நானும் யோசனை செய்து கிட்டு இருக்கிறேன். நம்ம... விவகாரமெல்லாம் நல்லா தெரிஞ்சுவன். அதான் யோசனையா இருக்கு.

ஏகா.—இப்ப போதாக்க குறைச்சலுக்கு பக்கபலத்துக்கு நம்ம பேராசிரியர் தெய்வநாயகம் வீனிலே கிராமத்துக்கு வந்திருக்காரு ! ரெண்டு நாளா அந்த நாட்டான்மைக்காரன் வீட்டிலே தான் பேச்சு நடக்குது என்ன திட்டம் போடுறாங்களோ?

வீரா.—அது சரி ஏகாம்பரம். இந்த எல்லைத் தகராறு... இன்னமும் இறுகிக்கிட்டேதான் போகுதோ.

ஏகா.—நீ ஒன்னு இறுகிது என்ன அவிழ்ந்தா என்ன? எவன் எப்படி போடு நமக்கென்ன? முன்னாலே நிக்கிறவன் என்னமோ செய்து எப்படியோ செத்திட்டுப் போறான். அதுக்கு மேலே ஊரோட தின்றது நாமும் நாறு வாரத்தெ வீரமாய் பேசி பூகி மொழுக்கிட்டுப் போறதுதான் புத்திசாலித்தனம்.

வீரா.—இருந்தாலும் உன்னோட அலுபவம் யாருக்கும் வராது ஏகாம்பரம்,

ஏகா.—அலுபவமாவது மண்ணுங்கட்டியாவது. நம்ம குக்கோள் அடிப்படைமேலே ஒன்று இருந்தாலும் காலத்தையும் சந்தப்பத்தையும் அனுசரிச்சி நாடும் வேஷத்தை மாத்திக்கிட்டுப் போகணும்.

முனி.—(வந்து கொண்டே) வேஷம் போடுற காலமெல்லாம் மலை ஏறிப் போச்சு போடான்னு வாசல்லே வந்து நின்றுகிட்டு?

வீரா.—டே மடையா... இங்கே வாடா... என்னடா சொல்றே... இப்போ..

முனி.—வாச்சல்லே குடுகுடுப்பைக்காரன் கோமாளி வேஷம் போட்டுக்கிட்டு வந்து நிற்கிறான். இங்கே நின்னே ஒன்று பவிக்காது. பக்கத்து வீட்டுக்குப் போன்று சொல்றேன்.

(வீராசாமி அவனை அடிக்க கையை ஓங்குகிறார். முனியாண்டி உள்ளே ஓடுகிறான்)

திரை விழுகிறது.

[தொடரும்]

கன்னையாவின் உள்ளத்தில் திரைமாத ஒரு திட்டம் உருவாகிக் கொண்டிருந்தது. தேவரை நடவழிப் படுத்திச் செம்மையுற் செய்யவேண்டும் என்று முடிவுசெய்தார் அவர். தவறு செய்ய்பவர்களை திருத்த வேண்டியது நம் கடமை. தவறு என்று அவர்கள் உள்ளத்தில் படியும்படியாக செய்துவிட்டால்.. ஆரம்பத்தில் தவறு செய்ய்பவர்கள், பின்னால் தன்னுடைய தவறை உணர்ந்து திருத்துவதில்லையா என்ன?

.. ஒருநாள்..

பொம்மை ஒன்றுடன் பூச்சித் தேவரின் வீட்டை அடைந்தார் கன்னையா, தூரத்தில் அவரை கண்டதுமே, "தாத்தா! தாத்தா!" என்று மகிழ்ச்சிக் குரல் எழுப்பி வரவேற்றான் சிதம்பரம். பூச்சித்தேவரின் ஒரே மகன். அவன் வீட்டை நெருங்கியதும் ஒடோடி வந்து அவருடைய கால்களைக் கட்டிக் கொண்டான். கன்னையாவின் மனத்தில் உவகை பொங்கியது.

"சிதம்பரம்! அப்பா இன்னும் வரல்லியா?" என்று கேட்டார்.

"ம்.. இல்லே.. நாளைக்கு வருவார்.. எனக்கு மோட்டார்.. கார் எல்லாம் கொண்டு வரும்.. ஏன் தாத்தா? ரயில் வந்ததும், கூசு வலு சத்தம் போட்டுக்கிட்டே போகும் இல்லையா? நான் மட்டும்தான் போவேன், சொல்லு!" மழிக் குரலில் மகிழ்ச்சி ததும்பப் பேசும் சிதம்பரத்தின் சொற்களில் மனத்தைப் பறிகொடுத்து அமர்ந்திருந்தார் கன்னையா.

"உங்க அப்பா ரயில், கார் மட்டும்தானே கொண்டு வருவாரு? பொம்மை?"

".. ம்.. ஆமாம்.. தாத்தா! பொம்மை வேணும்னு சொல்ல மறந்துட்டேன்.. பொம்மைதான் ஒல்தியா, தாத்தா?" அந்தப் பாலகனின் கண்களில் பொம்மைதான் உயர்ந்த பொருளாகப் பட்டது. பொம்மை வேண்டும் என்று சொல்ல மறந்து விட்டதை நினைத்து சற்றே வருந்துவது போல் காணப்பட்டான்.

சிதம்பரத்தின் மனத்தை நொடிப்பொழுதில் உணர்ந்து கொண்டார் கன்னையா.

"சேச்சே! கவலைப்படாதே, சிதம்பரம்! இதோ.. நான் உனக்கு பொம்மை கொண்டு வந்திருக்கேனே..! ரொம்ப ரொம்ப ஒல்தி பொம்மை.."
என்று சொல்லிக், கொண்டே வந்திருந்த பார்சலைப் பரிந்துக் காட்டினார் கன்னையா.

அந்தப் பொம்மையைக் கண்டதும், "தாத்தோவ்! குரங்கு! குரங்கு!" என்ற கூக்குறுண்ட ஆல் மேலி இளங்கரங்களை முன்னே நீட்டினான் சிதம்பரம். பொம்மையைக் கொடுத்தார் அவர்.
பொம்மையைக் கண்டதான்தான் தாமதம், 'வருட்! டென்று, "அம்மா அம்மா!" என்று அழைத்தவாறு உள்ளே ஓடிவிட்டான் சிதம்பரம், தனக்குக் கிடைத்த பரிசுப்பொருளை எல்லோரிடமும் காட்டிப் பெருமை யடித்துக்கொள்ள துள்ளி ஓடினான் குழந்தை சிதம்பரம். அந்தக் காட்சியைக் கண்டு நெஞ்சம் புல்லரித்தது கன்னையாவுக்கு.

இப்போது அவருக்கு நிம்மதி! அந்தப் பொம்மையைப் பரிபூரணமாக நம்பினார் அவர்.

முன்று குரங்குகளின் பொம்மை; கண்களைப் பொத்திக் கொண்டிருக்கும் ஒன்று; காதுகளைப் பொத்திக் கொண்டிருக்கும் மற்றொன்று; மூன்றுவாறு வாயை மூடிக்கொண்டிருக்கும், ஆமாம்; காந்தியடிகள் போற்றிய முன்று குரங்குகள்! தனி மனிதனுக்கு அவர் வகுத்த தத்துவத்தைக் கூறும் கூறிக்கொண்டிருக்கும் குரங்குகள்... 'தீயதை பார்க்காதே; தீயதைக் களோதே; தீயதைப் போசாதே!' மூன்று கருத்துகள்; மணியான மூன்று கொள்கைகளை உள்ளடக்கியுள்ள மூன்று பொம்மைகள்!

அந்த ஒரு வழியே மேலான வழி என்று பட்டது கன்னையாவுக்கு. தீயவழியில் வளர்ந்துவிட்ட பூச்சித் தேவரை நேரடியாகத் திருத்துவது முடியாது; இப்படி ஏதாவது ஒரு குறுக்கு வழியின் மூலம் அறவழியை வலியுறுத்துவதுதான் சிறந்தது என்பது அவருடைய முடிவு. அதிலும் தன்னுடைய ஒரே மகன்மீது உயிரையே வைத்திருந்தார் பூச்சித் தேவர். அவன் மூலம் அவருடைய குற்றத்தை உணர்ந்துவது எவ்வாறாயிற்றே?

சென்னையிலிருந்து கிராமத்திற்கு திரும்பிய பூச்சித் தேவருக்குப் பரிசுடி காத்திருந்தது. அந்த நிர்ச்சியைத்தாங்க இயலாதவராய் நிலைநிறுது நின்றார் அவர். அவர் மனம் எப்படி அதைப் பொறுத்துக் கொள்ளும்? அவருடைய அருமை மகன் சிதம்பரம் உயிருக்கல்லவா மன்றடிக்கொண்டிருக்கிறான்?

சிதம்பரத்திற்கு மட்டுமில்லை; கிராமம் முழுதும் அந்த விஷக் காய்ச்சல் பரவியிருந்தது. செய்வதறியாது திகைத்தார் பூச்சித் தேவர்... ஓடி விளையாடி குடும்பத்திற்கு உயிர்க்களை தந்த சின்னஞ்சிறு பையைச் சிதம்பரம் இன்று படுத்த படுக்கையாய்க் கிடக்கிறான்? வெயின் கொடுமை தாங்காத பகல் கொடியைப்போல் துவண்டு கிடக்கிறது அவன் பூட்டல். 'பம்பு செட்' விஷத்தில் கணிசமான கமிஷன் கிடைத்துவிட்ட தேவரிடத்தே நேரடி வந்த தேவருக்கு, இப்படிப்பட்ட செய்தியாகாத்திருக்க வேண்டும்?

பக்கத்து நகரத்திலிருந்து பிரபல டாக்டர்கள் வந்துபார்த்தனர். பரிபல மருந்து வகைகளை எழுதித் தந்தனர். கண்கலங்கி நின்ற பூச்சித் தேவருக்கு ஆறுதல் கூறிச் சென்றனர். ஆனால் எல்லோரையும்விட தேறுதல் கூறி பூச்சித் தேவரின் மனத்துக்கு உறுதிதந்து வந்தார் கன்னையா.

....

நாட்கள் நகர்ந்தன. பூச்சித் தேவரைப் பார்க்க வந்தனர் பலர். சிதம்பரத்தின் உடல்நிலை குறித்து எல்லோருமே கவலை கொண்டனர்.

"யார் செய்த பாவமோ; இப்படி ஒரு வியாதி வருணுமா?" என்று அணிகலாய்த்தனர்:

இடையில் சிறு தேறியிருந்த சிதம்பரத்தின் உடல்நிலை திடீரென்று மோசமாகியது. 'ஓ' வென்று கதறியழுதார் பூச்சித் தேவர். கன்னையா என்ன தேற்றியும் பலனில்லை. வீலில் வெளியூர் சென்றிருந்த பெரிய டாக்டர் திரும்பி வந்ததும் அவரை அழைத்துவர ஆள் அனுப்பினார்.

பெரிய டாக்டர் வந்ததும்; மனம் தேறி அமைதியாய் வீற்றிருந்தார் பூச்சித் தேவர். சிதம்பரத்தின் உடலைப் பரிசோதித்த டாக்டர் தெவீவான குரவில் நம்பிக்கையூட்டினார்:

“கவலைப் படாதிடுக... இன்னும் இரண்டு நாட்களில் எல்லாம் தீர்ந்துவிடும்... இந்த மாதிரி நோய்களுக்குக் காரணம் குடிதண்ணீர் தான்... இந்த ஊரிலே குடிநீர் வசதி எப்படி?” என்று கேட்டார் பெரிய டாக்டர்:

“குளம் குட்டையை நம்பித்தான் இருக்கிறோம்... குளத்தில் கிணற்றுக்கு இப்பத்தான் ஏற்பாடு நடக்குது...” என்று கண்ணையா.

“சரிதான் ஊருக்கு வர வழியிலே பார்த்துக் கொண்டே வந்தேன். தீவிர சாகுபடித் திட்டம், கோழிப் பண்ணை, வரட்ச் சந்தை, மின்சார வசதி எல்லாம் ஏற்பட்டு அமோகமாய் முன்னேறியிருக்கிறதைப் பார்த்து ஆனந்தப்பட்டேன். ஆனால் குடிநீர் வசதி இன்னும் இத்த ஊரிலே ஆணக்காததை நினைக்கிறபோது கொஞ்சம் ஆச்சரியமாய்த்தான் இருக்கிறது...” என்று சொல்லிக்கொண்டே பொருள் பொதிந்த பார்வை ஒன்றை பூச்சித் தேவர் மீது செலுத்தினார் பெரிய டாக்டர்:

அந்தப் பார்வையைச் சந்திக்கும் சக்தி பூச்சித் தேவருக்கு ஏது? அநிக அளவு கமிஷன் பெறவேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு குடிநீர் திட்டத்தை ஒத்திப்போட்டுக் கொண்டே வந்தவரே அவர்தானே? குற்றமுள்ள நெஞ்சம் சும்மா இருக்குமா என்ன? சவுக்கால் ‘சளிர்’ என்று யாரோ அடித்ததுபோலிருந்தது பூச்சித் தேவருக்கு. சிறிது சமாளித்துக்கொண்டே, “ஓரு வாரத்திலே எல்லாம் நடந்தேறிடுங்க...” என்றார்:

டாக்டர் மருந்து கொடுத்துச் சென்றதும் நம்பிக்கை துளிர்விட்டது பூச்சித் தேவருக்கு.

அன்றிரவு....

நெடுநேரம் வரை கண்விழித்திருந்த தேவர் அயர்ந்து உறங்கத் தொடங்கினார். காய்ச்சலால் பாதிக்கப்பட்டிருந்த சிதம்பரம் திடீரென்று ஏதேதோ பித்தரத் துளங்கினான்: “அப்போல்! பொம்மை! தாத்தா கொடுத்தது... கெட்டதைப் பார்த்தாகதே... கெட்டதைக் கேளாதே... கெட்டதைப் பேசாதே!... பொம்மை..... எம் பொம்மை....”

அரைகுறையாக்கத்திருந்த கண்ணையா திருக்கிட்டுக் கண் விழித்தார். புரண்டு படுத்த சிதம்பரத்தை மெல்ல தட்டிக்கொடுத்தார். சில நிமிடங்களில் அவனும் முன்போல அமைதியாய்த் தூங்கினான்:

ஆனால் கண்ணையாவை வியப்பிலாழ்த்தியது ஒரு நிகழ்ச்சி:

துக்க கலக்கத்தில் பூச்சித் தேவர் ஏதோ தீய கனவு கண்டவர்போல், “மருகா! இனிமேல் தவறு செய்யமாட்டேன்... எம் பிள்ளை உயிர் பிழைத்தால் போதும்... — பொதுச் சொத்திலே ஒரு சல்லிக்காக்கும் ஆசைப்பட மாட்டேன்... போதும் இந்த தண்டனை... நாரம்ப என்னைச் சோதிக்காதே அப்பதன்!” என்று நாக்குமுற முனகிக்கொண்டே ‘விருட்’டென்று கட்டிவிட்டுந்து எழுந்தார்:

கண்களைக் கசக்கிக் கொண்டு அங்குமிங்கும் பார்த்தார்:

“பேசாமல் தூங்குங்க... பொழுது விடியப் போவது....” என்றார் கண்ணையா:

“இன்னும் நீங்கள் தூங்குமே? நீங்களும் தூங்குங்க...” என்று சொல்லியவாறு கட்டியில் திரும்பவும் படுத்தார் பூச்சித் தேவர்.

கண்ணையாவுக்கு உள்நூர் மகிழ்ச்சி!

மறுநாள் மாலை

கண்ணையா, தேவரின் வீட்டை நோக்கி நடந்தார். அவர் நடையில் ஒரு துள்ளல்! பின்னே இல்லாமலா இருக்கும்? வீட்டை அணுகியதும், எஞ்சினியரைப் பார்த்துரை அவர் சென்றிருப்பதாகச் செய்திக் கிடைத்தது கண்ணையாவுக்கு.

“சிதம்பரம்!” என்று ஆவலுடன் அழைத்த வாயு உள்ளே நுழைந்தார்:

“தாத்தா!” குறுநகை புரிந்து சிறகை நீட்டி அழைத்தான் சிதம்பரம். காய்ச்சலிலிருந்து விடுதலை கிடைத்துவிட்டது அவனுக்கு. அந்தச் சிறுவனை அளிர் அனைத்து பாசம் பொங்க முத்த மிட்டார் கண்ணையா. பிறகு பஞ்சாயத்துக் கணக்குகள் வைக்கப்பட்டிருக்கும் அறைக்குச் சென்றார்:

வரவு-செலவு கணக்குப் புத்தகத்தைப் புரட்டிப் பார்த்தவரை வியப்பு ஆட்கொண்டது. காந்தி ஜெயந்தி செலவுக் கணக்கு முன்பு எழுதப்பட்டிருந்தது அல்லவா? அந்த இடம் இப்போது சிவப்பு மையினால் அடிக்கப்பட்டிருந்தது! கணக்கும் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டிருந்தது... அந்த இடத்தை அப்படியே கண்களில் ஒற்றிக்கொண்டார் கண்ணையா.

பூச்சித் தேவர் திருந்திவிட்டார்!

கண்ணையாவைப் பொறுத்தவரையில் அது ஒரு சக்திய சோதனைதான்! சிதம்பரத்துக்காக அந்த நாலைந்து நாட்களில் எவ்வளவு செலவழித்து விட்டார் பூச்சித் தேவர்! காய்ச்சலின்போதும் விடாப்பிடியாய் குரங்கும் பொம்மையுடன் படுத்த படுக்கையுடன் சிதம்பரம் கிடந்த காட்சியையும், அந்தப் பொம்மைகளையும் தம் செல்வனையும் வெறுத்துப் பார்த்து பெருஞ்சுவனத்திற்குள்ளாகித் தலித்த பூச்சித் தேவரையும் மனக் கண்முன் நிறுத்திப் பார்த்தார் கண்ணையா:

பூச்சித் தேவரின் மனமாசினி போக்கில் நல்லொளி பாய்ச்சினிடோம் என்று இறுமாப்புடன் சன்னல் வெளிப்போ பார்வையை ஒடவிட்டார் கண்ணையா. சற்றுத் தொலைவில் தாத்தா தந்த பரிசுடன் தளர்நடை போட்டுக்கொண்டிருந்தான் குழந்தை சிதம்பரம்.

“நியாயமற்ற வழிகளின் மூலம், மனிதன் வளர்ச்சியும் அடையலாம். அவனுக்குத் தேவை போலக் காணப்படுவனவற்றையும் பெற்றுவிடலாம். அவன் பகைவர்களையும் அழிக்கலாம். ஆனால், அதே நேரத்தில், அவனுடைய வேரிலேயே அவன் அழுதி விடுகிறான்.”

—கவியரசர் தாகூர்

பழைய போக்கிலேயே உழன்று கொண்டிருக்கும் கிராமப்புறங்களின் இருண்ட தோற்றத்தை மாற்றி, ஒளி கூட்டி, அழகுறச்செய்ய வேண்டுமானால், தகுதி வாய்ந்த தலைமைதான் முதல் தேவை, தலைவரின் தகுதி நிறமையைப் பற்றி மக்களுக்கு நம்பிக்கை ஏற்பட்டுவிட்டால், அத்தலைவர் பணித்த படி நடக்க அவர்கள் தயாராக இருப்பார்கள்.

தகைமைசால் தலைமையால் ஊரே உயர்வுபெறும்

இந்த உண்மையை உணர்த்தி நிற்கிறது, ஓரிசாமா நிலத்தைச் சேர்ந்த ஆல்கா என்ற கிராமம். அங்குதான், திரு பிரபாகர் சாஹு, என்ற இலம் கிராம சேவக், தம் கட்டும் உழைப்பின் மூலம் கிராம மக்களின் உண்மையான அன்பைப் பெற்று, அருள் பணிகள் ஆற்றியிருக்கிறார். திருசாஹு, கஞ்சம் மாவட்டத்திலேயே, சிறந்த கிராம சேவக்களைத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளார்.

கொள்கைகளைச் சொல்லிக்கொண்டிருப்பதை விட, செய்முறைதான் சிறந்தது என்ற திடமான நம்பிக்கையுடையவர் திரு சாஹு. அதனால்தான் அவர், தமது அபிவிருத்தி வட்டாரத்தில் மிகக் குறுகிய காலத்தில் அபார மாற்றங்களைச் செய்திருக்கிறார்.

பழைய போக்கில் சிறு மாற்றம்

நேரெதிர்ப்பூர் பஞ்சாயத்தில் கிராம சேவக்காகச் சேர்ந்த திரு பிரபாகர், அவ்வூர் விவசாய மக்கள் ரசாயன உரத்தின் பலனைப்பற்றி ஏதும் அறியாமல் இருந்தது கண்டு மிகவும் ஆச்சரியமுற்றார். அவர்கள் பழங்கால முறையிலேயே விவசாயம் செய்து வந்தனர். வறுமையும் அவர்களைத் தொடர்ந்து வந்து கொண்டிருந்தது. எனவே பிரபாகர் விவசாய மக்களின் விடு வீடாகச் சென்று, ரசாயன உரத்தின் பலனை எடுத்துச் சொன்னார். பலர் மனந்திருந்தனர். எனினும், முதல் ஆண்டில் அக்கிராமத்தில் 1,000 கிலோ கிராம் உரத்தான் உபயோகிக்கப்பட்டது.

திடீர் முன்னேற்றம்

ஆனால் பிரபாகர் மனத்தளரவில்லை. ரசாயன உரங்களின் பலனை, செய்முறை காட்சி மூலம் விவசாயிகளுக்கு நேரிடையாகக் காட்ட முனைந்தார். குறிப்பாக, சில நிலங்களைத் தேர்ந்தெடுத்து, அவற்றில் ரசாயன உரங்களை, முறைப்படி போடச்

செய்தார். அப்படி உரம் உபயோகித்த நிலங்களில் எல்லாம், பயிர் செழித்து வளர்ந்தது; மாகுல் அளவு, முன்பை விட அதிகமாக இருந்தது; இதைக் கண்கூடாகப் பார்த்த விவசாயிகள், ரசாயன உரங்களின் அவசியத்தை உணரத் தலைப்பட்டனர். எனவே, அந்தக் கிராமத்தில் ரசாயன உரங்களின் உபயோக அளவு வேகமாக அதிகரித்தது. முதலில் 1,000 கிலா கிராம் மட்டுமே உபயோகிக்கப்பட்ட அக்கிராமத்தில், செய்முறை காட்சி மூலம் ரசாயன உரத்தின் சிறப்பை விவசாயிகள் அறிய முடிந்ததும், உரத்தின் உபயோக அளவு திடீரென 12,700 கிலோவாக உயர்ந்தது; இப்படி படிப்படியாக அதிகரித்து, 1964-65-ல் 54,000 கிலோ ரசாயன உரங்கள் உபயோகிக்கப்பட்டன.

உரமிட்டால் மட்டும் போதுமா?

பயிர்கள் செழித்து வளர, ரசாயன உரங்கள் ஊட்டமளிப்பது உண்மை தான், ஆனால் உரத்தால் மட்டும் முழுப்பலன் கிடைத்து விடாது; உபயோகிக்கிற விதையும் தரமுள்ளதாக இருக்க வேண்டும். எனவே பொறுக்கு விதைகளின் அவசியத்தையும் கிராம சேவக் பிரபாகர் வலியுறுத்தினார். பாஜ்ராம் போலை என்ற விவசாயியின் நிலத்தில் பொறுக்கு விதைகளைப் போடச் செய்தார். அந்த வட்டாரத்தில் வழக்கமாக உபயோகிக்கப்படும் 'மஹிபால்' என்ற நெல் ரகத்திற்குப் பதிலாக 'பி.ஏ.எம். 9' என்ற விதை உபயோகிக்கப்பட்டது. இவ்வாறு செய்ததில், திரு பாஜ்ராம் போலைக்கு வழக்கமாகக் கிடைத்து வந்த மகசூலை விட 20 மணங்கு அதிக மாகுல் கிடைத்தது. எனவே, இதைக் கண்ணுற்ற மற்ற விவசாயிகளும் பொறுக்கு விதையை உபயோகிக்க ஆரம்பித்துள்ளனர்.

கிராம சேவக் திரு பிரபாகர், மக்களை அணுகி காரியம் சாதிப்பதில் தம் அபாரத்திறமையை வெளிப்படுத்தியுள்ளார். ரசாயன உரங்களை, அவ்வட்டார விவசாயிகளுக்கு, கடன் அடிப்படையில் விநியோகிக்க ஆரம்பித்தபோது, அந்தக்கடன்களை

வருவிப்பது கடின காரியமாக இருந்தது. ஆனால் திரு பிரபாகர்: விவசாயிகளைத் தக்க முறையில் அணுகி, கடன்களைப்பெயல்வாய் திருப்பிச் செலுத்தச் செய்தார். கடன் வகுவில் 'கெடுபிடி' என்று அவர்கள் நினைக்காதபடி அக்காரியத்தை நயம்படச் செய்தார். ஆகையால் ரசாயன உரக்கடன் திட்டம் இப்போது பரவலாக, வெற்றிகரமாக நடந்து வருகிறது. இந்தக்கடன் விநியோகம் முன்பு 7,500 ஆக இருந்து பிறகு ரூ. 40,000 அளவுக்குப் பெருகியிருக்கிறது.

நல்லதைக்கூட நயம்படச் சொன்னால்தான் . . .

இந்த வட்டாரத்தில் உருளைக்கிழங்கு அதிகமாகப் பயிரிடப்படுகிறது, ஆகையால், வர்த்தக மந்தம் ஏற்படுகிற நேரங்களில், சர்க்கு செலவாகாமல் தேங்கும்போது, அதைக் கெடாமல் பாதுகாப்பது அவசியம். எனவே இங்கு ஒரு குளிர் சாதன நிலையம் கட்ட அரசாங்கம் முன் வந்தது. ஆனால் நிலையம் கட்டுவதற்கு ஆகும் செலவில் பங்கேற்க உருளைக்கிழங்கு உற்பத்தியாளர்கள் இணங்கவில்லை; காரணம், குளிர்சாதனம் என்பதே என்னவென்று அவர்களுக்குத் தெரியவில்லை. இந்த நிலைமையில், பிரபாகர் அந்த விவசாயிகளை அணுகி விஷயத்தை விளக்கினார். பலனும் கிடைத்தது. இரு வாரங்களுக்குள், பிரபாகர் வட்டாரத்தைச் சேர்ந்த சாகுபடியாளரிடமிருந்து ரூ. 2,000 பங்கு மூலதனம் சேர்ந்தது. இதைப்பார்த்து, பக்கத்து வட்டாரங்களைச் சேர்ந்த கிராம சேவக்குகளும் முயற்சி எடுத்தனர். ஆக, இன்று ஆல்காவில் குளிர்சாதன அறை கட்டப்பட்டு வருகிறது.

கிராம மக்களுக்கு முன்னேற்றப்பணிகள் பற்றி எடுத்துச்சொல்லி, அவற்றில் அக்கறை உண்டாக்கும் பணியை கிராம சேவக் திரு பிரபாகர், கிராமப் பெண்களிடையேயும் செய்து வருகிறார், அதற்கு ஒரு அடையாளம், ராமச்சந்திரப்பூர் என்ற கிராமத்தில் மாதர் சங்கம் உருவாகியிருப்பதாகும். இந்தச் சங்கத்தைச் சேர்ந்த பெண்கள், 30 கலவை எருக்கி குழிகளை வெட்டி, பராமரித்து வருகிறார்கள். விவசாயத்தில் அக்கறை காட்டி ஜப்பானிய முறை சாகுபடியை மேற்கொண்டனர். சங்க உறுப்பினர்கள் பலர், தங்கள் வீடுகளில் புகைகிளம்பா அடுப்புகளை அமைத்துள்ளனர். தத்தம் வீட்டில் பழத்தேர்ட்டம் ஏற்படுத்தியுள்ளனர்.

இன்னொரு அபாயச் சாதனையையும் திரு பிரபாகர் செய்துள்ளார். கிராமத்தில் உள்ள இளம் பெண்கள், அவரது நயமான வார்த்தைகளுக்கு இணங்கி, வாய்ப்புகையிலை உபயோகிப்பதை நிறுத்தி விட்டனர். இதன் மூலம் அவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் தினசரி 20 முதல் 25 காசு வரை செலவுமிச்சமாகிறது. இந்தச் சேமிப்பைக் கொண்டு அவர்கள் தேசிய சேமிப்புப் பத்திரங்கள் வாங்கத் தொடங்கியுள்ளனர்.

இந்தச் சேவைகளைச் செய்து வரும் திரு பிரபாகர், கிராம மக்கள் தங்கள் நிலையை உயர்த்திக் கொள்வது அவர்கள் கையில் தான் இருக்கிறது என்பதை அந்த மக்கள் உணரும்படி செய்து வருகிறார். அவர் தமது இலட்சியங்களில் வெற்றி காணும் திருப்தியைப் பெற்று வருகிறார் என்றால், அதே நேரத்தில் நாட்டிலுள்ள மற்ற கிராம சேவக்குகள், சேவிகைகளுக்கு ஒரு வழிகாட்டியாகவும் திகழ்கிறார்.

விவசாயம் செய்யும் தொழில் அதிபர்கள்

பஞ்சாப் மாநிலத்தில் பெரும் பெரும் தொழில்களை நடத்தும் அதிபர்கள், விவசாயத்தில் விசேஷ அக்கறை காட்டத் தொடங்கி இருக்கிறார்கள். கிராமங்களில் இருந்து வெளியேறி நகரங்களுக்கோ, வெளி மாநிலங்களுக்கோ சென்றுள்ளவர்களுக்குச் சொந்தமான நிலங்களை அவர்கள் குத்தகைக்கு எடுத்துப் பயிர் செய்கிறார்கள். இந்தத் தொழில் அதிபர்கள், அந்த நிலங்களை நல்ல பண்ணைகளாக அமைத்துச் சீரான விவசாயம் செய்கிறார்கள். அந்த பண்ணைகளில் சில 200 ஏக்கர் அளவுக்குப் பரப்புடையனவாகும். அவர்கள் விவசாயத்தைத் தங்களுக்குக் கடுதல் வருமானம் உள்ள ஒரு முறையான தொழிலாகவே நடத்துகிறார்கள்.

—தகவல்: தேசிய உற்பத்தி கவுன்சில்

பாலைவனத்தில் திராட்சைப் பயிர்

ராஜஸ்தான் மாநிலத்தைச் சேர்ந்த பாலைவனப் பகுதியில் திராட்சை சாகுபடி, ஒரு பரிசோதனை ரீதியாக மேற்கொள்ளப்பட்டதில், நல்ல வெற்றி கிடைத்திருக்கிறது.

நகெளர் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த ரியான் பஞ்சாயத்து யூனியன், விவசாய உற்பத்திப் பெருக்கத்திற்காக 1964-65-ல் தீவிர நடவடிக்கைகளை எடுத்தது. இந்த வட்டாரத்தில் பெரும் பகுதி பாலைவனமாகத்தான் இருக்கிறது. எனினும், எப்—320 என வழங்கும் அமெரிக்க பருத்தி ரகமும், சில திராட்சை ரகங்களும், பரிசோதனை ரீதியாக சாகுபடி செய்யப்பட்டன. பதயாளி என்ற கிராமத்தில் திராட்சை பயிரிடப்பட்டதில், நம்பிக்கையூட்டும் வெற்றி கிடைத்திருக்கிறது. ஆகையால், அடுத்தாண்டு வேறு பல கிராமங்களிலும் திராட்சை சாகுபடி மேற்கொள்ளப்படும் வாய்ப்பு உண்டாகியிருக்கிறது.

காரும், மலையும் சூழ்ந்திருந்த கொரஹல்லி என்ற கிராமம், சில ஆண்டுகளுக்குமுன் வரை, கொள்ளைக்கார கூட்டத்தினரின் புகலிடமாய் இருந்து வந்தது. அங்கு விவசாயம் செய்யக்கூட பயந்த காலம் ஒன்றிருந்தது. ஆனால், அண்ணாராய் படைல் என்ற விந்தை மனிதர் அந்த ஊருக்கு வந்த பின், இருள் சூழ்ந்திருந்த அக் கிராமம், அறிவு ஒளியைப் பெற்று, இன்று வெற்றிப்பாதையை தோக்கி செல்கிறது.

‘மனிதன் மாறி விட்டான்’

மைசூர் மாநிலத்தின், ஆல்லந்த் விட்டாரத்தைச் சேர்ந்த கொரஹல்லி என்ற கிராமம், சிறந்த பஞ்சாயத்தாக 1964-65-ல் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டது: இக் கிராமத்தின் மக்கள் தொகை 1,627; இக் குறைந்த மக்கள் தொகையைக்கொண்ட கிராமம் வியப்புறு வகையில் சில ஆண்டுகளிலேயே முன்னேறி மேலும் வளமான வாழ்வை எதிர்நோக்குகிறது.

கொரஹல்லியின் கடந்தகாலத்தை நோக்கும் போது, அது முன்னும், புதிர்களும் நிரம்பிய ஒரு மலைப்பாங்கான கிராமமாகவும், வெளியுலகோடு தொடர்பு கொள்ள எந்த போக்கு வரத்துச் சாதனங்களும் இல்லாததாகவே இருந்தது: இம் மலைப்பாங்கு, திருடர்களுக்கு புகலிடம் தந்து கிராமவாசிகளின் சொத்துக்களைத்திருட வசதியளித்து வந்தது: அங்குள்ள நிலங்களெல்லாம் சாகுபடி செய்யப் படாமல் தரிசாகவே கிடந்தன: காரணம், அறுவடைக்குத் தயாரான பயிர்களை திருடர்கள் எரித்து அல்லது திருடிவிடுவார்களோ என்ற பயம் தான்: ஆனால் இந்நிலை அதிக நாள் நீடிக்கவில்லை: அங்கு, திரு. அண்ணாராய் படைல் அடியெடுத்து வைத்தது முதல் அக் கிராமத்தின் சூழ்நிலை மாற ஆரம்பித்தது. அஞ்சா நெஞ்சத்துடன் அவர் பணியாற்றி, கிராமவாசிகளை முதலில் ஒன்று திரட்டினார்: இன்று கொரஹல்லி கிராமத்தில் நுழைந்தால், இந்தப் பத்தாண்டுகளில் ஏற்பட்டுள்ள மாற்றங்களைக் கண்கூடாக காணலாம்: 1955-ம் ஆண்டு சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டம் துவங்கிய பின், திரு. படைலின் கனவுகள், நினைவாக ஆரம்பித்தன:

ஒரு காலத்தில் திருட முயன்ற கரங்கள், இன்று பாசனத்திற்காக கிணறுகள் தோண்டுகின்றன. அறுவடைக்குத் தகுதியான தானியங்களை எரித்த அதே கரங்கள், இன்று நிலங்களை ஆழ உழுகின்றன. இன்று கொரஹல்லி கிராமத்தில் வேலை செய்யாதவர்களே கிடையாது. இந்த மாறுதல்கள் திடீரென்று ஏற்பட்டவை அல்ல:

திரு. படைல் தன் கடமையை துவங்கும்போது அவருக்கு எதிர்ப்புகளும், இன்னல்களும் ஏற்பட்ட வண்ணமிருந்தன. ஆனால் அவர் இதற்கெல்லாம் சளைத்தவர் அல்ல: விடா முயற்சியும், தன்னம்பிக்கையும் கொண்டு, கொரஹல்லி கிராமத்தின் சூழ்நிலையே மாற்றி விடவேண்டும் என்ற ஒரே நோக்கத்தோடு காரியத்தில் ஈடுபட்டார். கிராமப் பஞ்சாயத்து. கூட்டுறவு, பள்ளிக்கூடம், இளைஞர் மன்றம், இவை ஒவ்வொன்றும், ஒன்றன்பின் ஒன்றாக வந்து, இப்போது முழு நிலையீல் செயல்பட்டு வருகின்றன:

தூண்டிவிடப்பட்ட ஊக்கம், ஒற்றுமை, அதன் பயனாக ஏற்பட்ட வெற்றிகள் ஆகியவை இன்று கொரஹல்லியை ஒரு முக்கிய கிராமமாக செய்துள்ளது. இன்னும் சிறிது காலத்தில் அது மேலும் பல வெற்றிகளை அடைய முயற்சித்து வருகிறது:

இன்று ஒருவர் கொரஹல்லிக்குச் சென்றால், அவருக்கு நல்ல வரவேற்பு கிடைக்கும்: அங்குள்ள முதியவர், அவர்கள் புதிதாக கட்டிய கோயிலையும், இளைஞர் கு: 20,000 மதிப்புள்ள பள்ளிக்கூடத்தையும் காண்பிப்பர்: இதில் கு: 7,800-ஐ

மக்களே அளித்துள்ளனர். இந்த பள்ளிக்கூடத் துடன் ஒரு இலவச விடுதியும் சேர்க்கப்பட்டு, மிக அழகாக காட்சியளிக்கிறது.

மற்றும் ஒரு அழகிய பிரசவ விடுதியும் கட்டப் பட்டிருக்கிறது.

இத்தகைய சாதனைகள் பற்றி பஞ்சாயத்துத் தலைவர், இதோ கூறுகிறார்: “ ரூ. 17,000 செலவில் சாக்கடை வசதிகள் செய்யப்பட்டு, ரூ. 2,750-க்கு கக்கல்கள் கட்டப்பட்டுள்ளன. குடிநீர் கிணறுகள் ரூ. 11,000-க்கும், கிராம ரஸ்தாக்கள் ரூ. 3,000-க்கும், ரூ. 25,000 செலவில் 30 புதிய வீடுகளும் கட்டப்பட்டுள்ளன. இன்னும் எவ்வளவோ!”

கிராமத் தொண்டர் படையினர் சாதித்துள்ள காரியங்கள் மிகவும் போற்றத்தக்கவை. இத் தொண்டர் படையினர் ஆறு மாதங்கள் தொடர்ந்து அயராது உழைத்து, கிராமம் முழுவும் தார் ரோடுகள் அமைத்துள்ளனர். இதற்கு அரசாங்க அதிகாரிகள் ஆலோசனை கூறும் இருக்கவில்லை. இருந்தும் எல்லா பெரியவர்களும், பெண்களும், குழந்தைகளும் சேர்ந்து இவற்றை நிறைவேற்றியுள்ளனர். இந்த வேலையை சம்பளம் கொடுத்து நிறைவேற்ற முனைந்தால், இந்த பஞ்சாயத்துக்கு ரூ. 80,000 வரை செலவு ஏற்பட்டிருக்கும். இவ்வாறு சாலை அமைத்ததில், அதன் வழியாக இருந்த பற்பல வீடுகள் இடிக்க நேர்ந்தது. இதனால் இப்போது 101 வீடுகள், இம்மாதிரி வீழ்ந்த தவர்களுக்காக கட்டப்பட்டு வருகின்றன. வீடே இல்லாதவர்களுக்கும், வீடுகள் கட்டித்தரப்படுகின்றன.

அடுத்து, மின்சாரத் துறைக்கும் கிராமத் தொண்டர் படை உதவியெடுத்துள்ளது. இப்படையினர் 1,500 மணித் நாட்களை செலவழித்து, 51 கம்பங்களை நட்டு, மின்சாரத் துறைக்கு உதவியுள்ளார்கள்.

கொரஹல்லி மக்கள் பழைய விவசாய முறைகளை கைவிட்டு, நவீன விவசாய முறைகளையும், கருவிகளையும் முழு அளவில் ஏற்றுக்கொண்டுள்ளனர். இதனால் 25 சதவீதம் அதிக விளைச்சல் ஏற்பட்டுள்ளது. விவசாயத்தை முழுமூச்சுடன் செய்து, சோளம், கரும்பு, நெல் உற்பத்தி போன்றவற்றில் மாவட்ட அளவிலும், தாலுக்கா அளவிலும், கொரஹல்லி விவசாயிகள், பல பரிசுகள் பெற்றுள்ளனர். நீர்ப்பாசன வசதிகளை, உற்பத்தியை பெருக்கும் என்பதில் கொரஹல்லி விவசாயிகளுக்கு மிகுந்த நம்பிக்கை. ஆகவே இங்கு சுமார் 12 கிணறுகளும், மூன்று உசல் எண்ணெய் என்ஜின்களும், பாசன வசதிகளாக பயன்படுகின்றன. இவற்றை பன்மடங்கு பெருக்க, கிராமவாசிகள் திட்டமிட்

டுள்ளனர். இல்லாவிடில், நிச்சயமில்லாத 25 அங்குல மழையைத்தான் அவர்கள் நம்பவேண்டியிருக்கும்.

பயிர்களை காக்க மருந்துகளும் அவர்கள் பெருமளவில் பயன்படுத்துகின்றனர். இவர்களுள் 375 உரக் குழிகள் சுமார் 3,000 டன் உரத்தை தருகின்றன; 100 கம்போஸ்ட் குழிகள் 700 டன் கம்போஸ்ட் எடுக்களை அளிக்கிறது. கிராமத் திவுள்கள் கூட்டுறவுச் சங்கம், பொறுக்க விதைகளை யும், உரங்களையும், மருந்துகளையும் அளிப்பதில் சுறுசுறுப்புடன் இயங்குகிறது. இக் கூட்டுறவு சங்கம், ஒரு கிடங்கையும் கட்டியுள்ளது. அதில் விவசாயிகள் தங்கள் விளைச்சலை பத்திரமாக வைக்கிறார்கள்.

பஞ்சாயத்து அங்கத்தினர்களை மேலும் கேட்டால், அவர்கள் பல விஷயங்களைக் கூறுகிறார்கள்: “நாங்கள் விவசாயத்தை மட்டும் கவனிக்கவில்லை. கால்நடை பராமரிப்பும் அதிக கவனம் அளிக்கிறோம். விவசாயம் முன்னேற கால்நடை அவசியம். ஆகவே புது வித எருதுகளை தோற்றுவிக்க, ஒரு பொலிக்கானையும் வைத்திருக்கிறோம்”, என்று கின்றனர்.

சாஞ்சியில் கூட்டுறவு இயக்கத் தீவிரம்

கூட்டுறவு இயக்கம் தீவிரமாக பரவுவதற்காக எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகளின் பலனாக மத்தியப் பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த சாஞ்சி வட்டாரத்தின் தோற்றமே மாறி வருகிறது.

இந்த வட்டாரத்தில் அபிவிருத்தி வேலைத் திட்டங்களின் இலட்சியம் பூர்த்தியாகும் வகையில் வட்டாரத்தைச் சேர்ந்த பல கிராமங்களில் 80 கூட்டுறவுச் சங்கம் ஏராள அமைப்பு முறைகளோடு இயங்கி வருகின்றன. இப்போது 7,090 விவசாயக் குடும்பங்களில் 4,000 குடும்பங்கள் கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் அங்கம் வகிக்கின்றன. மிச்சமுள்ள குடும்பங்களையும் கூட்டுறவு இயக்கத்தின்மீது கொண்டு வர, கூடுதலான எல்லா முயற்சிகளும் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. இந்த ஆண்டுக்குள், கூட்டுறவில் நேரடி விவசாயக் குடும்பமே இல்லை என்ற நிலைமை ஏற்பட்டு விடும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

1964-65-ல், இந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் மூலம் குறுகிய காலக் கடன்களாக ரூ. 14,05,151 விநியோகிக்கப்பட்டது. அதோடு நடுத்தர கால அளவுக் கடன்களாக ரூ. 50,000-மும், தக்காவி கடன்களாக ரூ. 57,500-ம் வழங்கப்பட்டன. இவற்றையெல்லாம் விட அநியத்தக்க செய்தி ஒன்று உண்டு. இந்தச் சங்கங்களில் டியூபிட் தொகை ரூ. 500 எனக் குறிக்கோள் அளவு நிர்ணயிக்கப்பட்டுவந்தாலும், அது ரூ. 70,000 அளவுக்குப் பெருகியிருக்கிறது.

பஞ்சாயத்து அரசுத் தழி

PANCHAYAT GAZETTE

(பஞ்சாயத்து அபிவிருத்தி பற்றிய அரசாங்க ஆணைகள், விதிகள் முதலியவற்றின் சுருக்கம் இந்தப் பகுதியில் இடம் பெறுகிறது.)

எல்லா பஞ்சாயத்து யூனியன்களிலும் கால்நடை மருத்துவ நிலையங்கள்.

Animal Husbandry—Construction of Veterinary dispensaries—Instructions issued—Special pay to Veterinary Assistant Surgeons who hold additional charge—Sanctioned.

(G. O. Ms. No. 1314, R. D. & L. A., dated 7th June 1965)

விவசாய மானியத்திற்கீழ், பஞ்சாயத்து யூனியன்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ள திட்டங்களில் ஒன்றானது, கால்நடை மருத்துவ நிலையங்களுக்கு கட்டிடங்கள் கட்டுவதாகும். இதற்காக ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கும் ரூ. 17,500 அளிக்கப்பட்டுள்ளது. இதற்கு ஈட்டு மானியமாக யூனியன் ரூ. 8,750 வசூலிக்கவேண்டும். கட்டிடங்கள் கட்டி முடிந்தவுடன், கால்நடை பராமரிப்புத் துறை, தேவையான அலுவலர்களை நியமித்து, மருத்துவ நிலையங்களை ஏற்படுத்தும்;

2. இந்தத்திட்டம் நடைமுறையில் எப்படி நிறைவேறுகிறது என்பதைப்பற்றி, அரசாங்கம் சம்பந்தில் ஆலோசனை செய்தது. அதன்படி, எல்லா வட்டாரங்களிலும், கால்நடை மருத்துவ நிலையங்களை ஏற்படுத்தும் திட்டம் சீக்கிரமே முடிவடைய, வசதிகள் செய்யும் வகையில், அரசாங்கம் கீழ்க்கண்ட உத்தரவுகளைப் பிறப்பிக்கிறது:—

(a) 1966-67-ம் ஆண்டிற்குள், 374 பஞ்சாயத்து யூனியன்களிலும், கால்நடை மருத்துவ நிலையங்கள் திறப்பது முடிவு பெறவேண்டும்.

(b) இந்த கால்நடை மருத்துவ நிலையங்களில் முழுநேர கால்நடை டாக்டர் (Veterinary Assistant Surgeon) ஒருவர் நியமிக்கப்படுவதற்கான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படவேண்டும். இதற்குப் போதுமான கால்நடை டாக்டர் இல்லாவிடில், வேறு ஒரு முழு நேர டாக்டர் கிடைக்கும் வரை, பக்கத்து வட்டார டாக்டரை கூடுதலான பொறுப்பில் வைக்கவேண்டும். அவ்வாறு கூடுதல் பொறுப்பை ஏற்கும் கால்நடை டாக்டருக்கு, மாதம் ரூ. 50 விசேஷ சம்பளம் அளிக்கப்படவேண்டும்.

(c) மருத்துவ நிலையங்களை அமைக்க இரண்டு ஏக்கர் நிலங்களே சிறந்ததாகும். ஆனால் இரண்டு ஏக்கர் நிலத்தைப்பெற கஷ்டம் ஏற்படின், ஒரு ஏக்கர் நிலம் கிடைத்தாலும், மருத்துவ நிலையத்தை ஏற்படுத்தலாம்.

(d) கால்நடை மருத்துவ நிலையத்தை எங்கே அமைக்கவேண்டும் என்பதை, மாவட்ட ஆட்சித்தலைவரே, மாவட்ட கால்நடை அதிகாரியின் உதவியோடு, தீர்மானிப்பார். இதற்காக, கால்நடை பராமரிப்பு இயக்குநரின் ஒப்புதல் தேவையில்லை.

(e) பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைமை அலுவலகம் உள்ள இடத்திலேயே, இந்த மருத்துவ நிலையம் அமைத்திருக்கவேண்டும் என்ற வலியுறுத்தல் கூடாது. இருப்பினும் கூடுமானவரை, பஞ்சாயத்து யூனியன் மன்றத்தின் சுருத்துக்களுக்கு மதிப்பளிக்கவேண்டும்.

3. கால்நடை மருத்துவ நிலையங்கள் கட்டும் திட்டத்தை, குறிப்பிட்ட காலத்திலேயே முடித்து விடும்படி, கால்நடை பராமரிப்பு இயக்குநரும் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களும் கேட்டுக்கொள்ளப்படுகிறார்கள்.

4. மற்றொரு நிலையத்திற்கான கூடுதல் பொறுப்பிற்கும் கால்நடை உதவி டாக்டர்களுக்கு, ரூ. 50 விசேஷ சம்பளம் அளிக்க, அரசாங்கம் அனுமதியளிக்கிறது.

(சீராம நல-தல நிர்வாகத்தறையின் 1965-ம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 7-ம் தேதியிட்ட அரசாங்க ஆணை எண் 1314-ன் சுருக்கம்)

பஞ்சாயத்து யூனியன் பள்ளிக்கூட ஆசிரியர்கள் அடிக்கடி மாற்றப்படுவதைப்
பொறுத்து உத்தரவுகள்.

**Establishment—Panchayat Unions—Elementary School Teachers—Transfer-
Instructions—Issued.**

(G. O. Ms. No. 1238, R. D. and L. A., dated 29th May 1965.)

பஞ்சாயத்து யூனியன் பள்ளிக்கூட ஆசிரியர்கள் அடிக்கடியும், காரணமின்றியும் மாற்றப்படுவதால் ஆசிரியர்களுக்கு அதிக இன்னல்கள் ஏற்படுவதாகவும், பள்ளிக்கூடங்களில் வேலைகள் தொடர்ந்து நடைபெறுவதில்லை என்றும் அரசாங்கத்திடம் அநேக முறையீடுகள் வந்துள்ளன. ஆகவே மேற்கண்டவற்றைப் பொறுத்து ஒரு சீரான முறையை நிர்ணயிக்கும் விஷயத்தை அரசாங்கம் மிகக் கவனமாக பரிசீலனை செய்து, அதற்கேற்ப பஞ்சாயத்து யூனியன் பள்ளிக்கூடங்களில் பணிபுரியும் ஆசிரியர்களை மாற்றும் விஷயத்தில் கீழ்க்கண்ட நடைமுறையை அனுசரிக்க வேண்டும் என்று அரசாங்கம் ஆணைப் பிறப்பிக்கிறது. பள்ளிக்கூட ஆண்டு ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னமேயே, மாற்றங்களைக் கோரி ஆசிரியர்களிடமிருந்து வந்துள்ள மனுக்களையும், நிர்வாக அடிப்படையில், மாற்றங்களை விரும்பும், பஞ்சாயத்து யூனியன் ஆணையாளரின் கோரிக்கைகளையும், அதற்கென்றே ஏற்படுத்தப் பட்ட ஒரு குழுவின் முன் வைக்கவேண்டும். இக்குழுவிற்கு, அந்த கோட்டத்தின் வருவாய்க் கோட்ட அதிகாரி தலைவராகவும், மற்றும் பஞ்சாயத்து யூனியன் மன்றத் தலைவர், அந்தப்பகுதி மாவட்ட கல்வி அதிகாரி ஆகியோர் அங்கத்தினர் களாகவும், பஞ்சாயத்து யூனியன் ஆணையாளர், அங்கத்தினர்-காரியதர்சியாகவும் இருப்பார்கள். இதற்கென்றே அமைந்த இந்தக்குழு, கோரிக்கைகளைப்

பரிசீலனை செய்து முடிவு செய்யும். அந்த முடிவுகள் எழுத்துக்களில் இருந்தல் வேண்டும். இந்த முடிவுகளை, தவறாது பஞ்சாயத்து யூனியன் ஆணையாளர்கள் நிறைவேற்றவேண்டும்.

2. இதற்கென்றே அமைந்த இந்தக்குழு, ஏப்ரல் 20 மாதங்களில் சாதாரணமாகக் கூடி, ஆண்டு துவங்கு முன்னரேயே, மாற்றங்களுக்கான கோரிக்கைகளின் பேரில் முடிவு செய்யும்.

3. பள்ளிக்கூட ஆண்டு ஆரம்பமானபின், மாற்றங்களுக்கான மனுக்களையும், கோரிக்கைகளையும் சாதாரணமாக எற்கவே கூடாது சில தனிப்பட்ட விஷயங்களில் பள்ளிக்கூட ஆண்டிலேயே மாற்றங்கள் செய்யப்படவேண்டிய பற்றிய கோரிக்கைகள் இருப்பின் அக்கோரிக்கைகளை பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர் மூலமாக மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கு பஞ்சாயத்து யூனியன் ஆணையாளர்கள் அனுப்பி வைக்கவேண்டும். அதன்மீறாக மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரின் சம்மதம் கிடைத்த பின்பே மாற்றங்களைச் செய்யவேண்டும்.

மேற்கண்ட நடைமுறை உடனே அமுலுக்கு வருகிறது. இந்த ஆண்டைப் பொறுத்தவரை, மேற்கண்ட குழு, சீக்கிரமே கூடி மாற்றங்களுக்கான கோரிக்கைகளின் மீது முடிவு செய்யும்.

(சீராம நல-தல நிர்வாகத் துறையின் 1965-ம் ஆண்டு மே மாதம் 29-ம் தேதியிட்ட அரசாங்க ஆணை எண் 1233.)

**சட்டத்திற்குப் புறம்பான தீர்மானங்கள் துரிதமாக ரத்து செய்யப்பட வேண்டும்
Panchayats and Panchayat Union Councils-Illegal resolutions—Cancellation of—Expeditious
action—Instructions—Issued.**

(Memorandum No. 195690, C2 R.D. and L.A., dated 28th May 1965.)

1958-ம் ஆண்டு தமிழ்நாடு பஞ்சாயத்துச் சட்டத்தின் 147-வது பிரிவினாள்ள சூழ்நிலைகளில், பஞ்சாயத்துக்கள், பஞ்சாயத்து யூனியன் மன்றங்கள் ஆகியவற்றின் தீர்மானங்களை, தள்ளி வைக்க அல்லது ரத்து செய்ய, ஆய்வானருக்கு அதிகாரம் உண்டு. ஆனால் ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் சட்டத்திற்கு புறம்பான தீர்மானம் ஒன்று, சுமார் பதினான்கு மாதங்கள் வரை ரத்து செய்யப்படாமலிருந்த விஷயம் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு வந்துள்ளது. இம்மாதிரியான கால தாமத நடவடிக்கையால், சட்டத்தில் வகை செய்யப்பட்டுள்ள மேற்கண்ட அதிகாரம், பயனற்றுப்போகிறது.

ஆகவே, பஞ்சாயத்து யூனியன் மன்றத்தின், சட்டத்திற்குப் புறம்பான எந்த தீர்மானமும்

அமுலில் இருக்கக்கூடாது என்றும், பஞ்சாயத்து அல்லது பஞ்சாயத்து யூனியன் மன்றத்தின் இம்மாதிரியான தீர்மானங்களை ரத்து செய்வதில் எந்த நிலையிலும் கால தாமதம் இருக்கலாகாது என்றும் அரசாங்கம் சம்பந்தப்பட்ட எல்லோருக்கும் வலியுறுத்த விரும்புகிறது. மேலும் பஞ்சாயத்து அல்லது பஞ்சாயத்து யூனியன் மன்றத்தின் சட்டத்திற்குப் புறம்பான தீர்மானங்களைக் கூடிய விரைவில் ரத்து செய்யும்படியும், இம்மாதிரியான விஷயங்களில் துரித நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளும்படியும், கூட்டு அபிவிருத்தி கமிஷனார் மற்றும் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் கேட்டுக் கொள்ளப்படுகிறார்கள்.

(சீராம நல-தல நிர்வாகத் துறையின் 1965-ம் ஆண்டு மே மாதம் 28-ம் தேதியிட்ட அரசாங்க அறிக்கை எண் 195690.)

அரசாங்கத்துக்குச் சொந்தமான மரங்களை பஞ்சாயத்துக்களிடம் ஒப்படைத்தல் பற்றிய தெளிவுரை.

Trees—Vesting of State-owned trees to Panchayats—Clarification—Instructions—Issued.
(G.O. Ms. No. 1177, R.D. and L.A., dated 22nd May 1965.)

பஞ்சாயத்திலுள்ள புறம்போக்கு நிலங்கள். மற்றும் இதர நிலங்களில் உள்ள மரங்களின் பாதுகாப்பு மற்றும் நிர்வாகம் ஆகியவற்றைப் பொருத்து, பஞ்சாயத்துக்களின் உரிமைகள், பொருப்புகள் பற்றி, கிராம நல-தல நிர்வாகத் துறையின் 1961-ம் ஆண்டு மே மாதம் 30-ம் தேதியிட்ட அரசாங்க ஆணை எண் 1550-ல் உத்தரவுகள் பிறப்பிக்கப்பட்டன. அடுத்து, கரைகளிலுள்ள மரங்கள், மற்றும் பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு மாற்றப்பட்ட சிறிய நீர்ப்பாசன ஆதாரங்களின் கரைகளில் உள்ள மரங்கள் ஆகியவற்றின் மகரூலை, பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் பயன்படுத்திக்கொள்ளுதல் பற்றி, கிராம நல-தல நிர்வாகத் துறையின் 1962-ம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 19-ம் தேதியிட்ட அரசாங்க ஆணை எண் 2526-ல் உத்தரவுகள் பிறப்பிக்கப்பட்டன.

துள்ளது. இந்தப் பிரச்சனையை அரசாங்கம், வருவாய்த் துறை கழகத்துடனும், தலைமை வன பாதுகாப்பாளருடனும் (Chief Conservator of Forests) கலந்தாலோசித்தது. அதற்கு வருவாய்த் துறை கழகமும், தலைமை வனப் பாதுகாப்பாளரும், வருவாய்த் துறையினரின் முன் சம்மதம் அவசியம் என்றே கருத்துக்கொள்கின்றனர்.

3. ஆகவே அரசாங்கம் மேற்கண்டவர்களின் கருத்துக்களை ஏற்றுக்கொண்டு, அதன்படி உயிருள்ள மரங்களை (அல்லது பழுத்த மரங்கள்) வெட்டும் விஷயத்தில், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அல்லது வருவாய்க் கோட்ட அதிகாரியின் முன் அனுமதியை பஞ்சாயத்துக்கள் அல்லது பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் பெறவேண்டும் என்று அரசாங்கம் ஆணை பிறப்பித்திருக்கிறது. மரங்களை ஏலம் விட்டு விற்கும் விஷயத்தில், பி.எஸ்.ஓ. 18-ஏ-ல் (B.S.O. 18-A) வரையறுக்கப்பட்டிருள்ள நடைமுறைகளை டிஸ்சாயத்துக்களும், பஞ்சாயத்து யூனியன்களும் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். அப்போதுதான் விற்பனையைப்பற்றி அதிக விளம்பரம் கிடைப்பதுடன், அதற்கேற்படும் போட்டியில், அதிக விலையை பெறமுடியும். அடுத்து, நிலைமைக்கேற்றவாறு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அல்லது வருவாய்க் கோட்ட அதிகாரியின் அனுமதியை எடுத்து மூலம் பெற்ற பின்பும், மாவட்ட அரசிதழில் ஆறிவிடப்பெறவில்லை என்ற பின்பும், பஞ்சாயத்து யூனியன் ஆணையாளர்கள் ஏலங்களை விடவேண்டும்.

2. பஞ்சாயத்துக்களிலுள்ள புறம்போக்கு நிலங்கள், அல்லது கரைகள் மற்றும் பஞ்சாயத்து யூனியன்களிடம் நிர்வகிக்கப்படுவதற்காக மாற்றப்பட்ட சிறிய நீர்ப்பாசன ஆதாரங்களின் கரைகளிலுள்ள, மிவாறு மரம் (Wattle), கற்பூர மரம் (Bluegum), சவுக்கு மரம் மற்றும் கருவேல மரம் போன்ற மரங்களில் உயிருள்ளவற்றை, வருவாய்த் துறை அதிகாரிகளின் முன் சம்மதம் இன்றியே பஞ்சாயத்துக்கள் அல்லது பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் வெட்டி, விற்று, பின் அந்த விற்பனைத் தொகையை, அதற்கேற்றவாறு பஞ்சாயத்துக்கள் அல்லது பஞ்சாயத்து யூனியன்களின் நிதிகளில் சேர்த்துக்கொள்ளலாம் என்ற கேள்வி எழுந்த

(கிராம நல-தல நிர்வாகத் துறையின் 1965-ம் ஆண்டு மே மாதம் 22-ம் தேதியிட்ட அரசாங்க அறிக்கை எண் 1177-ன் சருக்கம்.)

வெளியாரை நியமனக்குழு, பொதுக்காரியக்குழு, கல்விக்குழுக்களில் சேர்த்துக்கொள்ளுதல் பற்றிய உத்தரவு.

Act—Madras Panchayats Act 1958—Co-optation of outsiders to the Appointments, General purposes and Education Committees—Instructions—Issued.
(G.O. Ms. No. 1240, R.D. and L.A., dated 29th May 1965.)

1958-ம் ஆண்டு தமிழ்நாடு பஞ்சாயத்துச் சட்டத்தின் 53-வது பிரிவின், உட்பிரிவு (2)ல் உள்ள நிறுப்தனைகள், பொதுவாகவே இருத்தபோதிலும், அங்கத்தினரல்லாத வெளியாரை, நியமனக்குழுவின் அங்கத்தினராக நியமிக்க பஞ்சாயத்து யூனியன் மன்றங்களுக்கு அதிகாரம் வழங்கப்பட்டுள்ளது. அந்த நியமன்கள் உட்கிடக்கை எண்ணுவனில், உட்பிரிவு (2)-ன்படி, வழங்கப்பெற்றிருக்கும் சேர்த்

துக்கொள்ளும் அதிகாரத்தை, உட்பிரிவு (1)-ன் பகுதி (b)யில் குறிப்பிடப்பெற்றிருக்கும் குழுக்களுக்கு மாட்டுமே பயன்படுத்த வேண்டும் என்பதே யாகும். அதாவது கல்விக்குழு, பொதுக்காரியக் குழு மற்றும் பகுதி (b)-ல் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும் குழுக்களை அல்லாத, பகுதி (a)-ன்படி அமைக்கப்பெற்ற நியமனக் குழுவில் சேர்த்துக்கொள்ள அல்ல என்பதேயாகும். அதற்குத் தகுந்த

நீடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டு, பொருத்தமான வகையில் இந்த உட்கிடக்கை எல்லோருக்கும் தெரிவிக்கின்ற வகையில், உட்பிரிவு (2)-ஐ திருத்தியமைக்கப்படும். இவையே, கிராம நல-தல நிர்வாகத்துறையின் 1961-ம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் 9-ம் தேதியிட்ட அரசாங்க ஆணை எண் 375-ல் பிறப்பிக்கப்பட்ட உத்தரவுகளாகும். மேற்கண்டவாறு அந்த உட்பிரிவு திருத்தியமைக்கப்படும்வரையில், மேலே கூறப்பட்ட தெளிவுரைக்கு இணங்க, செயல்படுமாறும், வெளியாரை நியமனக்குழுவின் அங்கத்தினராக சேர்த்துக்கொள்ளாமலிருக்கவும், பஞ்சாயத்து யூனியன் மன்றங்கள் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்ன.

(2) பஞ்சாயத்துச் சட்டத்தின் 53-வது பிரிவின் உட்பிரிவு 2-ல், அடங்கியிருக்கும் விதிகளின் முக்கியத்துவத்தை மறுபரிசீலனை செய்யப்பட்டது. அதன்படி 53-வது பிரிவின் உட்பிரிவு (2)-ன் அறுதியிட்ட விளக்கம் யாதெனில், பஞ்சாயத்து யூனியன் மன்றங்களின் அங்கத்தினர் அல்லாதவர்களை குழுக்களில் சேர்ந்து பணியாற்றும்படி செய்வதை, நேரடியாக பஞ்சாயத்து யூனியன் மன்றங்களினால்

நியமிக்கப்பட்ட குழுக்கள், அல்லது அரசாங்கத்தின் உத்தரவுகளின் பேரில் அமைக்கப்பெறும் குழுக்களில் மட்டுமே பணியாற்றும்படி செய்யும் வேண்டும் என்றும், சேர்ந்து பணியாற்றுவதற்காக வழங்கப்பெற்றிருக்கும் அதிகாரத்தை சட்டத்தின் கீழ் அமைக்கப்பட்ட நியமனக்குழு, கல்விக்குழு, பொதுக்காரியக்குழு போன்றவற்றிற்கு பயன்படுத்தக்கூடாது என்பதாகும்.

(3) கிராம நல-தல நிர்வாகத்துறையின் 1961-ம் வருடம் பிப்ரவரி மாதம் 9-ந்தேதியிட்ட அரசாங்க ஆணை எண் 375-ன் பத்தி இரண்டை திருத்தும் வகையில், மேலே கூறப்பட்ட இரண்டாவது பத்தியில் அறுதியிட்டு கூறியிருக்கும், சட்டநிலையை ஒட்டி, பஞ்சாயத்து யூனியன் மன்றங்களின் அங்கத்தினர் அல்லாதவர்களை, சட்டபூர்வமாக அமைக்கப்பெறும், நியமனக்குழு, கல்விக்குழு, பொதுக்காரியக்குழுவில் சேர்ந்து பணியாற்றமாறு செய்யக்கூடாது என்று பஞ்சாயத்து யூனியன் மன்றங்களுக்கு அறிவிக்கப்படுகிறது.

(சீரமை நகர தலைநிர்வாகத் துறையின் 1965-ம் ஆண்டு மே மாதம் 23-ம் தேதியிட்ட அரசாங்க ஆணை எண் 1240-ன் கருக்கம்.)

கிராம சேவக்குகள், சமுதாயக் கல்வி அமைப்பாளர்கள் ஆகியோருக்கு முதலுதவிப் பெட்டிகள் அளித்தல்

First Aid Kits—Supply of First Aid Kits to Village Level Workers and Social Education Organisers—Instructions issued.

(Memorandum No. 50697/E3, R.D. and L.A., dated 23rd April 1965.)

செயின்ட் ஜான் ஆம்புலன்ஸ் இயக்கத்தாரால் வரையறுக்கப்பட்ட முதலுதவிச் சோதனையில் தேர்ச்சி பெற்றுள்ள எல்லாக் கிராம சேவக்குகள் மற்றும் சமுதாயக் கல்வி அமைப்பாளர்களுக்கு இந்திய அரசாங்கம் முதலுதவி பெட்டிகளை இலவசமாக இதுவரை அளித்துவந்தது. தற்போதுள்ள நிதிப் பற்றாக்குறையினால், இந்த முதலுதவிப் பெட்டிகளுக்கான செலவை ஏற்க முடியவில்லை என்றும், இந்த செலவினத்தை சமுதாயக் கல்வி மானியத்திலிருந்து, செய்துகொள்ளலாம் என்றும் இந்திய அரசாங்கம் கூறியுள்ளது. இந்திய

அரசாங்கத்தின் மேற்கண்ட கருத்தினை, அரசாங்கம் ஒப்புக்கொள்கிறது. அதன்படி, செயின்ட் ஜான் ஆம்புலன்ஸ் இயக்கத்தாரால் வரையறுக்கப்பட்டுள்ள முதலுதவிச் சோதனையில் தேர்ச்சிபெற்றும், இதுவரை முதலுதவி பெட்டி பெறாமலும் உள்ள கிராம சேவக்குகள் மற்றும் சமுதாயக் கல்வி அமைப்பாளர்கள் ஆகியோருக்கு சிறிய முதலுதவிப் பெட்டிகள் அளிக்கப்பட வேண்டுமென்று அரசாங்கம் ஆணை பிறப்பிக்கிறது.

(சீரமை நகர தலைநிர்வாகத்துறையின் 1965-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 23-ம் தேதியிட்ட அரசாங்க அறிக்கை எண் 50697-ன் கருக்கம்.)

Libraries—Maintenance by Panchayats—Clarification—Issued.

(Memorandum No. 88236 /E-3 R. D. and L. A.; dated 13th May 1965.)

பஞ்சாயத்துக்களால் நடத்தப்படும் கிராம நூலகங்களுக்குப் புத்தகங்கள் வரங்குவதற்காக ரூ. 200 அல்லது அதன் விலைகளில் 50 சதவீதம், (இந்த இரண்டில் எது குறைவாக உள்ளதோ, அந்தத் தொகையை) அதிக அளவு மானியமாக அளிக்கலாம் என்றும், அந்த மானியத்தை கிராம நூலகங்களுக்கு ஆண்டில் ஒரு முறை மட்டுமே அளிக்கவேண்டும் என்றும், கிராம நல-தல நிர்வாகத் துறையின் 1962-ம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் 6-ம் தேதியிட்ட அரசாங்க ஆணை எண் 300-ல் அரசாங்கம் உத்தரவுகள் பிறப்பித்தது; அடுத்து பஞ்சாயத்துக்களும், முந்தைய மாவட்டக் கழகங்களும் (District Boards) நிர்வகித்துவந்த நூலகங்களை இனி வரையறுக்கப்படவிருக்கும் அதிகாரிகளிடம் மாற்றியளிக்கப்படுவதைப் பொறுத்த பொதுவான பிரச்சனையைப்பற்றி முடிவெடுக்கப்படும்வரை, இதுவரை நிர்வகித்து வந்த நூலகங்களை பஞ்சாயத்துக்களே தொடர்ந்து நிர்வகிக்கவேண்டும் என்றும், முந்தைய மாவட்டக் கழகங்கள் நிர்வகித்து வந்த நூலகங்களை பஞ்சாயத்து யூனியன் மன்றங்கள் நிர்வகிக்க வேண்டும் என்றும், கிராம நல-தல நிர்வாகத்துறையின் 1964-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 3-ம் தேதியிட்ட அரசாங்க அறிக்கை எண் 174107-ல் உத்தரவுகள் பிறப்பிக்கப்பட்டனவுமேலும் வட்டார அலுவலகங்களில் உள்ள செய்தி நிலையங்களோடு இணைக்கப்பட்டுள்ள நூலகங்களைத் தவிர, வேறு எந்தப் புதிய நூலகங்களையும், பஞ்சாயத்துக்கள் அல்லது பஞ்சாயத்து யூனியன் மன்றங்கள், புதிதாகத் திறக்கக்கூடாது என்றும் அதே அறிக்கையில் உத்தரவுகள் பிறப்பிக்கப்பட்டன.

கிராம நல-தல நிர்வாகத் துறையின் 1964-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 3-ம் தேதியிட்ட அரசாங்க அறிக்கை எண் 174107-ல் உள்ள உத்தரவுகளைப் பற்றி, சில பஞ்சாயத்து யூனியன் ஆணையாளர்கள் கீழ்க்கண்டவற்றைப் பொறுத்து, தெளிவுரை கோரியுள்ளார்கள்:—

(1) அதாவது, கிராம நல தல நிர்வாகத் துறையின் 1964-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 3-ம் தேதி

யிட்ட அரசாங்க அறிக்கை எண் 174107-ல் உள்ள உத்தரவுகளை பின்பற்ற வேண்டுமா அல்லது அதே துறையின் 1962-ம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் 6-ம் தேதியிட்ட அரசாங்க ஆணை எண் 300-ல் உள்ள உத்தரவுகளைப் பின்பற்ற வேண்டுமா?

(2) கிராம நல தல நிர்வாகத் துறையின் 1962-ம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் 6-ம் தேதியிட்ட அரசாங்க ஆணை எண் 300-ல் கூறப்பட்டுள்ள, கிராம நூலகங்கள், பஞ்சாயத்து நூலகங்களிலிருந்து வேறுபட்டவையா? மேலும் சம்பந்தப்பட்ட பஞ்சாயத்துக்களிடமிருந்து 50 சதவீத நன்கொடை வசூலிக்கப்பட்டகூடாதா?

(3) கிராம நூலகங்கள் திறக்கப்படுவதில் இருந்த தடை நீக்கப்பட்டுவிட்டதா?

அரசாங்கம் மேற்கண்டவற்றைப் பொறுத்து பரிசீலனை செய்த பிறகு, கீழ்க்கண்டவாறு தெளிவுரைகளை அளிக்கிறது:

மேற்கண்ட இனம் (1) மற்றும் (3)—பஞ்சாயத்து மற்றும், பஞ்சாயத்து யூனியன் மன்றம், புதிதாக எந்த நூலகத்தையும் திறக்கக்கூடாது என்பதும், பழைய நூலகங்கள் தொடர்ந்து இருந்துவர வேண்டுமென்பதுமே, மேற்கண்ட, அறிக்கை மற்றும் ஆணையின் கருத்துக்களாகும்; ஏற்கனவே திறக்கப்பட்ட (1964-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 3-ம் தேதிக்குமுன், அதாவது அரசாங்க அறிக்கையின் தேதி) நூலகங்களுக்கு புத்தகங்கள் வாங்க ரூ. 200, அல்லது அதன் விலைகளில் 50 சதவீதம் (இந்த இரண்டில் எது குறைவாக உள்ளதோ அந்தத் தொகையை) மானியமாக வழங்கப்பட வேண்டும்; மானியம் ஒரே ஒரு தடவை வழங்கப்பட வேண்டும்.

மேற்கண்ட இனம் (2)—கிராம நூலகங்களும் பஞ்சாயத்து நூலகங்களும் ஒன்றே; புத்தகங்களின் விலையில் 50 சதவீதம் மட்டுமே சமூகக் கல்வி மானியத்திலிருந்து அளிக்கப்படுவதால், 50 சதவீத நன்கொடை வசூலிக்கப்பட்டே ஆகவேண்டும்.

ரயில் பாதைகளுக்கருகில் பாலங்கள், மதகுகள் கட்டுதல் அல்லது மாற்றங்களை செய்தல் பற்றிய விதிகள்.

Rules—Madras Panchayats Act, 1958—Rules relating to the construction or alteration of bridges, culverts, etc., near railway lines—Confirmed.

(G.O. Ms. No. 368, R.D. & L.A., dated 19th February 1965.)

1958-ம் ஆண்டு தமிழ்நாடு பஞ்சாயத்துச் சட்டத்தின்கீழ், ரயில் பாதைகளுக்கருகில் பஞ்சாயத்துக்கள் மற்றும் பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் பாலங்கள், மதகுகள் போன்றவற்றை கட்டுதல் அல்லது மாற்றங்கள் செய்தல் ஆகியவற்றைப் பொறுத்து, வரைவு விதிகள் (Draft Rules) 7-10-1964 தேதியிட்ட செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டை அரசிதழின் பிரிவு V, பக்கங்கள் 1028-1029-ல், பொதுமக்களின் கவனத்திற்கும், விமர்சனத்திற்குமாக பிரசுரிக்கப்பட்டது. எந்த ஒரு மறுப்பும், அல்லது கருத்தும் கிடைக்காததால், அந்த வரைவு விதிகள் இதன் மூலம் உறுதி செய்யப்படுகின்றன.

இப்பிறிசேற்கையிலுள்ள அறிவிப்பு செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டை அரசிதழில் பிரசுரமாகும்:

பிறிசேற்கை

அறிவிப்பு

1958-ம் ஆண்டு தமிழ்நாடு பஞ்சாயத்துச் சட்டத்தின் (1958-ம் ஆண்டு தமிழ்நாட்டுச் சட்டம் 35) 178-வது பிரிவைச் சேர்ந்த (1)-வது உட்பிரிவில் வழங்கப்பட்டுள்ள அதிகாரங்களைக் கொண்டும், 7-10-1964 தேதியிட்ட செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டை அரசிதழில் பிரிவு V, பக்கங்கள் 1028-1029-ல் பிரசுரிக்கப்பட்டுள்ள கிராம நல-தல நிர்வாகத்துறையின் 5-9-1964 தேதியிட்ட 1964-ம் ஆண்டு எஸ். ஆர். ஓ. எண் ஏ-1006 (S:R.O. No. A-1006 of 1964, dated the 5th September 1964 published at pages 1028-1029 of Part V of the Fort St. George Gazette, dated the 7th October 1964) அறிவிப்புக்கு மேலாகவும், ரயில்வே பாதைகளுக்கருகில் பாலங்கள் மதகுகள், அணைகள் கட்டுதல் அல்லது மாற்றங்கள் செய்தல் அல்லது இதர வேலைகளைச் செய்தல்

ஆகியவற்றைப் பொறுத்து கீழ்க்கண்ட விதிகளைத் தமிழ்நாடு கவர்னர் அவர்கள் ஏற்படுத்துகிறார்:—
விதிகள்

1: சிறுதலைப்பு:—இந்த விதிகள், 1965-ம் ஆண்டு தமிழ்நாடு பஞ்சாயத்துக்கள் (ரயில் பாதைகளுக்கருகில் பாலங்கள், மதகுகள்: அணைகள், மாற்றங்கள் அல்லது இதர வேலைகளைச் செய்தல் அல்லது மாற்றியமைத்தல்) விதிகள் என்று வழங்கப்படும்.

2: ரயில்வே நிர்வாகத்துடன் கலந்தாலோசித்தல்:—பஞ்சாயத்து பஞ்சாயத்து, யூனியன் மன்றம், ஏற்கனவே உள்ள நிர்வாகத்தையும், மட்டங்களும் போதுமானவையா என்பது விஷயமாய், ரயில்வே நிர்வாகத்தினருடன் கலந்தாலோசிக்காமல், எந்த ஒரு இருப்புப் பாதையின் ஒரு மைலுக்குள், ஐந்து அடி அகலத்திற்கு மேற்பட்ட பாலத்தை அல்லது மதகைக் கட்டுதல் அல்லது அவற்றில் மாற்றங்கள் செய்தல், அல்லது அவற்றை வேறு பக்கமாக மாற்றதல் மற்றும் அவர் எந்த வேலையும் நிறைவேற்றக்கூடாது.

3. பஞ்சாயத்து/பஞ்சாயத்து யூனியன் மன்றம் மற்றும் ரயில்வே நிர்வாகத்தினிடையே உடனடிபடிவாத நிலையேற்படி. அந்த விஷயம் அந்தக் கோட்டத்தின், கோட்டப்பொறியாளர் (நெடுஞ்சாலை, கிராம வேலைகள்) [Divisional Engineer (Highways and Rural Works)] மூலமாக, நெடுஞ்சாலை, கிராம வேலைகள் துறையிலுள்ள தமிழ்நாடு அரசாங்கத்தின் தலைமைப் பொறியாளருக்கு தெரிவிக்கப்படவேண்டும். அதன் பிறகு அந்த தலைமைப் பொறியாளரின் முடிவே கடைசியாகும்.

(கிராம நல-தல நிர்வாகத்துறையின் 1965-ம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் 19-ம் தேதியிட்ட அரசாங்க ஆணை எண் 368.)

தகுதி பெறாதவர்களை வேலையில் நியமித்தல்—விதிகளை தளர்த்துதல் பற்றிய உத்தரவு

Establishment—Panchayat Union Offices—Appointment of Staff—Unqualified persons—Relaxation of rules—Instructions.

(Memorandum No. 67614A/E5.R.D. and L.A., dated 11th May 1965.)

பஞ்சாயத்து யூனியன் மன்றங்களின் பல்வேறு பதவிகளுக்கான நியமனங்களை செய்கையில், அந்தந்த பதவிகளுக்கான விதிகளையும், உத்தரவுகளையும் பஞ்சாயத்து யூனியன் ஆணையாளர்கள்

சிறிதும் தவறாது பின்பற்ற வேண்டுமென்று, கிராம நல-தல நிர்வாகத்துறையின் 9-1-1964-ம் தேதியிட்ட அரசாங்க அறிக்கை எண் 122410-ல் அரசாங்கம் உத்தரவுகள் பிறப்பித்துள்ளது. இவ்

வாறு உத்தரவுகள் பிறப்பிக்கப்பட்டிருப்பினும், சில தகுதி பெற்றவர்களுக்கு சாதகமாக, குறைந்த பொதுக்கல்வித் தகுதி விதி, அல்லது வயது விதி போன்றவற்றைத் தளர்த்த வேண்டுமென்று மாவட்ட ஆட்சித்தலைவர்களிடமிருந்து கோரிக்கைகள், அரசாங்கத்திற்கு வருகின்றன. இவை அரசாங்கத்திற்கு மிகவும் சங்கடங்களை உண்டுபண்ணுகின்றன. ஆகவே, பஞ்சாயத்து யூனியன்களின் பல்வேறு பதவிகளுக்கு நியமனங்கள் செய்கையில், எல்லாத் தகுதிகளையும் பெறாத எந்த ஒருவரையும், எந்தச் சந்தர்ப்பத்திலும் பஞ்சாயத்து யூனியன் ஆணையாளர்கள் நியமிக்கக் கூடாது என்றும், அப்படி ஏதாவது நியமனங்கள் செய்யப்பட்டிருப்பின் அவர்களை வேலையிலிருந்து நீக்க, சீக்கிரமே நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்றும், பஞ்சாயத்து யூனியன் ஆணையாளர்களுக்கு கண்டிப்பான உத்தரவுகள் பிறப்பிக்கும்படி, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் கேட்டுக்கொள்ளப்படுகிறார்கள்: ஆனால் ஏற்கனவே விதிகளுக்கு ஒப்புதல் இன்றி நியமிக்கப்பட்டவர்கள் விஷயத்தில் விதிகள் தளர்த்தப்படாவிட்டால்,

அவர்கள் வேலையை இழக்க நேரிடும்: இருப்பினும், அவ்வாறு நியமிக்கப்பட்டுள்ளவர்கள் விஷயத்தில் விதிகள் தளர்த்தப்பட கையாளப்படும் முறையில் அவர்கள் திருப்தி உள்ளவர்களாயின், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் இதுவரை செய்து வருவதுபோல், சம்பந்தப்பட்ட விதிகளைத் தளர்த்த கோரிக்கைகளை அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பலாம். அவ்வாறு கோரிக்கைகளை அனுப்பும்போது, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள், விதிகள் தளர்த்தப்பட வேண்டியவர்களின், தகுதி பற்றிய விவரம், வயது, சேவை செய்த காலம் மற்றும் இரகசியப்பதிவேடுகளை அனுப்பவேண்டும்:

மேற்கண்ட பத்தி I-ல் கண்டுள்ள உத்தரவுகளை பஞ்சாயத்து யூனியன் ஆணையாளர்கள் சரிவரப்பின்பற்றி வருவதை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் கவனித்துக் கொள்ளும்படி கேட்டுக்கொள்ளப்படுகிறார்கள்:

(ஊம நல-தல நிர்வாகத் துறையின் 1965-ம் ஆண்டு மே மாதம் 11-ம் தேதியிட்ட அரசாங்க ஆணை எண் 67614A.)

—0—

விழல் அல்லது சம்பை புற்களை ஹரிஜனங்கள் பயன்படுத்திக்கொள்ள அனுமதி.

Harijan Welfare—Vizhal or sambai grass in Public Works Department tanks—Removal by Harijans and Co-operative Societies for Harijans for domestic purposes—Permitted—Instructions—Issued.

(Memorandum No. 71388/P7/R.D. & L.A., dated 28th May 1965.)

பஞ்சாயத்து அல்லது பஞ்சாயத்து யூனியனின் அனுமதியுடன், பொது நிலங்கள், மற்றும் குளங்களிலுள்ள சம்பை புற்களை, ஹரிஜனங்கள் அல்லது ஹரிஜன கூட்டுறவு சங்கங்கள், கூரைகளுக்காகப் பயன்படுத்திக்கொள்வதை அனுமதித்து, கிராம நல தல நிர்வாகத் துறையின் 1963-ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 7-ம் தேதியிட்ட அரசாங்க அறிக்கை எண் 11540-ல் அரசாங்கம் உத்தரவு பிறப்பித்தது, பொதுப்பணித் துறையின் குளங்களில் வளர்ந்துள்ள சம்பை புற்களையும் பஞ்சாயத்து அல்லது பஞ்சாயத்து யூனியன் அனுமதியுடன் மேற்கண்டவாறு ஹரிஜனங்கள் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாமா என்ற கேள்வி எழுந்துள்ளது.

ஆகவே, பொதுநிலங்கள், குளங்கள் ஆகியவற்றிலுள்ள விழல் அல்லது சம்பை புற்களை இலவசமாக ஹரிஜனங்கள் பயன்படுத்திக்கொள்ளும் சலுகை, பொதுப்பணித்துறையின் குளங்களில் வளர்ந்துள்ள சம்பை புற்களுக்கும் பொருந்தும் என்று அரசாங்கம் ஆணை பிறப்பிக்கிறது. ஆனால் சம்பந்தப்பட்ட பஞ்சாயத்து அல்லது பஞ்சாயத்து யூனியனின் அனுமதியை முன் கூட்டியே பெற வேண்டும்.

(ஊம நல-தல நிர்வாகத் துறையின் 1965-ம் ஆண்டு மே மாதம் 28-ம் தேதியிட்ட அரசாங்க அறிக்கை எண் 71388.)

மனித ஆற்றலைப் பயன்படுத்தும் திட்டம்

Rural Works Programme for Utilisation of Man-power—1965-66—Continuance—Instructions—Issued.

(G.O. Ms. No. 1271, R.D. and L.A., dated 2nd June 1965.)

மனித ஆற்றலைப் பயன்படுத்தும் கிராம வேலைகளை திட்டம் 1965-66-ம் ஆண்டிலும், கிராம நல-தல நிர்வாகத் துறையின் 1965-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 9-ம் தேதியிட்ட அரசாங்க ஆணை எண் 858-ன் இணைப்பு I-ல் (இவ்வாணியின் தமிழாக்க

கத்தை "கிராம நலம்" துடன் இதழில் காணலாம்) குறிப்பிடப்பட்டுள்ள வட்டாரங்களில் தொடர்ந்து செயல்படுத்தப்பட வேண்டுமென்று, அரசாங்கம் ஆணை பிறப்பிக்கிறது: ஏற்கனவேயே விட்டுப்போன வேலைகள், மற்றும் எடுத்துக்கொள்ள

எப்பட்ட வேலைகளைத் தவிர்த்து, புதிய வேலைகளையும் இந்த வட்டாரங்களில் செயல்படுத்த எடுத்துக்கொள்ளலாம். ஆனால் அவை கீழ்க்கண்ட மாற்றங்களுக்கு உட்பட்டு, கிராம நல-தல நிர்வாகத் துறையின் 1964-ம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 22-ம் தேதியிட்ட அரசாங்க ஆணை எண் 2712-ன் இணைப்பு II, மற்றும் அதேத் துறையின் 1964-ம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 30-ம் தேதியிட்ட அரசாங்க ஆணை எண் 1570 ஆகியவற்றில் பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ள உத்தரவுகளுக்கேற்ப, நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்:

(1) இவ்வேலைகள், கிராம நல-தல நிர்வாகத் துறையின் 1965-ம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதம் 16-ம் தேதியிட்ட அரசாங்க அறிக்கை எண் 246242-ல் பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ள விவக்கங்களுக்கு ஏற்ப நிறைவேற்றப்பட வேண்டும். (மேற்கண்ட அறிக்கையின் தமிழாக்கத்தை " கிராம நலம் " 1965-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாத இதழில் காணலாம்).

(2) ஒவ்வொரு வட்டாரமும், ரூ. 1 லட்சம் மொத்த செலவு வரை, வேலைகளை செயல்படுத்தி அதற்கான தொகையை, வருவாய் கோட்ட அதிகாரியிடமிருந்து (Revenue Divisional Officer) திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்: இதற்காக இவ்வட்டாரங்கள், கிராம நல-தல நிர்வாகத் துறையின் 1963-ம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 11-ம் தேதியிட்ட அரசாங்க அறிக்கை எண் 192787-ன் படி, 1½ மடங்கு வேலைகளை எடுத்துக் கொள்ளலாம்:

(3) இவ்வேலைகள் பஞ்சாயத்துகளிடம் ஒப்படைக்கப்படாததால், சென்ற ஆண்டுகளைப் பேர்லே, பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு முன்பணம் அளிக்கத் தேவையில்லை:

1965-66-ல் கிராம வேலைகள் திட்டம் நிறைவேற்றப் படுவதற்காக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட வட்டாரங்களின் பெயர்கள்.

மாவட்டத்தின் பெயர்.	வட்டாரத்தின் பெயர்.
(1)	(2)
வட ஆர்க்காடு ..	1: செங்கம் 2: புதுப்பாளையம் 3: தண்டராம்பட்டு 4: தெள்ளாரி
தென் ஆர்க்காடு ..	5: கள்ளக்குறிச்சி 6: சங்கராபுரம் 7: ரிஷிவந்தியம் 8. தியாகதுருகம் 9. சின்னசேலம்

மாவட்டத்தின் பெயர்.	வட்டாரத்தின் பெயர்.
(1)	(2)
செங்கிலபட்டு ..	10: பூண்டி 11: ஊத்துக்கோட்டை 12: லத்தூர்
கேரளம்புத்தூர் ..	13: பவளவிசாகர் 14: தாளவாடி 15: நம்பியூர் 16: அந்தியூர் 17: குண்டடம் 18: மூலனூர் 19: அன்னூர் 20: அவினாசி
கன்னியாகுமரி ..	21: முஞ்சிரா
மதுரை ..	22. தொப்பம்பட்டி 23. ஒட்டன்சத்திரம் 24: பழனி 25: வேடசந்தூர்
நீலகிரி ..	26. உதகமண்டலம்
இராமநாதபுரம் ..	27. மண்டபம் 28. இராமநாதபுரம் 29: திருப்பல்லாணி 30: முதுகுளத்தூர் 31. கடவாடி 32. கமுதி 33. பரமக்குடி
சேலம் ..	34. மொரப்பூர் 35: பரப்பிரெட்டி 36: அருர் 37: பெண்ணாகரம் 38: வேப்பனபள்ளி 39: பர்கூர் 40: ஊத்தங்கரை 41: இடைப்பாடி 42: கெர்ங்குராபுரம் 43: தர்மபுரி 44: அறந்தாங்கி 45: ஆவுடையார் கோவில் 46: பட்டுக்கோட்டை 47: அன்னவாசல் 48: விராமிமலை 49: குன்னுண்டார் கோவில் 50: அரிமலை
தஞ்சாவூர் ..	47: அன்னவாசல் 48: விராமிமலை 49: குன்னுண்டார் கோவில் 50: அரிமலை

(கிராம நல-தல நிர்வாகத் துறையின் 1965-ம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 2-ம் தேதியிட்ட அரசாங்க ஆணை எண் 1271-ன் எருக்கம்.)

திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் மனித ஆற்றலைப் பயன்படுத்தும் திட்டம்
Rural Works Programme—Utilisation of rural man-power—Tirunelveli District—1965-66—
Orders passed.

(G.O. Ms. No. 1174, R.D. and L.A., dated 22nd May 1965.)

மனித ஆற்றலைப் பயன்படுத்தும் கிராம வேலைகள் திட்டம், திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலுள்ள கீழ்க்கண்ட வட்டாரங்களில் செயல்படுத்தப்பட வேண்டுமென்று அரசாங்கம் ஆணைப் பிறப்பிக்கிறது:

திருநெல்வேலி மாவட்டம்—

1. கோயில்பட்டி தாலுகா
1. ஒட்டப்பிடாரம்
2. விலாத்திக்குளம்
3. புதூர்
4. கயத்தார்
2. நான்குநேரி தாலுகா
5. நான்குநேரி
6. வள்ளியூர்
7. இராதாபுரம்
3. சங்கரன்கோவில் தாலுகா
8. குருவிஞளம்

கிராம நல-தல நிர்வாகத் துறையின் 1965-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 14-ம் தேதியிட்ட அரசாங்க அறிக்கை எண் 75283-ல் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ள உத்தரவுகளுக்கு ஏற்ப—ஆனால் அதிலுள்ள 12-வது பத்தியிலுள்ள உத்தரவு தவிர்ந்து—இந்தத் திட்டம் செயல்படுத்தப்பட வேண்டும். இவ்வேலைகள், நெடுஞ்சாலை துறையின் மேற்பார்வையின்கீழ், கண்டிராக்க்டர்கள் மூலமாக, நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்.

ஒவ்வொரு வட்டாரத்திலும் ஏற்படக்கூடிய செலவினங்களைப் பொறுத்து, வரம்பு ஏதுமில்லை; ஆகவே நடைமுறையிலுள்ள உத்தரவுகளுக்கேற்பவும், திட்டங்கள் துவாரிக்கப்பட்ட பின்பும், தேவையான அளவுக்கு, பற்பல வேலைகளை எடுத்துக்கொள்ளலாம்.

(கிராம நல தல நிர்வாகத் துறையின் 1965-ம் ஆண்டு மே மாதம் 22-ம் தேதியிட்ட அரசாங்க ஆணை எண் 1174-ஐக் கருகும்.)

மயிலம் (தென் ஆர்க்காடு) வட்டாரத் தலைமையிடம்

Panchayat Development—South Arcot District—Mailam Block—Fixation of Headquarters at Kootteripattu—Temporary Continuance of the Headquarters at Mailam—Ordered.

(Memorandum No. 40879/P1/R.D. and L.A., dated 14th April 1965.)

கூட்டேரிப்பட்டு என்ற கிராமத்தில் நிலையான அலுவலகக் கட்டிடங்கள் கட்டி முடிக்கும் முன்னரே, அங்கு மயிலம் வட்டாரத்தின் தலைமையிடத்தை அமைக்க, தென் ஆர்க்காடு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கு அனுமதியளித்து கிராம நல தல நிர்வாகத் துறையின் 1964-ம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 3-ம் தேதியிட்ட அரசாங்க ஆணை எண் 1215-ல் அரசாங்கம் உத்தரவுகள் பிறப்பித்துள்ளது. ஆனால் கூட்டேரிப்பட்டு கிராமத்திலுள்ள கட்டிடங்களில், மன்றக் கூட்டங்களை நடத்த கொஞ்சமும் இடவசதி இல்லையென்றும், மேலும் அலுவலர்களுக்குப் போதிய வீட்டு வசதிகளும் அங்கு இல்லையென்றும் தென் ஆர்க்காடு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் கூறியுள்ளார். ஆகவே கூட்டேரிப்பட்டில் அலுவலகக் கட்டிடங்கள்

கட்டி முடிக்கப்படும் வரையில், இந்த வட்டார அலுவலகம் மயிலத்திலேயே தொடர்ந்து இருக்க அனுமதிக்கவேண்டும் என்று, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் கருத்துத் தெரிவித்துள்ளார்.

2. கூட்டேரிப்பட்டில் நிரந்தரமான அலுவலகக் கட்டிடங்கள் கட்டி முடிக்கப்படும் வரையில், மயிலம் வட்டார தலைமையிடம் மயிலத்திலேயே இருக்க, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கு அரசாங்கம் அனுமதியளிக்கிறது. கூட்டேரிப்பட்டில் கட்டிடங்கள் கட்டி முடிக்கப்பட்ட பின், அந்தக் கிராமத்திற்கு தலைமையிடத்தை மாற்றாமலும் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் கேட்டுக் கொள்ளப்படுகிறார்.

(கிராம நல-தல நிர்வாகத் துறையின் 1965-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 14-ம் தேதியிட்ட அரசாங்க அறிக்கை 40879-ஐக் கருகும்.)

தொழில், பஞ்சாயத்து, கல்வி வளர்ச்சி அதிகாரிகளின் இரகசியப் பதிவேடுகளை நிர்வகித்தல் பற்றிய உத்தரவில் மாற்றம்.

Panchayat Development Programme—Extension Officers (Industries) and (Panchayats) and Education Extension Officers in Panchayat Unions—Personal files—Writing up, scrutiny and Maintenance of—Instructions issued in G. O. Ms. No. 632, R. D. and L. A., dated 20th March 1963—Amendment—Issued.

(G.O. Ms. No. 1317, R. D. and L. A., dated 8th June 1965.)

பஞ்சாயத்து, தொழில், கல்வி வளர்ச்சி அதிகாரிகள் மற்றும் நிர்வாகிகள், கணக்காளர்கள், உயர்நிலை எழுத்தர்கள், கிராம சேவக்குகள் ஆகியோரின் இரகசியப் பதிவேடுகளை சோதித்து, நிர்வகிக்கும் அதிகாரிகளாக, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் ஆக்கப்பட்டு உத்தரவுகள் ஏற்கெனவே பிறப்பிக்கப்பட்டிருந்தன. இவ்வுத்தரவுகளின் காரணமாக, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் நிர்வகிக்க வேண்டிய இரகசியப் பதிவேடுகளின் எண்ணிக்கை பெருமளவாக இருப்பதாக, அவர்கள் எடுத்துக்காட்டியுள்ளனர். அதன்பேரில் நிலைப்பணியாளர்களின் (Ministerial Staff) இரகசியப் பதிவேடுகளுக்கு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களின் தனி உதவியாளர்கள் (பஞ்சாயத்து அபிவிருத்தி) பாதுகாப்பாளராகவும், கிராம சேவக்குகளின் இரகசியப் பதிவேடுகளுக்கு வருவாய்க்கோட்ட அதிகாரிகள் பாதுகாப்பாளராகவும் ஆக்கப்பட்டு, கிராம நல தல நிர்வாகத் துறையின் 1963-ம் அண்டு டிசம்பர் மாதம் 11-ம் தேதியிட்ட அரசாங்க ஆணை எண் 2616-ல் உத்தரவுகள் பிறப்பிக்கப்பட்டன. இருந்தபோதிலும் பஞ்சாயத்து, தொழில், கல்வி வளர்ச்சி அதிகாரிகளின் இரகசியப் பதிவேடுகளை நிர்வகித்து காக்கும் பொருப்பு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடமே விடப்பட்டது.

2; பஞ்சாயத்து, தொழில், கல்வி வளர்ச்சி அதிகாரிகளின் இரகசியப் பதிவேடுகளை நிர்வகித்தல் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களுக்கு பெரும் பொறுப்பை ஏற்படுத்துகிறது என்றும், அவற்றை தனி உதவியாளர்களிடம் (பஞ்சாயத்து அபிவிருத்தி) ஒப்படைத்தல் மிகவும் நல்லது என்றும் இப்போது அரசாங்கத்திடம் முறையிடப்பட்டுள்ளது. மேலும் இந்தத் தனி உதவியாளர்களே (பஞ்சாயத்து அபிவிருத்தி) இந்த வளர்ச்சி அதி

காரிகளின் இரகசியப் பதிவேடுகளை, நிர்வகித்து பாதுகாக்கும் அதிகாரிகளாக ஆக்கப்படலாம் என்றும் கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

அரசாங்கம் மேற்கண்ட கருத்தை ஏற்றுக் கொள்கிறது. அதற்கேற்ப, கிராம நல தல நிர்வாகத் துறையின் 1963-ம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 20-ம் தேதியிட்ட அரசாங்க ஆணை எண் 632-ல் (பிறகு திருத்தப்பட்டபடி) பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ள உத்தரவுகளுக்கு, கீழ்க்கண்ட திருத்தங்களை அரசாங்கம் வெளியிடுகிறது.

மேற்கூறிய ஆணையின் இணைப்பில் உள்ள 1, 2 மற்றும் 3-ம் பத்திகளுக்கு, பதிலாக கீழ்க்கண்டவையூர்த்தி செய்யப்படும். அவையாவன :—

1; வளர்ச்சி அதிகாரி (பஞ்சாயத்து).—பஞ்சாயத்து வளர்ச்சி அதிகாரிகளின் இரகசியப் பதிவேடுகளை கோட்டப் பஞ்சாயத்து அதிகாரி துவக்கி வைத்து அவற்றை வட்டார வளர்ச்சி அதிகாரிக்கு அனுப்பி வைப்பார். இவர் தன்னுடைய குறிப்புகளைச் சேர்த்தபின், அவற்றை வருவாய்க்கோட்ட அதிகாரிக்கு சமர்ப்பிப்பார். இந்த வருவாய்க்கோட்ட அதிகாரி, அந்த அறிக்கைகளை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரின் தனி உதவியாளருக்கு (பஞ்சாயத்து அபிவிருத்தி) அனுப்புவார். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் இந்த அறிக்கைகளை சோதனை செய்தபின், அவரின் தனி உதவியாளர் (பஞ்சாயத்து அபிவிருத்தி) அவற்றை நிர்வகித்து, பாதுகாக்கும் அதிகாரியாவார்.

2; வளர்ச்சி அதிகாரி (தொழில்); வட்டார வளர்ச்சி அதிகாரி—பஞ்சாயத்து யூனியன் ஆணையாளர், அரையாண்டு அறிக்கையை துவக்கியபின், அதை கிராம தொழில்கள் அதிகாரி மூலமாக, வருவாய்க்கோட்ட

அதிகாரிக்கு சமர்ப்பிப்பார். இந்த வருவாய்க் கோட்ட அதிகாரி, அந்த அறிக்கையை தனி உதவியாளருக்கு (பஞ்சாயத்து அபிவிருத்தி) அனுப்புவார். அவர், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அதை சோதனை செய்தபின், அவற்றை நிர்வகித்து, பாதுகாக்கும் அதிகாரியாவார்.

3. வளர்ச்சி அதிகாரி (கல்வி).—வட்டார வளர்ச்சி அதிகாரி—பஞ்சாயத்து யூனியன் ஆணையாளர் அரையாண்டு அறிக்கையைத் துவக்கியபின் அதை வரு

வாய்க்கோட்ட அதிகாரிக்கு சமர்ப்பிப்பார். வருவாய்க் கோட்ட அதிகாரி, அதை தனி உதவியாளருக்கு (பஞ்சாயத்து அபிவிருத்தி) அனுப்புவார். அந்த அறிக்கையை, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் சோதனை செய்தபின், அதை நிர்வகித்து பாதுகாக்கும் அதிகாரியாக, தனி உதவியாளர் (பஞ்சாயத்து அபிவிருத்தி) இருப்பார்.

(கிராம நல தல நிர்வாகத்துறையின் 8—6—1965 தேதியிட்ட அரசாங்க ஆணை எண் 1317-ன் கருக்கம்.)

மேல்நிலை எழுத்தர்கள், கீழ்நிலை எழுத்தர்களின் பெயர்களை முறையே “உதவியாளர்கள்” “எழுத்தர்கள்” என்று மாற்றுதற்கான உத்தரவு.

Public Services—Upper Division Clerks and Lower Division clerks —Change of nomenclature as “Assistant” and “Clerk” respectively—Revised Order.

[G.O. Ms. No. 1040, Public (Services-C) Department, dated 28th May 1965.]

செயலர்ன்மைத் துறை அலுவலகம் (Secretariat), வருவாய்த் துறைக் கழகம் (Board of Revenue), மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களின் அலுவலகம், மற்றும் தலைநகரிலுள்ள துறைத் தலைவர்களின் அலுவலகங்கள் ஆகியவற்றில் பணிபுரியும், மேல்நிலை எழுத்தர்களின் பெயரை, “உதவியாளர்கள்” (Assistants) என்றும், மேற்கண்ட அலுவலகங்களில் உள்ள கீழ்நிலை எழுத்தர்களை “எழுத்தர்கள்” (Clerks) என்றும், பெயரை மாற்றி, பொதுத் துறையின் 1964-ம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 20-ம் தேதியிட்ட அரசாங்க ஆணை எண் 1097-ல், அரசாங்கம் உத்தரவுகள் பிறப்பித்தது. (இவ்வாணையின் தமிழாக்கத்தை ‘கிராம நலம்’ 1964-ஆண்டு ஆகஸ்ட் இதழின் பக்கம் II பக்கம் (iii)-ல் காணலாம்) மேற்கண்ட உத்தரவை, குறுகிய அளவில் செயல்

படுத்துகையில், அரசாங்கம் சில இன்னல்களை அடைகிறது. ஆகவே மேற்கண்ட புதுப் பெயர்களை மாநில அரசாங்கத்தின் எல்லா அலுவலகங்களிலும் பணிபுரியும் மேல்நிலை மற்றும் கீழ்நிலை எழுத்தர்களுக்கும் விரிவுபடுத்தி விட்டால், இந்த இன்னல்கள் இருக்காது.

(2) ஆகவே, மாநில அரசாங்கத்தின் எல்லா அலுவலகங்களிலும் அலுவல் செய்யும் மேல்நிலை எழுத்தர்களின் பெயர்களை “உதவியாளர்கள்” என்றும், கீழ்நிலை எழுத்தர்களின் பெயர்களை “எழுத்தர்கள்” என்றும் உடனடியாக மாற்றி அரசாங்கம் ஆணைப் பிறப்பிக்கிறது.

(பொதுத் துறையின் 28—5—1965 தேதியிட்ட அரசாங்க ஆணை எண் 1040-ன் கருக்கம்.)

பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்கள் பெயர் பட்டியல்—பிழை திருத்தம்.

“கிராம நலம்” 1965 மே மாத இதழ் பகுதி 2, பக்கம் III-ல் மதுரை மாவட்ட மேலூர் தெற்கு பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர் பெயர் “டி. தேவநந்தி” என்று தவறுதலாக பிரசுரிக்கப்பட்டுள்ளது. அன்றானின் பெயரை, “திரு தே. தேவனாண்டி” என்று திருத்தி வாசிக்கவும்.

[குறிப்பு:—பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்களின் பெயர் பட்டியல் தமிழில் கிடைக்காததால், அவர்களின் பெயர்கள் ஆங்கிலப்பட்டியலில் இருந்து எடுத்து எழுதப்பட்டது என்பதை வாசகர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறோம்.]

**கிராம சேவக்குகள் நியமனம்
விண்ணப்பங்கள் கோரப்படுகின்றன.**

முக்கிய அறிவிப்பு

“கிராமநலம்” சந்தாதாரர்களுக்கு

இருநூற்று நாற்பது இரண்டாவது நிலை கிராம சேவக்குகளை நியமனம் செய்வதற்கு, தகுதியுடைய ஆண்களிடமிருந்து, 1965-ம் ஆண்டு ஆகஸ்டு மாதம் 10-ம் தேதி மாலை 5 மணி வரை விண்ணப்பங்கள் வரவேற்கப்படுகின்றன. அபேட்சகர்கள் எஸ்.எஸ். எல்.சி. பரீட்சையில், அல்லது சமமான பரீட்சையில், தமிழில் குறைந்தது தேர்வு எண் 40 பெற்றுத் தேறியிருக்க வேண்டும். அபேட்சகர்களின் வயது 1—7—1965-ம் தேதியில் 16 வயதுக்கு மேற்பட்டும் 25 வயதுக்குட்பட்டும் இருக்கவேண்டும். ஷெட்யூல்டு வகுப்பினருக்கும் ஷெட்யூல்டு மலை ஜாதியினருக்கும் மட்டும் 16 வயதிற்கு மேற்பட்டும் 30 வயதுக்குட்பட்டும் இருக்க வேண்டும். விண்ணப்ப பத்திரங்கள், மற்ற விவரங்கள் வேண்டுமோர், தமது முகவரி எழுதப்பட்டு, போதிய தபால் தலை ஒட்டிய உறையுடன் “கூட்டு அபிவிருத்தி ஆணையர் (Joint Development Commissioner), முதல் லைன் பிச்சு, சென்னை-1” என்ற முகவரிக்கு விண்ணப்பம் செய்துகொள்ளலாம்.

கீழ்க்கண்டிருள்ள சந்தா எண்களுடைய “கிராம நலம்” சந்தாதாரர்களின் ஆண்டுச்சந்தா, 1965-ம் ஆண்டு ஜூலை மாதத்துடன் முடிவடைகிறது. “கிராம நலம்” இதழ்களை தொடர்ந்து பெறுவதற்கு, இந்தச் சந்தா எண்களையுடைய சந்தாதாரர்கள், தங்களுடைய சந்தா எண்ணைக் குறிப்பிட்டு ஆண்டுச் சந்தா ரூ.1—50 வீதம் சந்தாத் தொகையை “மாணேஜர், “கிராமநலம்” கிராம நல தல நிர்வாகத் துறை, சென்னை-9” என்ற முகவரிக்கு உடனே மணியாடர் மூலம் அனுப்பக்கோரப்படுகிறார்கள். சந்தா எண், “கிராம நலம்” இதழ்கள் அனுப்பப்படும் மேல் உறையில் பொறிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

சந்தா எண்கள்		
3474	25431 முதல்	25608
8292	25433 வரை	25609
15067	25435 முதல்	25611 முதல்
15068	25482 வரை	25620 வரை
15072	25486 முதல்	25622
15676	25525 வரை	25640 முதல்
15723	25527	25642 வரை
24940 முதல்	25528	25732
25092 வரை	25531 முதல்	25734 முதல்
25094 முதல்	25533 வரை	25771 வரை
25353 வரை	25536 முதல்	25778 முதல்
25355 முதல்	25539 வரை	25801 வரை
25360 வரை	25543 முதல்	25843
25362 முதல்	25606 வரை	
25429 வரை		

இந்த இதழில் . . .

	பக்கம்
முதலீடு இல்லாமல் மாதம் 100 ரூ. . . வருமானம்.	2
அறுபதாண்டு விவசாய ஆராய்ச்சி . .	5
தொட்டில் பழக்கம் . .	9
தேசபந்து சித்தரஞ்சன தாஸ் . .	12
ஞாயிறு போற்றுதும் . .	15
மூன்று பெயர்மைகள் . .	19
மனிதன் மாறிவிட்டான் . .	31

எழுத்தாளர்களுக்கு

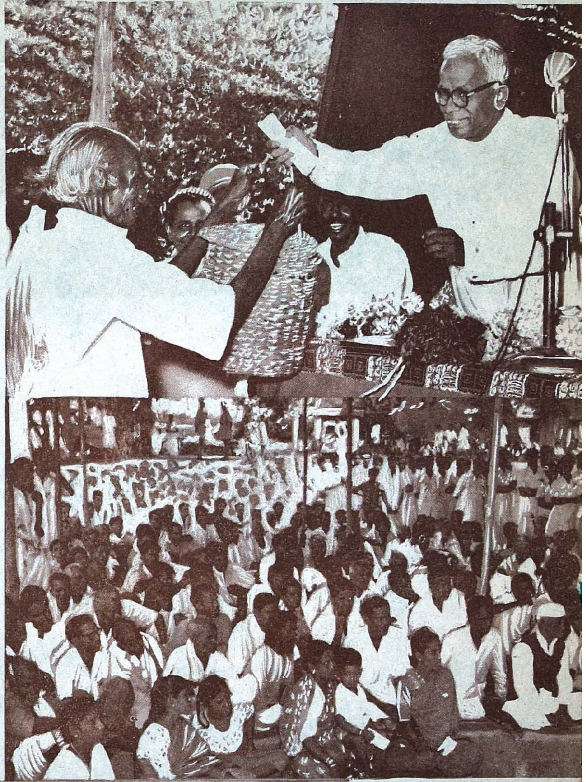
‘கிராம நல’த்தில் வெளிமீடுவதற்காக சிறு கதை, தொடர்கதை, கட்டுரை, நாடகம், ஓரங்க நாடகம் ஆகியவை வரவேற்கப்படுகின்றன. எழுதுகின்றவை அனைத்தும், கிராம பஞ்சாயத்து வளர்ச்சித் திட்டங்களையும், காந்தியப் பொருளாதார அம்சங்களையும் அடிப்படையாகக் கொண்டிருத்தல் வேண்டும்.

பிரசுரத்திற்கு அனுப்பப்படும் விஷயங்கள் அனைத்தும், ஆசிரியர், ‘கிராம நலம்’ கிராம நல தல நிர்வாகத் துறை, சென்னை அரசாங்கத் தலைமை அலுவலகம் (Secretariat), சென்னை-9, முகவரிக்கு அனுப்பப்படவேண்டும்.

—ஆசிரியர்

வீரராகவபுரம்
(பூவிருந்தவல்லி ப.பூ.)
விசேஷ விழா (18-6-65)

பஞ்சாயத்துக் கட்டிடத்தை
கூட்டு அபிவிருத்திக் கமிஷனர்
திறந்து வைத்தார்,
முதலமைச்சர் அவர்கள் உரவியியோகம்
செய்து, வடிகட்டும் காகித உற்பத்தி
ஆலைக்கு அடிக்கல் நாட்டினார்.
விவசாயம், கோழிப்பண்ணை
முதலியவற்றில் சிறந்த சாதனை
புரிந்தவர்களைப் பாராட்டி,
பரிசுகள் வழங்கினார்.

தொழில் பேட்டை
துவக்க விழா (17-6-65)

நெல்லை மாவட்டத்தில்,
கோவில்பட்டி அருகே
தொழில் பேட்டையை,
தொழில் அமைச்சர்
திரு ஆர். வெங்கட்ராமன்
துவக்கி வைத்துப்
பார்வையிடுகிறார்.

(படத்தில் மாவட்டக் கலெக்டரும்
மாவட்டப் பிரமுகர்களும்)

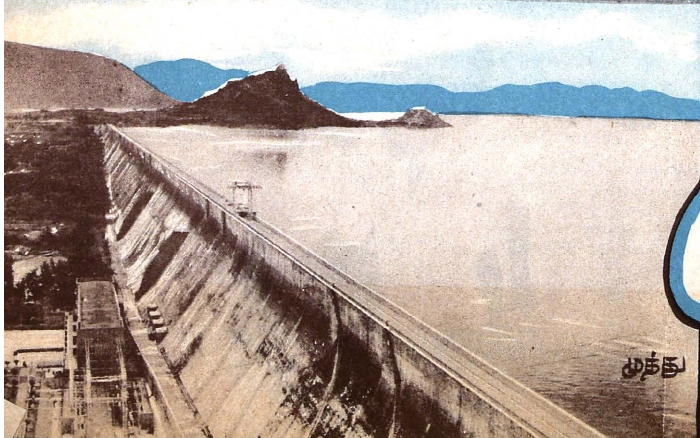
REGD. NO.M.7277

©

தமிழ் நாடு அரசாங்கம்

1965

சிறு துளி பெரு விவள்ளம்

குத்து

